6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981—82.

பொது விவாதம் — (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதத்தில் நிறையப் பேர்கள் பேசுவதற்காக தமது பெயர்களைக் கொடுத்திருக்கின்ற காரணத்தால் இன்று மாலையிலும் அவை கூடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. எம் ஆறுமுகம் அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களை முன்வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். 1981—82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் முன்பகுதியிலே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றது. மத்திய அரசே எல்லாவிதமான அதிகாரங்களையும் பெற்றிருப்பதாலும் மாநிலங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைத் தொடர்ந்து பறித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் மாநில அரசு ஒருசில நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்குக்கூட மத்திய அரசு தடையாக இருக்கிறது என்று இந்தஅறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுஇருக்கின்றது. மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென தமிழக சர்க்கார் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் முன் பகுதியிலேயே சுட்டிக் காட்டி இருப்பதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கேரளா, மேற்கு வங்கம், திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களின் சட்ட மன்றங்களும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டும் என்று ஏகோபித்த தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருப்பதுபோல் தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய இந்த மாமன்றமும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் எரிசாராயப் பிரச்கினை என்பது இந்த மாமன்றத்தில் கிட்டதட்ட மாமன்றம் ஆரம்பித்த காலத்திலே இருந்து அது ஒரு மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கின்றது. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் கேரளா மாநிலத்தில்தான் இந்த எரி சாராயப் பிரச்சினை ஆரம்பித்தது என்பதையும் அங்கே இதைத் கண்டுபிடித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே கேரள அரசாங்கம் விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசாங்கமும் இங்கே பல் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கமிஷன் அமைக்கவேண்டும்

என்று கோரிய காரணத்தால் விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்ததற்குப் பிறகு அதாவது கேரளாவிலும், தமிழகத்திலும் விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்ததற்குப் பிறகு மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்களைக் பறிக்கக்கூடிய வகையிலே மத்திய அரசாங்கம் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை அமைக்க இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அதை இந்த மாமன்றம் வன்மையாகக் கண்டிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே விசாரணைக் கமிஷனை மாநில அரசு அமைத்திருக்கின்றது. இதற்கு முன்னாலே மத்திய அரசும் பல விசாரணைக் கமிஷன்களை அமைத்திருக்கின்றது. சர்க்காரியா கமிஷன், ஷா கமிஷன் என்று பல கமிஷன்களை மத்திய அரசு அமைத்து அந்தக் கமிஷன்கள் தீர்ப்புகளை வழங்கியதற்குப் பிறகும் கூட அந்தத் தீர்ப்புக்களை அமல் நடத்த முன்வராத மத்திய அரசாங்கம் அமல்நடத்துவதற்குத் திராணியற்ற மத்திய அரசாங்கம் இப்போது தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற எரிசாராயப் பிரச்சினையை ஒரு பிரச்சினையாக வைத்துக் கொண்டு, மாநில அரசு விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்ததற்குப் பிறகு, மத்திய அரசு தாமும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை இது சம்பந்தமாக அமைக்க இருப்பது என்பது இந்த மாநிலத்தின் மொத்த அதிகாரத்தையும் பறிக்கக்கூடியதாகும்.

எனவே நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டிக்கொள்வது எல்லாம் விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பதற்கு, மத்திய அரசிற்கு எந்த விதமான தார்மீக ரீதியும் இல்லை என்பதை, இந்த மாமன்றம் எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, இந்தப் பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பல விஷயங்களில் வறட்சி நிலைமைகள் பற்றியும், தொழில் வளர்ச்சி போன்ற பல விவரங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பெற்றிருந்தாலும் கூட, எனக்குப் பின்னாலே, எங்கள் கட்சியினுடைய சட்டமன்றத் தலைவர்கள் பேச இருக்கிற காரணத்தினால் முக்கியமான சில விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையை நாங்கள் இன்னும் முழுமையாக கைவிடவில்லை. நாங்கள் இன்னும் உறுதியாக அதைக் கடைப்பிடிக்கிறோம் மதுவிலக்குப் பிரச்னையில் சிலபல விதிகளைத் தளர்த்தியிருந்தாலும் கூட, முழுமையாக தளர்த்தப் பெறவில்லை. அந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை பிரச்சாரம் மூலம் பரப்புவதற்கு நாங்கள் 1 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொருத்த மட்டிலும் நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை முழுமையாக அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். அடுத்து, ஒரு புறத்திலே போலீஸ்காரர்களைப் பற்றிச் சொல்

கிற நேரத்திலே, அவர்கள் நடுநிலைமையாக அவர்களுக்கு என்று இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மறுபுறத்திலே, மதுவிலக்கு கொள்கை சம்பந்தமாக சொல்கிற நேரத்திலே, மதுவிலக்கு கொள்கை நாட்டிலே இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்கும் அளவில் எங்குப் பார்த்தாலும் கள்ளச்சாராயம் இருக்கிறது என்றும், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை திருத்துவதன் மூலம், சமூக விரோதிகள் சிலரின் கைக்குச் செல்கின்ற பணத்தை அரசுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வழி செய்ய முடியும் என்று இந்த அறிக்கையிலே அரசின் கருத்தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு புறத்திலே போலீசாரை வரவேற்று நடுமுறையில் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்லி விட்டு, மறுபுறத்திலே கள்ளச் சாராயம் பெருகிவிடுகிற காரணத்தினால், மதுவிலக்கு விதிகளை தளர்த்துவதாக குறிப்பிட்டிருப்பது, போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிற சர்டிபிகேட் ஆகும். அவர்களுக்கு இப்படி சர்டிபிகேட் கொடுப்பதினால், மேலும் அவர்கள் தவறுகளை செய்வதற்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கள்ளச் சாராயத்தை முழுவதும் ஒழிக்க முடியாத போலீஸ் நிர்வாகத்தில், ஒரு சிலரே அதனால் பயன் அடைகிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுப்பது என்பது மேலும் அவர்கள் கையை பலப்படுத்துவதேயாகும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஆளும் கட்சிக்கு தோழமை கட்சியில் இருக்கிற காரணத்தினால், ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய நிர்வாக சீர்கேடு, மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் கையில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தான் அடித்தப் போக்காகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு புகார்கள் கொடுக்கச் சென்றால், புகார் கொடுக்க வந்திருப்பவர்களையே, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைத்து வைக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே போலீஸ்காரர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுப்பது மாத்திரம் அல்லாமல், அவர்களுக்கு குறைந்தவிலையில் பொருட்களைக் கொடுக்கக் கூடிய இந்த அரசாங்கம், அதே பரிவுடன் மற்றும் உள்ள அரசு ஊழியர்கள், தீயணைப்புப் படையினர், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் விடுக்கும் கோரிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்து, ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைபோல கூட்டுறவு சம்பந்தமாகவும் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பெற்றிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே இருக்கிற சிந்தாமணி சிறப்புக் கூட்டுறவு அங்காடி என்று சொல்லக்

கூடிய அங்காடி, தமிழகத்திலே, ஏன் இந்தியா முழுவதிலுமே இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு அங்காடிகளில் சிறந்தது என்று சொல்லக் கூடிய கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடியாகும். ஆனால் அந்த சிந்தாமணி கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடியில் இன்று வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம், அந்தச் சிந்தாமணியே அழியக் கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமூக விரோதிகள் தான் என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும்.

சிந்தாமணியில் இருக்கக் கூடிய எல்லாப் பிரிவுகளிலுமே கரப்ஷன் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கேயிருந்த அதிகாரிகளில் பலர் ஊழல் குற்றங்களை செய்ததாக கண்டுபிடிக்கப்பெற்று தண்டனை பெற்றவர்கள். அதிலே செக்ரட்டரியாக இருந்த ஒருவரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பெற்று, அவர் இப்போது சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார். அவருடைய தூண்டுதலின் பேரில்தான், இப்போது இந்த வேலை நிறுத்தமே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஊழல் நடத்தியவர்களில் ஒரு சிலரால், நடத்தப் பெறுகிற இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால், அங்கே இருக்கக் கூடிய சாதாரண தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வாங்கக் கூடிய பொதுமக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சிந்தாமணியில் இருக்கக் கூடிய ஊழலைக் களைய வேண்டுமேயானால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-50]

செகரட்டரி ஊழல் நடத்தியதால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இப்போது சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார். அவர் பொள்ளாச்சி அருகில் உள்ள ஒரு ஊரில் ஒரு வேஸ்ட் காட்டன் மில் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு செகரட்டரிக்கு இந்த அளவிற்கு எப்படி பணம் வந்தது என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிந்தாமணியில் இருக்கக்கூடிய ஊழல் பற்றி இந்த மன்றத்தில் நான் பலமுறை எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த ஊழல்களைக் களைவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

திருப்பூரில் உள்ள பனியன் தொழிலாளர்கள் கடந்த ஒரு மாத காலமாக வேலை நிறுத்தம் செய்து பல முறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஒரு முடிவிற்கு வந்து ஒரு சில முதலாளிகளும் தொழிற்சங்கமும் 200 கம்பெனிகளுக்கு மேல் ஒப்பந்தங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்பந்தங்கள் போட்டு வேலைக்குச் செல்கிற தொழிலாளர்களை அங்குள்ள ஒரு சில பனியன் கம்பனி முதலாளிகள் மிரட்டி அவர்கள்.

வேலைக்குச் செல்லக்கூடாது என்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் கொடுத்தும் கூட அந்தப் புகார் கவனிக்கப்படாத ஒரு சூழ் நிலைதான் திருப்பூர் நகரில் இருக்கிறது. ஆக, பனியன் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு செல்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் போலீசார் நடவடிக்கை பற்றி இந்த அரசு கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தை வறட்சிப் பிரதேசமாக அறிவிக்கவேண்டும் என்று கடந்த வாரத்தில் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றாகக் கூடி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனது மாவட்டம் வறட்சியால் கடுமையான முறையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்லடம், அவினாசி, தொண்டாமுத்தூர் போன்ற பகுதிகள் பாசன வசதியில்லாத பகுதிகளாக இருப்பதால் வறட்சியால் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவினாசி தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய 55 பஞ்சாயத்துக்களையும் நானும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், பி.டி.ஓ.-வும் சுற்றி வருகிற நேரத்தில் அங்குள்ள மக்கள் கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைப்பதில்லை. கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது. பாசனவசதியில்லாத காரணத்தால் பயிர்கள் வாடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக நிவாரண நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் விலை போகக்கூடிய ஒரு மாட்டை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கூட வாங்க ஆள் இல்லாமல் கேரளாவில் உள்ள பாலக்காடு மாவட்டத்திற்கு அடிமாடுகளாக கொண்டு செல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலை அவினாசியில் இருக்கிறது. பல்லடம் தொகுதியிலும் இதே நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே கோவை மாவட்டத்தை வறட்சிப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தி அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு தண்ணீர் வரவும் பாசனவசதி ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்கும், கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கொடுப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி பாசன வசதி இல்லாத தொகுதியாக இருப்பதன் காரணமாக பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசிடமும் கேரள அரசிடமும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை

அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் இந்த மன்றத்தில் நான் ஏற்கனவே வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். ஆகவே இந்த பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவினாசி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அது விவசாயத்தை நம்பியிருக்கக்கூடிய பகுதி. அங்கு தொழில் வளர்ச்சியோ அல்லது தொழில் வளமோ இல்லாத காரணத்தால் அங்கே தொழிற்சாலைகளைத் துவங்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். தொழில் கொள்கை பற்றி அரசு எற்கனவே அறிவித்திருக்கிறது. கூட்டுறவு ஆலை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஆலை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தொழில் வளம் இல்லாத பகுதியாக இருக்கக் கூடிய என் அவினாசி தொகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் என் தொகுதியில் உள்ள தெலுங்குப்பாளையம் கிராமத்தில் ஒரு காகித தொழிற்சாலை அமைக்கப்படவேண்டும் என்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் போட்டு தமிழக அரசுக்கு அனுப்பபட்டிருக்கின்றன. அவினாசி தொகுதியில் கரும்புச்சக்கையைப் பயன்படுத்தி ஒரு காகித ஆலை அமைக்க முடியும். எனவே தெலுங்குப்பாளையத்தில் ஒரு காகித ஆலை ஆரம்பிக்க அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

தேவூரில் சிட்கோ மூலம் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் அமைக்க உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். இப்போது அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எதுவும் இல்லை என்று அதிகாரிகள் மூலம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே தேவூரில் சிட்கோ மூலம் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் அமைத்துத் தர அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியாகிய அவினாசித் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்கனவே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறது. எனவே, அங்கே சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கிட்டத்தட்ட 149 ஹாண்ட் பம்புகள் இருக்கின்றன; அவைகளில் கிட்டத்தட்ட 45 ஹாண்ட் பம்புகள் வேலை செய்வதில்லை. 35 மைல்

கள் நடந்து வந்துதான் அதாவது கோவை நகருக்கு வந்து அங்குள்ள குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்குச் சென்று மோட்டார் அல்லது ஹாண்டு பம்பை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சிறிய ரிப்பேர் என்று சொன்னாலும், அதற்காக 35 மைல்கள் நடந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. கோவை நகரத்திலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் 3 அலுவலகங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒரு சிறிய ரிப்பேருக்காக 35 மைல்கள் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த மூன்று அலுவலகங்களில் ஒன்றை அவினாசியிலும், மற்றொன்றை பொங்கலூரிலும், இன்னொன்றை தொண்டாமுத்தூரிலும், இப்படி பல இடங்களுக்கு விரிவுபடுத்தினால், அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் இந்த ஹாண்டு பம்புகளை, ஊருகளிலே இருக்கக்கூடிய மோட்டார் பம்புகள் பழுதடைந்தால் அவைகளை உடனடியாக சரி செய்து கொள்ள முடியும். அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். குடிநீர் பிரச்சினை என்பது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. எனவே, அந்த குடிநீர் பிரச்சினையை சரி பார்க்கின்ற முறையில், வடிகால் வாரியத்தில் இத்தகைய ஹாண்ட் பம்புகளை ரிப்பேர் செய்வதற்குப் பதில், அங்கே இருக்கக்கூடிய நகராட்சிகளுக்கும் ஒன்றியங்களுக்கும் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நகராட்சிகளிடத்திலும், ஒன்றியங்களிடத்திலும் ஒப்படைத்தால் தான், அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை நாங்கள் பார்த்து, ஆங்காங்கே உள்ள ஹாண்டு பம்புகளை, மோட்டார்களை உடனுக்குடன் பழுது பார்த்துக்கொள்வதற்கு, எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, 35 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள அலுவலகத்திற்கு வந்து, அதை சரி செய்து எடுத்துக்கொண்டு செல்வதற்குள், அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் சிரமத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்குவதற்கு, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் கையில் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பொறுப்பை, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒன்றியங்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் ஆகியவற்றிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தை ஒரு வறட்சிப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்து, உடனடியாக அங்கே வறட்சியைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவினாசி தொகுதியை தொழில் வளமாக்க, அங்கே பஞ்சாலை, காகித தொழிற்சாலை ஒன்று, சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கடைசியாக ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவினாசி என்பது ஒரு தனி தாலுக்காவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே இருக்கக்கூடிய கிராம மக்கள் வைத்திய வசதியில்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்ற ஒரு அமைப்பு மட்டும் இருக்கிறது. நான் பல கட்டங்களில் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உடனடியாக அங்கே ஒரு அரசாங்க மருத்துவமனையை அமைக்கவேண்டும். இதற்காக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் தீர்மானம் போட்டு, இங்கே அனுப்பியிருக்கிறோம். தாலுக்கா அளவிலே அங்கே ஒரு மருத்துவமனை இல்லாது இருக்குமானால், அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எங்கே வைத்தியம் செய்து கொள்வார்கள்? திருப்பூருக்குச் செல்லவேண்டும், இல்லையேல் கோவை நகருக்கு வரவேண்டும் என்ற ஒரு அவல நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவினாசியில் அரசு மருத்துவமனை ஒன்றை அமைத்து, அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வைத்திய வசதி ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையில், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாஞ்சில் வின்சென்ட். சுருக்கமாக, விளக்கமாக, விவாதத்தில் ஒூடு வராமல் பேச வேண்டும்.

திரு. மி. வின்சென்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையை மனவளம் படைத்தவர்கள், நல்லவர்கள், பாராட்டுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் கற்கண்டு கலந்த பசும் பால். தமிழகத்திலுள்ள ஏழைகளை வாழவைக்க ஒரு தலைவர் பிறந்தார். அவர்தான் புரட்சித்தலைவர் என்பதை இந்த பட்ஜெட் காட்டிவிட்டது. "பணக்காரர்களை தட்டிக் கேட்போம், ஏழைகளை தட்டிக்கொடுப்போம்" என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். "டாப் திரிச், பேட் தி புவர்" என்பதற்கேற்ப, அந்த வழிப்படி இந்த பட்ஜெட்டை நாவலர் அவர்கள் தீட்டியுள்ளார்கள். அப்பளம் ரொட்டிக்கு வரி விலக்கு கொடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. பத்திரிக்கைக் காகிதத்திற்கு விற்பனை வரியை 8 சதவிகிதத்திலிருந்து, 4 சதவிகிதமாக குறைத்திருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கை உலகம் இதைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பாசமுள்ள உறுப்பினர்களே, வாழ்வெல்லாம் இருள் விலகி ஒளி கிடைக்குமா என்று கேள்வியை எழுப்பி வாழக்கூடிய

குடிசைப் பகுதிகளுக்கு மின்ஒளி வழங்கி 2,70,000 குடிசைகளுக்கு ஒளி தீபத்தை எழுப்பிய புரட்சித்தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டக் கூடாதா? கிராம குடிநீர் வசதிக்காக 8 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிவிட்டு, புரட்சி பட்ஜெட் என்று 1975-வது ஆண்டு வாயாரப் பேசியவர்கள், குடிநீர் வசதியில்லாத கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக 24.5 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியுள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்களை பாராட்டக் கூடாதா?

[முற்பகல் 11-00]

தேர்தல் வாக்குறுதிகளை முழுமையாக நிறைவேற்றும் அரசு புரட்சித் தலைவர் அரசு. 60 கோடி விவசாயிகள் கடனை கொடுத்து விட்டு நாங்கள் தான் விவசாயிகளுக்காக ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிய பேர்களை, ஓராண்டு காலத்திற்குள் 71 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் கடனை ரத்து செய்துள்ளது, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றவர் எங்கள் புரட்சித் தலைவர்தான் நீங்கள் அவரை பாராட்டக் கூடாதா? கடனை திருப்பி செலுத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி செய்திருக்கிறது. சான்றிதழ் கொடுத்த விவசாயிகள் பட்ட கடனை தீர்க்கும் அரசு இந்த துணைக்கண்டத்தில் புரட்சித் தலைவர் அரசைத் தவிர வேறு எந்த அரசாவது உண்டா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில், கொடுத்த கடனை ரத்து செய்து சான்றிதழ் கொடுத்திருந்தால் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் எகிறி, மலர் கிரீடம் அணிந்து விழா கொண்டிருப்பார்கள் அடக்கத்தை விரும்பும் எங்கள் புரட்சித்தலைவரோ விளம்பரம் இல்லாமல் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடனை ரத்து செய்து சான்றிதழ் அளித்திருக்கிறார்கள். இது இந்திய துணைக் கண்டக்திற்கே எடுத்துக்காட்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கரை எடுத்துக் சொள்ளவில்லை என்பது தவறாகும். ஆந்திர மாநிலத்தில் பட்ஜெட்டில் தொழிலுக்கு ஒதுக்கீடு செய்த தொகை 20 கோடி ரூபாய் தான். தமிழகத்தில் 32 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில், மதுரை மாவட்டத்தில் அரசுத் துறையில் மூன்றாவது சிமின்ட் தொழிற்சாலை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஸ்வீடன் நாட்டு கூட்டோடு 20 கோடி ரூபாய் செலவில் வெடி மருந்துகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; கூட்டுறவு துறையில் மேலும் மூன்று நூற்பாலைகள்; சர்க்கரை ஆலை ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய். 3 கோடி ரூபாய் செலவில் கனிப் பொருள் செறிவு படுத்தும் --வெப்பந்தாங்கிக் கல் தயாரிக்கும்

தொழிற்சாலை. இப்படி தன்னாலியன்ற அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சியில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்து இருக்கிறார். தொழில் வளர்ச்சிக்கு நமது மாநில அமைப்புகள் சிப் காட், டிட்கோ, சிட்கோ போன்றவைகள் செய்து வருகிற சேவையை உலக வங்கியே பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆந்திர மாநிலத்தில் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை அனைத்துமே மத்திய அரசுக்கு சொந்தமானவை, கர்நாடகத்தின் அனைத்து பெரிய தொழிற்சாலைகளும் மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமானவையே. தமிழகத்தில் மத்திய அரசின் தொழில் முதலீடு 1967 ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னால் எதுவும் இல்லை. இது மத்திய அரசு தமிழகத்தினை புறக்கணித்திருக்கிறது. ஒதுங்கியிருக்கின்றது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்து இருக்கிறது. வீரமுள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் தோழர்கள் ஒன்றுபட்டு போர்க் குரலை மத்திய அரசுக்கு எழுப்ப வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சி தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் கோதாவரி, கிருஷ்ணா போன்ற ஜீவ நதிகள் பாயும் ஆந்திராவிலும் வறட்சியே, ஆனால் ஆந்திராவில் வறட்சியை வைத்து அரசியல் நடத்தும் எதிர்க்கட்சிகள் இல்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு வறட்சிநிலைமையைப் போக்க நிதிநிலைமை முட்டுக் கட்டையாக இல்லாமல் துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளை போர்க் கால நடவடிக்கைகளாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தாய் பாசம் மிக்க புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேரடியாக வறட்சி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று நிலையை கண்டறிந்து உள்ளார். வறட்சி நிலைமையை விவாதிக்க உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஆய்ந்து உணர்ந்து உண்மை மதிப்பீட்டை மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப உள்ளது இந்த அரசு. வறட்சி நிலைமையை பற்றி அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் டிசம்பர் மாதத்திலேயே மத்திய அரசின் கவனத்தை இராஜ்ய சபாவில் ஈர்த்துள்ளார். $7\frac{1}{2}$ ஆண்டு கலைஞர் ஆட்சியில் வறட்சி இருந்தது. 1971-ல் கடும் வறட்சி 1974—75-ல் வறட்சியே, அப்போது கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சி எப்படி செயல்பட்டது என்பதற்கு அன்றைக்கு மத்திய அரசில் நிதி அமைச்சராக இருநத திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சாட்சி, வரட்சி நிவாரணத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தொகை சரிவர செலவிடப்படவில்ல என்று அவர் சொன்னார். கணக்கு சரியாக இல்லை என்று அவர் சொன்னார். தவறு நடந்ததாக அன்றைக்கே அவர் சொன்னார். கலைஞர் ஆட்சியில் வறட்சி காலத்தில் அன்றைய மத்திய நிதி அமைச்

சர் இப்படியெல்லாம் குற்றம் சாட்டினார். வறட்சியால் வாடும் தமிழக மக்களைப் பற்றி அன்று கலைஞர் அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.........(குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் வறட்சி இருந்தது. வறட்சி இருந்த காலத்தில் மத்திய அரசு பணம் கொடுத்தது. அப்போது மத்திய அரசிலே அமைச்சராக இருந்தவர் மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அவர் அன்றைக்குச் சொன்னார். வறட்சிப்பணம் சரியாகச் செலவு செய்யப் படவில்லை. கணக்கு வைக்கப்படவில்லை. முறையாக அரசு செலவு செய்யவில்லை என்று கலைஞர் ஆட்சி யைப்பற்றி திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்றைக்கு தெரிவித்திருக்கிறார் என்று இன்றைக்கு நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வின்சென்ட் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி சொன் னதற்கு என்ன ஆதாரத்தை கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்? அவர்கள் சொல்வதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

* * * *

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என் அனுமதியின்றி பேசப்பெறுகிற அனைத்தும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் பெறும். தலைவர் நிற்கும்போது உறுப்பினர்கள் அமர்ந்து விட வேண்டும். மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாஞ்சில் வின்சென்ட் பேசிக் கொண்டே வந்தார்கள். அவர்கள் முழுவதும் பேசுவதற்குள்ளாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் இடைமறித்துப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டார்கள். பொதுவாக ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்றபோது வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. அதைப்பற்றி அன்றைய மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறை கூறினார்கள். அதை எதிர்த்து அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் குறை சொல்வதாக இருந்தால் மத்திய அரசிடமிருந்து நிதியைப் பெறுவதைக் கூட நாங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இது ஒரு சம்பவம். இந்த சம்பவத்தை அரைகுறையாகத்தான் சொன்னார். அவர் அதைச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார். அப்போது திரு. துரைமுருகன் இடைமறித்து அனாவசியமாக பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் அந்த சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசுவது முறையானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. துரைமுருகன் : மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சாதுரியமாக அவருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சரியாக கணக்கு வைக்கவில்லை என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார். அதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தையை முதலமைச்சரவர்கள்
(கூச்சல்— குழப்பம்)

(குறுக்கீடு)

* * * *

[முற்பகல் 11–10]

நான் இதே சபையிலேயே சொல்லுகிறேன்.

அவர்கள் கையிலே ஆதாரம் இருக்கிறதா? அன்றைக்கு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்பொழுது,

* * * *

திரு மி. வின்சென்ட் : * * *

திரு. துரைமுருகன் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்குள்ளே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நட்பு இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் இப்படிப் பேசிக் கொள்வதை நான் அவையில் அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. அவை அனைத்தையும் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் ஆதாரம் எங்கே என்று கேட்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் வறட்சி நிவாரணத்திற்கென பணத்தை வாங்கி அதைச் செலவு செய்தது சரியில்லை என்று அன்றைய நிதியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்கள் என்பதுதான் கூற்று. அவ்வாறு சொல்லவில்லை யென்று திரு. துரைமுருகன் மறுக்கிறார்களா? அப்படியென்றால் இதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் காட்டுகிறார்களா? அந் நிகழ்ச்சி ஊர் தெரிந்த உண்மை; உலகறிந்த உண்மை. இன்று எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருப்பவர் அன்று முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இப்படிச் சொல்வதாக இருந்தால் நாங்கள் இனி மேற்கொண்டு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் நிதியமைச்சராக இருக்கும் வரை பணம் கேட்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, திரு. மி. வின்சென்ட் பேச்சிற்குத் தனியே ஆதாரம் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். அன்றைக்கொரு நாள் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள்........(கூச்சல்—குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் கொஞ்சம் அமைதியாக இருக்கவேண்டும். உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் ஒரு பழைய சம்பவத்தை நினைவுபடுத்துனாரே தவிர புதுமையாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். எங்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு, அவர்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு என்று இருக்கக் கூடாது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதைக் கேட்க வேண்டும். அதைச் சொல்ல எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது, இன்று நிறையப் பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மாலையில் பேரவையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆக மாலையில் வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதிலே ஒன்றும் பிரச்சினையே இல்லை. அதாவது, ஒரு அலிகேஷன், ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்கின்றபோது ஆதாரங்கள் தேவை. ஆனால் இங்கே சொல்வது, it is a political event ஒரு அரசியல் சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் ஒரு உறுப்பினர். அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபொழுது வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறக் கூடாது; ஆனால் அந்தச் சம்பவத்தை

முழுவதும் அப்படியே சொல்கிறார். அது எந்தவகையிலேயும் தவறு இல்லை. Political event can be narrated. But the only thing is that it should not be distor. Also political event cannot be construed as a charge. ஆகையினாலே திரு. வின்சென்ட் அவர்கள் பேசுவது ஏற்புடைத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் :** ** **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வின்சென்ட் பேசிய பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பதில் சொல்லலாமே ?

திரு. துரைமுருகன்: ** ** ** (கூச்சல்— குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுவது எதுவும் அவைக் குறிப்பிலே ஏறாது. எதுவும் எழுத வேண்டாம்...... (கூச்சல்— குழப்பம்)

[முற்பகல் 11-20]

* திரு. ப. நெடுமாறன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே இதுபோன்ற விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்கள், எங்களைப் போன்ற என்பது கூட தவறு, எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த அவைக்கு மக்களால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை, அவரவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இந்த அவை மிகவும் பாரம்பரியமும் பெருமையும் கொண்ட அவை. நான் சில விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

இந்த அவையிலே மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். எதிர்கட்சி வரிசையிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் ஜீவா அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த அவையிலே ஒரு தடவை பேசும்போது, அவர்களுடைய சொந்தத் தொகுதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

என்னுடைய தொகுதியில் மருத்துவ விடுதி வேண்டும், பள்ளிக் கூடம் வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் எழுந்து நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் ஜீவா அவர்கள் ஒரு சர்வ தேசியவாதி, அவர் ஒரு தொகுதியைப் பற்றி எதற்கு வீணாகக் கவலைப்படுகிறார் என்று சொன்னார். உடனே தலைவர் ஜீவா அவர்கள், அதற்குப் பதில் சொன்னார், உண்மைதான் நான் ஒரு சர்வ தேசிய வாதிதான். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு தொகுதியில் இருந்து பிரதிநிதியாக இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் என்னைப் போல் மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவில்லை. ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதனாலே நீங்கள் ஆளுநருக்குப் பதில் சொன்னால் போதும், நான் தொகுதி மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார். இப்படி அவையிலே ஒருவர் பேசுவதும் அதற்கு மிகவும் நாகரீக மான முறையில் பதில் சொல்வதும் ஒரு நல்ல மரபாகும்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அன்றைக்கு ஒன்றுபட்ட காங்கிரசில் துணைத் தலைவராக மதிப்பிற்குரிய மறைந்த விநாயகம் அவர்கள் இருந்தார். அவர் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார். 'Your days are numbered' 'உங்களுடைய நாட்கள் எண்ணப்படுகின்றன' என்று சொன்னார் அதற்கு அண்ணா அவர்கள் எழுந்து 'Yes, but my steps are measured' 'ஆம், ஆனால் என்னுடைய அடிகள் அளந்து வைக்கப்படுகின்றன' என்று சொன்னார்கள்.

அவையிலே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சம உரிமை சம அந்தஸ்து இருக்கிறது. எல்லோரும் சமமாகத்தான் இருக்கிறோம். அவைக்கு வெளியே எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக் கலாம். இந்த அவைக்கு உள்ளே வந்த பிறகு, ஒருவர் அரசியல் ரீதியாக கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால், அதற்கு அரசியல் ரீதியாக அடுத்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பதில் சொல்லுகிற ஒரு மரபினை, ஒரு நல்ல நாகரிகத்தை சம்பிரதாயத்தை இந்த அவையிலே இதற்கு முன்னால் இருந்த பல பெரிய தலைவர்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் இந்த அவையிலே அன்றாடம் ஏற்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் எங்களைப் போன்ற பல நண்பர்கள் எதற்காக இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று வேதனைப்பட வைத்திருக் கிறது. நான் யாரையும் குற்றம் சாட்டுவதற்காக இதைச் சொல்ல வில்லை,

இந்த அவையின் மரபு ரொம்பவும் உன்னதமானது. இந்த அவையிலே மிகப் பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம்—முதலமைச்சர் களாக, அமைச்சர்களாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களாக இருந்து

இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த அவையின் உன்னதமான மரபை தொடர்ந்து பாதுகாக்க வேண்டும். இந்தியாவிற்கே தமிழக சட்டமன்றம் எத்தனையோ விதங்களில் வழிகாட்டியாக இருந்து இருக்கிறது. இந்த அவையில் சகல தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இந்த அவையிலே எல்லோரும் நிதானத்தோடு, அமைதியாக இருந்து இந்த அவையை நடத்திச் செல்வதற்கு மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்களேயானால் இந்த அவை பெருமை பெறும், தமிழகம் பெருமை அடையும். இது போன்ற வேண்டாத நிகழ்ச்சிகள் இந்த அவையில் தொடர்ந்து நடக்காத வண்ணம் சகல உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இது போன்று தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு இருக்கின்ற இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்லி, இதை யாரையும் குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை என்று கூறி அப்படி யாரும் எடுத்துக் கொண்டு விடக்கூடாது, அவர்களுடைய மனம் புண்பட வேண்டும் என்கிற முறையில் நான் எதையும் சொல்லவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லி, இந்த அவையின் மரபு காக்கப்பட அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஏற்பட்டு இருக்கின்ற பிரச்னை குறித்து நான் தெரிவிக்க விருபுகிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த அவையை அமைதியாக நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதில் இரண்டு வித கருத்துக்கு இடம் இல்லை. ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சிகளைத் தாக்குவது தவறு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்களுடைய கருத்தை அவர்கள் சொல்லட்டும். ஆனால் இந்த அவையில் ஒரு குற்றச் சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசினார். எங்கள் கட்சியைக் குறித்து அவர் சொன்ன காரணத்தால் அதை நான் சொன்னேன். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் வறட்சிப் பணி செய்ததில் கணக்குச் சரியாக வைக்கவில்லை என்று முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். அதற்கு என்ன ஆதாரம்? எங்கே அப்படிச் சொன்னார், என்று நான் கேட்பதற்காக வந்தேன். அதற்குள் மாண்புமிகு நம்முடைய மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது ஒரு பெரிய பொலிட்டிக்கல்லாக இருந்த விவகாரமாகும் என்று சொன்னார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்களானால் அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களை இந்த அவையிலே அவர் படித்துக் காட்ட வேண்டும். எந்த பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தி வந்து இருக்கிறது என்பதைத்

தெரிவித்து இருக்க வேண்டும். காரணம் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது—ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னால் அதற்கான ஆதாரங்கள் தரப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால், அந்தக் குற்றச்சாட்டு அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படும் என்று முன்னர் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்த மன்றத்தின் மரபுகள் இருக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் நான் அந்தப் பிரச்னையை எழுப்பினேன்.

இது போன்ற ஒரு பிரச்னையில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் ** ** ** ** அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படும் என்று சொல்லி, அது நீக்கப்பட்டு விட்டது. அதே போன்றுதான் இன்றைக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு வின்சென்ட் அவர்கள் எங்கள் இயக்கத்தின் மீது குற்றச்சாட்டு சொன்ன உடனே நான் கேட்ட கேள்வி, அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா, ஆதாரம் இருந்தால் படித்துக் காட்டுங்கள் என்று கேட்டேன். ஏனென்றால், அப்போதுதான் அதைப் படித்துப் பார்த்து நாங்கள் பின்னால் பதில் சொல்ல முடியும். பொத்தாம் போக்கில் இப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டுப் போவது முடியாது. ஆதாரம் இருந்தால் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து தலைவர் அவர்களிடத்தில் காண்பிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், நீங்கள் வழக்கமாகச் செய்வது போல், திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு என்ன தீர்ப்பு வழங்கினீர்களோ அதைப் போல், அந்தக் குற்றச்சாட்டை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்க வேண்டும்.

ஒன்றை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மன்றம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு நானோ, எங்கள் கட்சியோ என்றைக்குமே தடையாக, இடையூறாக இருக்கமாட்டோம். மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், அதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பேச வாய்ப்பளிக்கிற போது அதை அமைதியாக உட்கார்ந்து நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறபோது, இப்போது கொடுத்தது போல் இரண்டு நிமிடம் முன்பே கொடுத்து இருந்தால், நான் இப்போது என்ன சொன்னேனோ அதைச் சொல்லி இருப்பேன். இந்த விவகாரமே சபையில் நடந்து இருக்காது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[முற்பகல் 11-30]

நான் இப்போதும் தலைவரவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்வது இதுதான். அப்படி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா? இருந்தால் உங்களிடம் காட்டியிருக்கிறார்களா? ஆதாரம் இல்லை என்றால், தங்களிடம் காட்டவில்லை என்றால், அன்றைக்கு திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு என்ன தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதோ அதைப் போன்ற தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். அவைக் குறிப்பில் ஏறக்கூடாது அவர்களுக்குப் பின்னாலே ஆதாரம் கிடைத்தால், அது பற்றி நாளை இன்னொரு உறுப்பினர் ஆதாரத்தோடு பேசட்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளிலே எங்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு, அவர்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு என்று இருக்கக் கூடாது. ஆகையால் அவர்கள் கூறியது சபைக் குறிப்பில் ஏறக் கூடாது என்பது என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றை தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, வறட்சி வேலை செய்த போது, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை எதிர்த்து, இப்படி எல்லாம் நடக்கிறது என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டது சபைக் குறிப்பில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, சட்டசபைக் குறிப்பிலே இருந்து கூட அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; இதற்கு வெளியே போய் ஆதாரம் தேடவேண்டியதில்லை.

திரு. துரைமுருகன்: அப்படி இருந்தால் நாளை ஆதாரத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் அந்த ஆதாரத்தை நாளை இன்னொரு அங்கத்தினரிடம் கொடுத்து பேசச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அன்று குறிப்பிட்டதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறேன். ஆகவே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறியதாக இன்று குறிப்பிட்டதும் அவைக் குறிப்பில் ஏறாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, ஒரு குற்றச்சாட்டு என்கிற வகையில் ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்சியின் மீது, இப்படி மத்திய அரசில் இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் சொன்னார் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்பதற்கு திரு. துரைமுருகன் விண்ணப்பம் அல்லது வேண்டுகோள் விடுத்தார். இது ஏற்கனவே நடைபெற்ற ஒன்று. இதே மாமன்றத்தில் "நான் மத்திய

அரசிடமிருந்து எந்த உதவியும் கேட்பதில்லை'' என்று கலைஞர் சொல்லியிருக்கிறார். இது ரொம்ப பழைய சம்பவம். இப்போது திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மத்திய அரசில் இல்லை ஆகவே, இந்தக் குற்றச்சாட்டினால் ஒரு பெரிய தொல்லை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : ஆதாரம் இருந்தால் கொண்டுவரட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரம் சபைக் குறிப்பில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பி, அதற்கு இன்னொரு பிரச்சனையை ஆதாரமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது ஒன்றே ஒன்றுதான். அதாவது, அரசியலிலே சில சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதாவது, 'பொலிடிகல் ஃபாக்ட்ஸ்' அல்லது 'பொலிடிகல் இன்சிடன்ஸ்' என்று சொல்வார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது சர்க்காரியா கமிஷன் போடப்பட்டது என்பது ஒரு ''ஃபாக்ட்''. அதற்கு ஆதாரம் கேட்பது என்பது முறையல்ல. அதைப்போல அரசியலில் தொடர்ச்சியான சம்பவங்கள் உண்டு. அந்த சம்பவங்களை உறுப்பினர் அவையில் சொல்லலாம். அதைச் சொல்லக் கூடாது என்றால் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளையே சொல்ல முடியாமல் போய் விடும். ஆனால், அந்த சம்பவத்தைச் சொல்லும்போது வேண்டுமென்று திரித்தோ, தங்களுக்குச் சாதகமான முறையில் பிரித்தோ சொல்வது என்பது கூடாது. ஆனால், இந்த சம்பவம் ஒரு பொலிடிகல் இன்சிடன்ட்; இட் இஸ்ய ஹிஸ்டரி. இதே மன்றத்தில் அதுபற்றி விவாதங்கள நடைபெற்றிருக்கின்றன. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் குற்றச்சாட்டு சொன்னார் என்றால் அந்தக் குற்றச்சாட்டு அப்படியே இருந்தது என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் குற்றச்சாட்டை இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அன்றைய முதலமைச்சர் மறுத்திருக்கிறார் என்று வந்துவிடுகிறது. குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை அன்றைய முதலமைச்சர் மறுத்திருக்கிறார் என்ற சம்பவம் முழுமையாக வந்துவிடுகிறது. அதற்கெல்லாம் ஆதாரம் வேண்டும் என்றால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எவ்வளவு உயரம் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு உயரத்திற்கு ஆதாரங்களை தேடிக்கொண்டு வந்துதான் பேச முடியும்.

இன்னொரு பிரச்சனையையும் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது ஏற்கனவே நீக்கப்பட்டது. மீண்டும் அவைக் குறிப்பில் ஏறக் கூடாது என்று தாங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆகையால், அதை மீண்டும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

ஆகவே, ஒரு காரியத்தை, அதாவது ஒரு ஃபேக்டை, ஒரு ஒப்பினியனை இன்னார், அவையிலே இருக்கின்ற ஒருவர் சொன்னார் என்று சொல்கின்றபோது அதை மறுப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. உதாரணமாக மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், 'நான் எங்கே அப்படிச் சொன்னேன், அதற்குரிய ஆதாரத்தைத் தாருங்கள்' என்று கேட்கின்ற உரிமை அவருக்கு இருக்கின்றது. அந்த உரிமையினைத் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒப்பினியன் இஸ் டிஃபரன்ட் ஃப்ரம் ஃபேக்ட். அந்த இரண்டையும் குழப்பிக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரம் இருக்கின்றதா என்று திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார். அந்த ஆதாரங்களை திரு. நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் என்னிடத்திலே காட்டியதற்குப் பிறகுதான் அவர் குறிப்பிட்டவை அவைக் குறிப்பிலே ஏறும். அடுத்து, திரு. வின்சென்ட் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேச அழைக்கிறேன். (குறுக்கீடு.) இரண்டு நிமிடத்திற்கு மேலே அவர் எடுத்துக்கொண்டால் நான் அடுத்த உறுப்பினரைப் பேச அழைத்துவிடுவேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இவைகளை எல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் தமிழக மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைவழிபட்ட மத்திய உதவியை வேண்டாம் என்று அன்றைக்குச் சொல்லியதுதான். அன்றைய சூழ்நிலையில் வறட்சியில் இருந்த தமிழகத்தைப் பற்றி அவர்கள் அக்கறை இல்லாதவர்களாக இருந்துவிட்டு இன்றைக்கு அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொன்னேன்.

அடுத்து, பினாமி சட்டம் குறித்து டெல்லிக்கு ஒன்பது முறை தந்தியும், தபாலும் அனுப்பியதற்குப் பிறகு தாமதப்படுத்துவது வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும். இதைப் பரிகசிக்கிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது. மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசியவர்கள் மத்திய அரசு தாமதப்படுத்துவதற்கு நியாயம் கற்பிக்கக்கூடாது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை பிரபுக்கள் அப்படியே வைத்துள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட பினாமி நிலங்களின் சொந்தக்காரர்களை விசாரிப்

பதற்கு பகிரங்கமாக ஒரு விசாரணைக் கமிஷனையே அரசு அமைக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைத்தால் கொத்தடிமை முறை ஒழியும், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு வாழ்வு கிடைக்கும்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு சற்று தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. மதுவிலக்கினை கடுமையாக அமல்நடத்தியபோது எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்க கடுமையான சட்டம் என்று அன்றைக்கு சொன்னார்கள். ஆனால், இன்று தாய் மீது இட்ட ஆணை என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தாய்மார்களுக்கெல்லாம் தாய் புரட்சித் தலைவரே. ஆகவே, புரட்சித் தலைவரவர்கள் மதுவிலக்கினைத் தளர்த்தினாலும், தாய் மிதித்து குஞ்சு பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, மதுவிலக்கினைத் தளர்த்தியுள்ளார்களே தவிர மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டில் அது அப்படியேதான் இருக்கின்றது. ஆனால் மதுவிலக்கினைத் தளர்த்துவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் யார்? தமிழக மக்களைக் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாக்கியவர்கள் யார்? என்பது பற்றியெல்லாம் சதாசிவம் கமிட்டியின் அறிக்கை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-40]

4. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி).

(ஆ) மாற்றுத் தலைவர் பட்டியல்-உறுப்பினர் நியமனம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் விதி 9 (1)-ன்கீழ் திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் அவர்களைப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் ஒருவராக நியமிக்கிறேன்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களால் பொறுப்பு மாற்றப்பட்டிருக்கும் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரசினுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு, உங்கள் முன்னால் எழுந்து நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள், தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையினை அலுவலாளர்கள், அதிகாரிகளுடைய துணையுடனும், அவர்களுடைய ஆழ்ந்த அகன்ற அனுபவத்தின் உதவியுடனும், நாட்டு மக்களுக்கு நலம் பயக்கின்ற வகையிலே தீட்டிட வேண்டும் என்று பெரும்பாடு பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வருகிற ஒவ்வொரு வரியும் எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

பாராட்டத் தகுந்த பல செய்திகள் இதிலே இருந்தாலும், அவைகளை பாராட்டுகின்ற மனம் நல்ல நெஞ்சங்களுக்கு இருந்தாலும், நிச்சயமாக இருக்கிறது என்றாலும், அவைகளிலே ஒரு சில செய்திகள் இன்னும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டுமோ என்று சொல்கிற எண்ணம் நமக்கு வராமல் இல்லை.

இந்த அவையை நடத்துகின்ற அவைத் தலைவர் அவர்கள், குறள் வழி நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, தினம் ஒரு குறளைச் சொல்லி, அவையைத் தொடங்குகிறார்கள். நமது நிதியமைச்சர் அவர்களும் அந்த நீதி நூலிலிருந்து ஒரு திருக்குறளை எடுத்து, அதனை விளக்கி விட்டுத்தான் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையினை தருகிறார்கள். அதிலே, நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் அழகு வளப்படுத்த தேவை ஐந்து என்று சொல்லி, நோயில்லாதிருத்தல், செல்வச் செழிப்பு, விளைபொருள் வளம், இன்ப வாழ்வு, நல்ல காவல் ஆகியவை அவை என்று விளக்கிச் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால், இப்போது நமக்கு இருக்கிற இடர்பாட்டில், இப்போது தமிழகம் இருந்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில், அவர் கூறிய இந்த ஐந்தையும் உரைகல்லிலே வைத்து உரைத்துப் பார்க்கிறபோது, இவைகள் எந்த அளவிற்கு வாய்ப்புத் தருகின்றன என்பதை நாம் கணிக்க முடியும். நோய் இல்லாது இருக்கிறதா ? நோய் இருக்கிறது. செல்வச் செழிப்பு இருக்கிறதா ? போதுமான அளவுக்கு இல்லை. விளைபொருள்களுடைய வளம் எப்படி இருக்கிறது ? குறைந்திருக்கிறது. இன்ப வாழ்வு ? அநேகமாக கிடையவே கிடையாது. நல்ல காவல் இருக்கிறதா ? முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அறையிலேயே போதுமான காவல் கிடைக்கப்பெறுவது இல்லை.

ஆகவே, குறள் வழி நடக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அரசுக்கு இருக்கிறது. அரசினுடைய எண்ணம் அமைச்சர் அவர்களின் சொல்லாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் அரசு மட்டுமே செய்ய வேண்டிய பணிகளா ? அரசுக்குத் துணை இருக்கிற அதிகாரிகள் மட்டுமே செய்யவேண்டிய பணிகளா ? அல்லது அரசு எந்த சமுதாயத்திற்காக ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த சமுதாயமும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய பணிகளா என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த அறிக்கையிலே அவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றபோதே, தமிழகம் எந்த சூழ்நிலையில் இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள், ஒரு பக்கம்

அகில இந்திய அளவில் ஏற்பட்டுள்ள விலைவாசி உயர்வும், ஒரு பக்கம் பண வீக்கமும், ஒரு பக்கம் பொருள்களின் பற்றாக்குறையும் இருக்கிறது போதாது என்று, மழையின்மையின் காரணமாக ஒரு பக்கம் வறட்சியும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெளிவாகவே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அரசு ஓடி ஓடி பணியாற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் வறட்சி நிலையை எல்லாம் ஓடி ஓடிச் சென்று பார்த்து, வறட்சி இருக்கிறது, அவைகள் போக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனாலும், இவ்வளவு தூரத்திற்கு அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பின்னாலும், இவ்வளவு பணிகள் உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டிய கடப்பாடு தமிழக அரசுக்கு இருக்கிற அதே நேரத்தில், எங்கள் தேவை இது வென்று சொல்லி மத்திய அரசுக்கு எழுதுகிற நேரத்தில், மாநிலத்தின் தேவைக்கேற்ப மொத்தப் பணத்தையும் உடனடியாக கொடுக்க இயலாமலிருந்தாலும், நீங்கள் பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு உதவியாக முதலில் இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறோம், பிறகு எங்கள் குழுவை, வேண்டுமானால் அனுப்பி, பார்வையிட்டு அறிக்கை அளியுங்கள் என்று சொல்கிறோம்,—என்று சொல்லாமல், நாங்கள் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம்தேதி வந்து பார்த்துவிட்டு, பிறகுதான் எவ்வளவு பணம் கொடுப்போம் என்று முடிவு செய்வோம் என்று சொல்வது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை புறக்கணிக்கிற நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

மாநிலங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிற அரசுகள், மக்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய அரசுகளாக இருக்கிறது என்பதையும், 11 மாவட்டங்களில் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பதையும், அந்தப் பஞ்சம் உடனடியாக போக்கப்பெறவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதையும், தெரிந்து கொண்டிருக்கிற, நம்முடைய மாநிலத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்கிற ஆர். வி. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் கூட, வறட்சி கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்திலேயே, மத்தியிலிருந்து குழு வந்ததற்குப் பின்னால்தான், பணம் கொடுக்கப்பெறுவது குறித்து முடிவு செய்யப்பெறும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலையைக் காணுகிறபோது, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை மதிக்கவில்லையோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட நல்ல தொகையை கையில் கொடுத்து உடனடியாக பணி நடக்கட்டும், வேகமாக விரைவாக நடக்கட்டும், சுறுசுறுப்பாக விறுவிறுப்பாக நடக்கட்டும் என்று, தண்ணீர்

இல்லாமல் வெடித்துக் கொண்டிருக்கும் பூமி ஒரு பக்கம், கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஒரு பக்கம், அவர்கள் துன்பத்தை, துயரைத்துடைக்க உடனடியாக பணிகளைச் செய்யுங்கள் என்று ஓரளவுக்கேனும் பணம் கொடுக்காமல் இனிமேல் ஏப்ரல் 1-ம் தேதிக்கு மேல் அது வந்து இங்கே பார்வையிட்டு பின்னால் என்ன செய்வது என்று சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால் மாளாத பசியோடு வாழ வழி இல்லாமல் நின்றுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட தாமதங்கள் எந்த வகையில் பொருத்தமானது என்பதை மத்திய அரசு நினைத்துக் பார்க்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். காரணம் இங்கிருக்கிற மக்களைப் பார்க்கிறபோது நிலைமை நமக்குத் தெரிகிறது.

இன்று வறட்சி காரணமாக குளங்களில் தண்ணீர் இல்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். இப்படி தண்ணீர் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல. பலயிடங்களில் அந்த தண்ணீர் வரத்துக்கு உரிய கால்வாய்கள் கூட எப்படியிருக்கின்றன என்று நாம் பார்க்கிறோம். இங்கே நீர்ப்பாசனம் பற்றி நமது மரியாதைக்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை கோடி ரூபாய் நாம் இதற்காகச் செலவிடப்போகிறோம், இவ்வளவு செலவிட்டு இவைகளை நவீனப்படுத்தப்போகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்து வருகிறவர்களுக்குத் தெரியும். இன்று நீர்ப்பாய்ச்சுகிற குளங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் நீண்டநெடுங் காலமாக குளங்கள் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. வாய்க்கால்களைப் பார்த்தால் பெரிய பெரிய மரங்கள் முளைத்து வளர்ந்து செழித்து நிற்கின்றன. அந்தளவிற்கு வாய்க்கால்கள் தூர் எடுக்கப்படாத நிலையில் குளங்கள் தூர் எடுக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிற நேரத்தில் அது வெட்டவெளிப் பிரதேசமாக இருப்பதைப் பார்த்து பலர் அங்கே குடிசைகளைப் போடுகிறார்கள். பலர் தங்களுக்கு வாழ்விடம் பார்த்து அங்கே குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறுவெள்ளம் வந்தாலும்சரிதான் வாய்க்கால்கள் தூர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் பெருவெள்ளம் வந்தால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாமல் வாய்க்கால்கள் வருகிற பாதையோரமெல்லாம் உடைப்பெடுத்து வெள்ளம் ஓடுகிறது. குளங்களுக்கு வருகிற நேரத்தில் குளங்கள் மேடுதட்டியிருக்கிற காரணத்தாலும் வீடுகள் கட்டியிருக்கிற காரணத்தாலும் அந்தத் தண்ணீர் அங்கே நிறுத்தப்படுவதற்கு வழி இல்லாத காரணத்தால் சிறுவெள்ளமே வெள்ளப்பெருக்கை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. உடனே எங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்று ஏழை எளிய மக்கள் கேட்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதுகாப்பு கேட்கும்போது அரசாங்கம் கொடுக்காமல் இருக்கவும் முடியாது. ஆகவே திட்டமிட்டு செயல்படுகிற ஒரு காரியத்தை—எங்கெங்கே

நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளில் குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் வேறு இடத்திற்கு அனைத்துக் கட்சியினரின் ஒத்துழைப்போடு—இன்று அரசாங்கம் ஒன்று செய்கிறபோது இன்னொரு கட்சி கொடியேந்தி வருகிறது என்றால் என்ன செய்வது என்ற எண்ணம் அரசுக்கு வருவது நியாயமே. ஆனால் மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்பினைப் பெற்று அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடியிருந்து இந்த இடத்தில் இருக்கிற குடிசைகள் இந்த இடத்திற்கு மாற்றப்படவேண்டும், இந்த இந்த இடங்களிலுள்ள குடிசைகளுக்குப் பதிலாக இந்த இடத்தில் நாம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்போம் என்று அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கும் வகையில், எவரெவர் அதில் நியாயமான உரிமை உடையவர்களோ, நியாயமான வகையில் தகுதி உடையவர்களோ அவர்களுக்கு மட்டுந்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிற அளவிற்கு நாம் பேசி ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டுவர முடியும். அப்படிச் செய்யாது, இவ்வளவு கோடி ரூபாய் பாசனத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம், என்று சொன்னால் மட்டும்போதாது. இன்று மடை அடைப்புப் பலகைகள் உட்பட உடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிற நிலையைத்தான் நாம் எல்லாயிடங்களிலும் பார்க்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் மேலே இருந்து தண்ணீர் வருகிறபோது, மேல் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் கால்வாய்களை அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி வெட்டிக்கொண்டு போனாலும் கூட அதைக் கட்டிக்காப்பதற்குக்கூட ஆள் இல்லாது கீழ்ப்பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நீர்ப்பாசனத்திற்காக இவ்வளவு செலவிடப்போகிறோம் என்று கூறுகிறவர்கள், செலவிடப்போகிறோம் என்று திட்டமிடுகிறவர்கள் அப்படி செலவு செய்யப்படுவது முறையாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா தேவையான அளவிற்கு மட்டும் செலவு செய்யப்படுகிறதா, அது செலவிடப் படுவதால் தகுந்த பலன் ஏற்படுகிறதா என்பதையும் பார்த்திடவேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் நான் தொடர்ந்து இது பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நாம் செய்கிற எல்லா வேலைகளுமே செவ்வனே செய்யப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்குக்கூட, செலவினங்கள் பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஒரு கமிஷன் போடலாம், 'எக்ஸ்பெண்டிச்சர் கமிஷன்' என்று ஒரு கமிஷன் போட்டால் கூட தப்பு இல்லை. போர்ட்ஸ் வைக்கிறோம், கார்ப்பரேஷன்கள் வைக்கிறோம், தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று வைக்கிறோம், இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் கேட்டதை ஒதுக்குகிறோம். அதற்காக நாம் பணம் ஒதுக்குகிறோம். இப்படி பணம் ஒதுக்குவது பற்றி தப்பு இல்லை. ஆனால் பலன் வருகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

பணம் செலவு செய்வதில் தப்பு இல்லை. ஆனால் பலன் வருவாகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் அதற்காக ஒரு குழு அமைத்து எங்கெங்கே என்னென்ன பணிகள் எவ்வாறு நடக்கின்றன என்று பார்ப்பது மிகவும் தேவை என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அடுத்தாற்போல், மீனவர்களைப் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே வந்திருக்கிறது. அந்த மீனவர்களைப்பற்றி ஒவ்வொரு நேரத்திலும் வருகின்றபோது, கட்டுமர மீனவர்கள் பிரச்னையும், விசைப்படகு மீனவர்கள் பிரச்னையும் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசப்படுகிறது; நிதி நிலை அறிக்கையிலேயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நடப்பது என்ன? அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. 3 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் விசைப்படகு மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கவேண்டும்; ஆழ் கடலில் தான் அவர்கள் மீன்பிடிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால், அப்படி ஆணை இருந்தாலும்கூட, அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருந்தாலும், அதை யாரும் பின்பற்றுவதாகத் தெரியவில்லை மீனவர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளைப் போய்ப் பார்த்தால், அவர்கள் கடலிலே இருந்து மீன் எடுத்துக்கொண்டு வருவது ஒருபக்கம்; அந்த மீனைக் கொண்டு வருவதற்காக அவர்கள் கடலைக் கடந்துவருவதில் எத்தனைத் துன்பங்கள், தாக்குதல்கள், அடிதடிகள், கலகம் போன்றவைகள் நடக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது? அண்மையில் கூட என்னுடைய தொகுதியில், எண்ணூருக்குப் பக்கத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு என்ன காரணம்? அரசாங்கம் நல்லவைகளைச் செய்ய விரும்பினாலும் கூட, அவைகளை செயல் முறையிலே நிலைநாட்ட வேண்டும். பாரதி சொன்னார்; ''இனி ஒரு விதி செய்வோம், அதை எந்த நாளும் காப்போம்'' என்று அதற்கிணங்க எந்த விதிகளை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தாலும் அந்த விதிகளை செம்மையாக செயல்படுத்துகின்ற பொறுப்பு, கடமை அதற்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தால் உடனடியாக நாம் செய்யவேண்டியது, இங்கே இருக்கக்கூடிய எந்தக் கட்சியினரும் ஏழை மீனவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கின்ற வகையில், அதற்காக மசோதா வருகின்றது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள் என்றும், இந்த மீனவர்கள் பிரச்னைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற அளவிற்கு, அவர்கள் நிலையான வாழ்வு பெறுவதற்கு, செம்மையான ஒரு சட்ட முன்வடிவை இந்த அரசு உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை ஒரு வேண்டுகோளாய் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்தியைப் பொருத்தவரையிலே, மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவிடப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மிக உண்மை. ஆனால், மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவிட்டும் கூட, மின் உற்பத்தி போதுமானதாக இல்லை. என்பது நமக்குத் தெளிவாகக் கூறு கிறது. போதுமானதாக இல்லை என்பதை எப்படி காண் கிறோம் ? சில கிராமங்களிலே மின்விளக்குக் கம்பங்கள் இல்லை, சில கிராமங்களிலே மின்விளக்குக் கம்பங்கள் இருக் கின்றன ; ஆனால் விளக்குகள் இல்லை. மின்விளக்குகள் இல்லாமல், கம்பங்கள் மட்டும் இருந்தால், அப்படிப்பட்ட நிலையிலே அந்தக் கம்பங்கள் எரியாத நிலையில் சுதந்திரமாக அந்த ஊர் மக்கள் இரவிலே நடமாட முடியாது. முட்டியிலும், முதுகிலும் தட்டிவிடும் சூழ்நிலையிலே இந்தக் கம்பங்கள் இருக் கின்ற இடங்களில் எல்லாம் மின்சார விளக்குகள் இருக்கின் றனவா என்பதைப் பார்க்கின்ற அளவிற்குக் கூட மின்சாரம் இல்லை; விளக்குகள் இல்லை. யார் போடுவது ? எரிந்து, தீய்ந்து ஒரு பல்பு போகிறதென்றால், அதைப் போடுவது யார் ? என்பதை முடிவு செய்ய முடியாமல், இப்போது பஞ்சாயத்தா ? அல்லது எலக்டிரிசிடி போர்டா ? என்பது மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த சூழ்நிலையிலே, பஞ்சாயத்தாரை ஊர் மக்கள் ஏன் விளக்குகள் எரியவில்லை என்று கேட்கின்ற போது, இந்த பஞ்சாயத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரி சொல்கிறார், இது இப்போது எங்கள் பொறுப்பில் இல்லை, மின்சார இலாக்கா வின் பொறுப்பிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலையில், அந்த ஊர் மக்கள் இருட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலை இப்போது பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னை போன்ற பகுதியில் சோடியம் விளக்கு போடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் கன்னங்கறுத்த கும்மி இருட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ல்க்களுக்கு சிறிதளவாவது ஒளி கொடுப்பது என்ற வகையில் ஆங்காங்கே விளக்குகள் போடுவது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை, ஆனால், அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது ? இந்த உற்பத்தி யைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளை திட்டங்களைப் போடும் போதெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம்அதை உடனடியாக அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது. அல்லது தயக்கம் காட்டுகிறது. இந்தத் தயக்கத் தின் காரணத்தினால், தமிழகத்தில் போதிய மின்சாரம் இல் லாமல் போய்விடுகிறது.

சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சாரம் போதுமான அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், எனக்குத் தெரிந்த பல தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய மூலதனத்தையும், அரசு மற்றும் நிதி அமைப்புகள் மூலம் வாங்குகின்ற நிதியையும் போட்டு, இத்தகைய சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு, மின்சாரம் போதுமான

அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், தட்டுத் தடுமாறிக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று அறியாது கலங்கி கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சிகள் எல்லாம் நிச்சயமாக தமிழகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எப்படி மாற்றுவது என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிற நேரத்தில், கேரளாவிலே இருந்து வாங்குவது என்று சொன்னால், அது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் 8 பைசாவில் ஆரம்பித்து, இப்போது மின்சாரம் 28 பைசாவிற்கும் தாண்டிப் போய்விட்டதோ என்ற எண்ணம் வருகிறது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், மைசூர் காரர்களுக்கும் கேட்க ஆரம்பித்து, நாமும் கேட்க ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில், இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட விலையைக் கொடுப்போம் என்று பேசிய கேரளா ஒப்பந்தம் எல்லாம் முறியடிக்கப்பட்டு, யார் காசு அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் பக்கத்து மாநிலத்திலே இருந்து மின்சாரம் பெறுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், பத்திரிகைகளிலே என்ன பார்க்கிறோம்? எண்ணூர் மின் நிலையத்திற்குப் போதுமான நிலக்கரி வரமாட்டேன் என்கிறது. என்ன சொல்கிறார்கள்? நமக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அந்த நிலக்கரி வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்றுவிட்டது, அவ்வாறு வேறு பகுதிக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவானேன்? நமக்குத் தேவையிருக்கிற நேரத்தில், நமக்கு தேவை கடுமையாக இருக்கின்ற நேரத்தில், அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாமல், அடுத்த இடத்திற்கு அனுப்புவானேன்? இதற்கு காரணம் என்ன என்பதை நாம் சிந்திப்பதோடு மட்டுமல்ல; மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் கருத்தைக் கோடிட்டு, இது நியாயமில்லை என்று கேட்பதற்கு இந்த சபை முன்வரவேண்டும். இந்தச் சபையிலே இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களும் முன் வரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது நெசவாளர்களின் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்காக எந்தவிதமான திட்டத்தையும் போடவில்லை. மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லோரையும் பற்றி கவலைபட்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் பற்றியும் கவலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கவலை போதுமான கவனத்தோடு சரியாக கணிக்கப்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பக்கத்து மாநிலங்களில் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், சேலம், அம்மாபேட்டை பகுதிகளிலே பெருந்தலைவர் காமராஜ்

அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அந்த ஏழை நெசவாளிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்ததுதான் நினைவிற்கு வருகின்றது. இதற்குப் பிறகு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சிகள் இருந்தாலும் கூட அது பெரிய அளவில் இல்லை, ஆகவே, இன்னும் அதிகமான முயற்சியோடு ஏழை எளிய நெசவாளிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று நெசவாளர்களில் மூன்று தரப்பார்கள் இருக்கின்றார்கள். ஒன்று, தனியார்களிடத்தில் தொழில் புரிகின்றவர்கள்; இன்னொன்று, சொசைட்டிகளில் பணி புரிகின்றவர்கள், அடுத்து, கதர் வாரியத்தின் மூலம் வேலையினைப் பெற்று பணி புரிகின்றவர்கள். மூன்று பேர்களும் புரிகின்ற தொழில் ஒன்று, உழைக்கின்ற உழைப்பும் ஒன்று ; ஆனால் பிழைக்கின்ற பிழைப்பைப் பார்த்தால் அது வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. உழைப்பு ஒன்றாக இருந்து, பிழைப்பு மாறுபட்டதாக இருக்குமேயானால் அது அவர்களுடைய குற்றமா? அல்லது அவ்வாறு ஊதியத்தைக் கொடுக்கின்ற அந்த சமுதாயத்தின் குற்றமா? என்று பார்ப்போமேயானால் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தனியாரிடத்திலே பணிபுரிகின்ற ஒரு நெசவாளி ஒரு சாதாரண பட்டுச் சேலையை நெய்வதற்கு கூலி 58 ரூபாய். ஆனால் அதே சேலையை கதர் வாரியத்திற்கு நெய்துகொடுத்தால், அல்லது கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு நெய்து கொடுத்தால் இன்றைக்கு கிடைக்கின்ற கூலி 109 ரூபாய். அதே போல் புட்டா பட்டு என்ற சேலையை நெய்து கொடுக்கின்ற சாதாரண நெசவாளி 70 ரூபாய் பெறுகிறான். ஆனால் அதையே கதர் வாரியத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் கொடுத்தால் 125 ரூபாய் பெறுகிறான். உழைப்பு ஒன்றாக இருக்கின்றது கிடைக்கின்ற கூலி வேறுபட்டதாக இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அந்த பேதம் இல்லாத நிலையில் எல்லோருக்கும் சமமான கூலி கிடைக்கிற வகையில் நாம் ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவர இயலாதா? அதனை சமப்படுத்த முடியாதா? இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமா? நெசவாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு பஞ்சடித்து, பஞ்சடித்து எலும்புருக்கி நோயாலே துன்பப்படுகின்ற காட்சிகளை எண்ணிப்பார்த்து ஏழை நெசவாளிகளுக்கு புதிய பாதுகாப்பு கிடைக்கிற வகையிலே சிறந்ததொரு சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு இந்த தமிழக அரசு முன் வரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் தொழிலாளர் சகோதரர்கள். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் சொன்னால், குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள். என்ன குறிப்பு என்றுச் சொன்னால்

கேஷுவல் லேபர், கான்ட்ராக்ட் லேபர் என்று பல்வேறாக பிரித்து வைக்கப்படுகிற அந்த தொழிலாளர்களை, குறிப்பாக ஒப்பந்த கூலிக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் எந்த விதமான சலுகைகளும் இல்லாத காரணத்தால் அந்த ஒப்பந்த கூலி முறையை ஒழித்துவிடலாமா? இப்போது ஒப்பந்த கூலி முறையிலே வேலை செய்கின்றவர்கள் சலுகைகள் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்த சலுகைகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து அவர்கள் பெறுகிற வகையிலே ஏதாவது சட்டத்தினை கொண்டுவரலாமா? என்று இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வேன், மத்திய அரசு அங்கே இருக்கக்கூடிய தோழர்களின் தூண்டுதலைப் பெற்றாவது உடனடியாக இதற்கு ஒப்புதலை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களை பொறுத்த வரையில் நாம் இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாக பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வேன். உழைக்கின்ற உழைப்பை கொடுத்து கொடுத்து அவன் ஓய்வு பெறுகிற நேரத்தில் அவன் வாழ்வு என்ன ஆகும் என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற ஒரு தொழிலாளி ஒவ்வொரு நாளும் அவனது உழைப்பை கொடுத்து கொடுத்து அந்த தொழிற்சாலை மேம்பாடு அடையச் செய்கிறான். இரண்டு வருடத்தில் ஓய்வு பெற்று போகப் போகிறான் என்று சொன்னால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அங்கு ஒரு ஆய்வு கூடம் போல ஒன்று வைத்து, அவருடைய குடும்ப நிலையினை தெரிந்து கொண்டு, அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இடத்திலே கிடைக்கின்ற மூலப்பொருள்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அவனது வாழ்க்கை வசதிகளைத் தெரிந்து கொண்டு, நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் அப்பா என்று கேட்கிற வகையிலே

[நண்பகல் 12-00]

என்னுடைய உழைப்பை நான் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுத்தேன், என்னுடைய ஓய்வு காலத்திலே எனக்கு அது பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக பணத்தை மட்டும் கொடுக்கவில்லை, பல விதமான திட்டத்தையும் ஆய்கிறது என்கின்ற ஒருமன நிறைவைக் கொடுத்தால் என்ன என்ற வகையிலே தமிழக அரசு அதற்கு ஒரு தொடக்கத்தைச் செய்தால் எல்லாக் காரியங்களிலேயும் முதல் நின்று முனைந்து நின்று நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிற தமிழக அரசு இதற்காக ஒரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தினால் உண்மையிலேயே நான் மகிழ்வேன். காரணம் என்ன என்றால் தொழிலாளர்கள்

எந்த வகையிலேயும் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலே இல்லாவிட்டாலும் இதற்கு முந்தைய கூட்டத் தொடரிலே எங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் அந்த மசோதாவிலே பேசும்போது அழுத்தமாகவும் ஆழமாகவும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம், எத்தனையோ முறைகளிலே தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் தோற்றுப் போய்விடுமானால் அந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் பயனற்றுப் போய்விடுமேயானால் போராட்டம் நடத்துவது என்பது அவர்களுடைய ஜீவாதார உரிமை என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அந்த உரிமை அசைக்கப்பட முடியாததாக அடுத்தவர்களால் அப்புறப்படுத்த முடியாததாக இருக்க வேண்டும் என்பது நம்முடைய எண்ணம். இப்படிப்பட்ட உரிமைகளைக் கொண்டு இருக்கிற தொழிலாளர்கள் தாங்கள் பணி புரிகின்ற தொழில் மனையோ அல்லது பணி புரிகின்ற தொழிற்சாலையோ மேன்மேலும் செம்மையடையவும் மேன்மையடையவும் அதன் மூலம் சமுதாயம் பலனடையவும் நல்ல கருத்துக்களையும் நல்ல ஆலோசனைகளையும் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நுகர் பொருட்களைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அரிசியைப்பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரிசிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. கோதுமைப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் சேத்துத்தான் நாம் பேச வேண்டும். அடிக்கடி கோதுமை விலையை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கின்ற மத்திய அரசு அரிசிக்கு மட்டும் அல்லது நெல்லுக்கு மட்டும் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது என்ன நியாயம் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற உழவர்களையும் ஏழைப் பாட்டாளிகளையும் இந்தப் பாட்டாளிகளையும், இன்னொரு பாட்டாளிகளையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பானேன்। தமிழகத்திலே இருக்கின்ற உழவன் போராடினால் அந்தப் போராட்டத்திலே இருக்கின்ற நியாயத்தை உணர்ந்து தமிழக அரசு சிறு விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு கடன்களை ரத்து செய்கிறேன் என்று சொன்னால் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய நடுவண் அரசு, அதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய மத்திய அரசு நீங்கள் செலவழிக்கின்ற ஒரு பைசாவைக் கூடத் தரமாட்டேன், நீ செலவழிக்காதே என்று சொன்னால் என்ன நியாயம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மத்தியிலே ஒரு பெரிய பேரணியை நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பேரணியை நடத்தி விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் என்று சொல்

கிறார்கள். ஆனால் உரத்தின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதற்கு தகுந்தாற்போல் விளைபொருட்களின் விலையை ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை என்றால் என்ன நியாயம என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முடங்கிப் போய்க் கிடக்கிறவனுக்குக் கொடுக்கிற கையை அடக்கிப் போடுவேன் என்று சொன்னால் அது நன்மையை ஏற்படுத்துமா என்பதை மத்திய அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லெவிக் கொள்கையை வைத்துத் தேவைப்படுகிற ஸ்டாக்கை, சேமிப்பை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலே நடப்பது என்ன? தமிழகத்திலே சுற்றிப் பார்க்கிறபோது லெவிக் கொள்கை இருக்கிற காரணத்தினாலே சிறு விவசாயிகளுக்கு போதுமான விலை கிடைக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்கின்ற வியாபாரிகளும் தொழில் நடத்த முடியவில்லை. இடையிலே இடைத் தரகர்களாக இருக்கின்ற செக்போஸ்ட்காரர்கள் நல்ல வருமானம் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னொரு மாநிலத்திலே நல்ல விளைச்சல் என்றால் அங்கிருந்து கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மை. இந்த அரசாங்கமும் அந்த அரசாங்கமும் கூடிப் பேசி முடிவு எடுக்கிறபோது அவைகளைக் கொண்டுவருவதற்காக மத்திய அரசு வேகன்களையும், வாகனங்களையும் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டாமா? அதைக் கொடுக்க வேண்டும். தமிழக அரசு 6 லட்சம் டன் அரிசி கேட்டால் அதை மத்திய அரசு கொடுத்து உதவ வேண்டும். 3 ஆயிரம் டன் கோதுமைக்குப் பதிலாக 10 ஆயிரம் டன் கோதுமையை தமிழக அரசு கேட்கிறது என்றால் மத்திய அரசு அதைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

பெட்ரோலுக்கும், டீசலுக்கும் பக்கத்திலே உள்ளவர்கள் அதிகமான வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாமும் அப்படி வரி விதிக்க வேண்டுமா? தேவைதானா என்பதை தமிழக அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெட்ரோலுக்கு இவ்வளவு வரி விதித்து இருக்கிறோம், டீசலுக்கு இவ்வளவு வரி விதித்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றவர்கள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக நாமும் செய்தால் அதிலே என்ன புதுமை இருக்கிறது? நாம் புதுமையாகச் செய்ய வேண்டும். நாம் பயன்படுத்துகின்ற எரிபொருளை சிக்கனப்படுத்துகின்ற முறையிலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க

வேண்டும். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபோது சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாக நாம் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

35 மைல் ஒரு கால்வாய் வெட்டப்படுமேயானால், இந்த ஆடம்ஸ் பிரிட்ஜ் என்று சொல்லுகின்ற இடத்திலே வெறும் 35 மைல் ஒரு கால்வாய் வெட்டினால் எத்தனையோ மைல்கள் இலங்கையைச் சுற்றி வர வேண்டிய கப்பல்கள் எல்லாம் பக்கத்தில் தூத்துக்குடிக்கு வந்துவிடுகின்றன; கல்கத்தாவிற்குச் சென்று விடுகின்றன. அப்படிச் சேதுசமுத்திரத் திட்டம் இங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே கடற்கரையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கின்ற சின்னச் சின்ன துறைமுகங்கள் அத்தனையும் வளம் பெறும், வாழ்வு பெறும். இந்தச் சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் எரிபொருள் மிச்சமாகிறது என்பது மட்டும் அல்ல; இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாகவும் அது மாறுகிறது. சர்வதேச சூழ்நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் யார் யார் எங்கெங்கே தங்களுடைய படைத் தளத்தை அமைப்பார்கள் என்று தெரியாத நிலையில், இன்னும் நமக்குச் சூசகமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலையில், சில ஐயப்பாடுகள் எழுகின்ற நிலையில், ஐயப்பாட்டிற்கு இடமின்றி பாரதத்தின் பாதுகாவலை நாம் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சேதுசமுத்திரத் திட்டம் மிக முக்கியம், உடனே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டம் என்பதனை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்றவர்கள் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லாமல் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

அந்த நீர்நிலையைப்பற்றிச் சொன்ன காரணத்தினாலே சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு தூரம் டீசலுக்கும் பெட்ரோலுக்கும் வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நாம் எரிபொருளை மிச்சப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு நல்ல திட்டம் நம்முடைய கையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பக்கிங்காம் கேனால் என்று சொல்லுகின்ற அந்தக் கால்வாயை ஒரு காலத்திலே வறட்சி நிவாரணப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வெட்டினார்கள். அந்தக் கால்வாய் இப்பொழுது மரக்காணம் வரையில் தொட்டும் விட்டும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது; பயன்பட்டும், பயன்படாமலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து வெட்டி ஆழப்படுத்தி வேதாரண்யம் வரையில் ஏற்கனவே போடப்பட்ட திட்டப்படி செம்மைப்படுத்திவிட்டோமேயானால் எத்தனையோ பொருட்கள் அதிலே போவதற்கான வாய்ப்பு நமக்கு ஏற்படும். எரி பொருள், டீசல் போன்ற இவைகளெல்லாம் மிச்சப்படுகின்ற அளவிற்கு மனித உழைப்பாலேயே அதனைக் கொண்டு போக முடியும்.

சாதிகளற்ற சமுதாயத்தைப் படைக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். கலப்புத் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற ஆசையும், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்றவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கின்ற திட்டமும் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வேன், பரிசு என்று எதையோ நாம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கலாம் ; ஆனால் அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதாக இருக்காது ; அவர்களுக்கு உயர்வு அளிப்பதாக இருக்காது. ஏனென்றால் இந்தக் கலப்புத் திருமணங்களைப் பொறுத்த வரையிலே வெளியே பேசுவதற்கு வேண்டுமானால் சுவையாக இருக்க முடியுமே தவிர, உள்ளே அதனைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே ; உள்ளே புகுந்து ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றபொழுது மிகுந்த வேதனையிலும், சோதனையிலும் அந்தக் கலப்புத் திருமணத்தைச் செய்து கொள்கின்றவர்கள் வேதனையை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். பாரதி ஒரு இடத்திலே மிக அழகாகப் பாடுவான், ''நாடகத்தில், காவியத்தில் காதல் என்றால் நாட்டினர்தான் உவப்பெய்தி நன்றாம் என்பர் ; வீடகத்தே கிணற்றோரத்தே காதல் என்றால் உறுமுகின்றார், பாடை கட்டி அதைக் கொல்ல வழி தேடுகின்றார்'' என்று சொல்வான். அதைப்போல அவ்வளவு துன்பத்திற்கு மத்தியிலேதான், அவர்கள் துயரைக் கடந்துதான் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் சமுதாயத்திலே வெறுக்கப்பட்டவர்களாக ஒறுக்கப்பட்டவர்களாக, ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ள அவர்களுடைய வாழ்விலே நிச்சயமாகத் துன்பம்தான் வீசும். ஒருவன் அப்படித் துன்பப்படுவதைப் பார்த்தால் இன்னொருவன் கலப்புத் திருமணம் செய்யமாட்டான். எனவே, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கெல்லாம் வேலையிலே முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்பதோடு நிற்காமல், அவர்கள் அனைவருக்கும், அவர்கள் பெறுகின்ற குழந்தைகளுக்கு முழுக்க முழுக்க அவர்கள் விரும்புகின்ற வரையிலே படிப்பதற்குரிய இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சாதிகளற்ற ஒரு சமுதாயத்தைப் படைப்பதற்கு நாம் அடி எடுத்து வைத்தவர்கள் ஆவோம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நல்ல பல திட்டங்களைப் போட்டவர்களுக்கு ஒன்றேயொன்று சொல்கிறேன். இவ்வளவு நல்ல மதியூகமான திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு சில குறைகள் இருந்தாலும் அதை நிறை செய்ய வேண்டுமென்ற உங்களுடைய துடிப்பைப் பார்க்கின்ற நாங்கள் அந்தக் குடிப்பதைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது ஏன் இந்த மதுவிலக்கைத் தளர்த்தினீர்கள் என்பது எங்களுக்குப் புரிய

இல்லை. மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். தமிழக அரசாங்கம் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியிருக் கக்கூடாது. நாங்கள் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். மது எங்களுக்குக் கூடாத ஒன்று. எந்தக் காலத் திலேயிருந்து அது தளர்த்தப்பட்டது என்பதை நீங்கள் பார்ப்பீர் களேயானால் இங்கே ஒருவருக்கொருவர் மோதல் நடந்ததே ; அந்த மோதலை நான் விரும்பாதவன். அதே நேரத்திலே சொல்லவே நான் விரும்புகிறேன், அதனுடைய வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் இதனை நாம் எப்படி எடுத்துச் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீண்டாமை எப்படியொரு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதைப் போல இருக்க வேண்டும். இந்தியா விலேயே ஒரு பகுதியிலே ஒருவன் தீண்டத் தகாதவன் ; இன் னொரு பகுதியிலே தீண்டத் தக்கவன் என்ற நிலையிலே இல்லை. அவன், அலை வீசுகின்ற குமரியிலேயிருந்து மலைமுகடாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற இமயத்தின் வரை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எவனாக இருந்தாலும் சரி, தீண்டாமையைப் பின்பற்றக் கூடாது என்பதற்காக அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக அது எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் போல கள்ளைக் குடிக்காதே என்று சொல்லுகின்ற இந்தக் காரியமும் மத்திய அரசாங்கத் தினுடைய பொருளாக இருந்து, தீண்டாமையைப் போலவே கடுமையாக மத்திய அரசாங்கம் இதையும் கடைப்பிடிக்க வேண் டும். இந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்றவன் குடிக்கலாம் ; அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்றவன் குடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லு கின்ற நியாயமற்ற ஒரு நிலையிலிருக்கிறது பாருங்கள் அதை மத்தியிலே உள்ள மத்திய அரசாங்கம் முறியடிக்க வேண்டும். தீண்டாமையைத் தனது பொருளாக எடுத்துக் கொண்டதைப் போல, கள் குடிப்பது என்பதனையும், மதுக்கடைகளைத் திறப்பது என்பதனையும் கூடாது என்று சொல்லுகின்ற முயற்சி யிலே மத்திய அரசாங்கம் தனது பொருளாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மாகாணத்திலே முதலமைச்சராக இருக்கின்ற காலத்திலேதான் சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் மதுவிலக்கு என்பதனைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

[பிற்பகல் 12—10]

எனவேதான் அது மத்தியினுடைய பொருளாக வரவில்லை. அப் பொழுது மத்தியில் நாம் ஆண்டு கொண்டிருக்கவில்லை. ஆக, மாகாணத்தினுடைய பொறுப்பிலேயிருக்கிற நேரத்தில் அதனைப் போற்றினார்கள் என்று சொன்னார்கள், இப்பொழுது மத்தியிலே எதுவுமே. (மணியடிக்கப்பெற்றது) மத்தியிலே அவர்கள் அதை எடுத்துக் கொண்டு நிச்சயமாக மாகாணம் மட்டும் அல்ல,

எல்லா இடங்களிலும் மதுவை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் நிறுத்தவில்லை என்பதற்காக, தமிழக அரசு கள்ளுக் கடைகளைத் திறந்ததை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. கள்ளுக் கடைகளைத் திறந்தது என்று சொல்வது தவறு. தளர்த்தியதை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. இங்கேயிருந்து எந்தக் கூற்றுத் தொடர்ந்திருந்தாலும் சரி, அது தளர்த்துதல் என்ற பெயரிலே இருந்தாலும் சரி, ஏறத்தாழ குடி, தாராளமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதனை நிச்சயமாக காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் எதிர்க்கிறது.

அதைப்போல முடிப்பதற்கு முன்பு ஒரு வார்த்தை. நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறோம். எல்லோரும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம். ஆளுகின்ற கட்சிக்காரர்கள் சிலவற்றைப் பாராட்டிவிட்டு, தோழமைக் கட்சிகளும் அதைப் போலவே சிலவற்றைப் பாராட்டிவிட்டு, சிலவற்றைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு, நல்ல நோக்கத்தோடு, இது நல்லாட்சியாக இருக்க வேண்டுமே, அதன் மூலம் நல்ல பெயர் வர வேண்டுமே, நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது கிடைக்க வேண்டுமே என்பதற்காக அப்படிப் பேசுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறவர்களோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களைக் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் அதனைத் தொட்டுக் காட்டி, சுட்டிக் காட்டி, ஏனென்று தட்டிக் கேட்டு, அதோடு நிற்காமல் இந்த, இந்தக் குறைகள், குறைகள் என்று பட்டியல் போட்டு, அடுக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஆளுகின்றவர்கள் உடனடியாக அவைகளுக்குப் பதில் சொல்லிவிட முடியுமா? இந்தக் கருத்து என்ன? அந்தக் கருத்து என்ன என்று, நிதானித்து, தேர்ந்து, தெளிந்து, ஆய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டாமா? ஆக, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சரி, மற்றவர்களும் சரி, பேசி முடித்த மறு கணமே அதற்குப் பதில் சொல்வது என்ற முறை சரியாக இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் பேசியதை எல்லாம் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டு, உங்களுடைய அதிகாரிகளோடு கலந்து ஆலோசித்து, அதன் பிறகு, இடையிட்டு ஒரு இரண்டு நாள் இடையிட்டோ அல்லது 3 நாள் இடையிட்டோ பதில் சொல்வது என்பது நல்லது என்பதனையும் இந்த அரசு மட்டும் அல்ல, ஜனநாயக ரீதியிலே கூட நல்ல நெஞ்சங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நீ எதையாவது பேசி விட்டுப் போ. நான் கொண்டு வருகின்ற செய்தியையே, நான் பதிலாகச் சொல்லுகிறேன் என்று இல்லாமல், நீ கொண்டு வந்ததிலே ஏதாவது நன்றாக இருந்திருக்கும். 10 கல்கள் அந்தக் குளத்திலே வந்திருந்தாலும், ஒரு தாமரைக் கிழங்கும் வந்திருக்கக்கூடும். அந்த மலரை நான் விடுவதற்குத் தயாராக இல்லை என்று, எது கல், எது தாமரைக் கிழங்கு என்று சிந்திக்கின்ற அளவிற்காவது நேரம் கிடைக்க வேண்டுமென்று

சொன்னால், உடனடி பதில் சொல்வது என்பது, இது வழக்காடு மன்றமோ, பட்டி மன்றமோ அல்ல—இது சட்டமன்றம். எனவே எங்களைப் போன்றவர்கள் போடுவது சத்தமானால், உங்களைப் போன்றவர்கள் போடுவது சட்டம். அந்தச் சட்டத்திற்கு சத்து வேண்டுமென்றால், எங்களுடைய சத்தத்திலிருந்து ஏதாவது, சத்து இருக்கிறதா என்று நீங்கள் பார்த்து அதற்கு ஊட்டம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், நாட்டு மக்கள் அதை எதிர் பார்க்கிறார்கள். எனவே, உடனேயே பதில் சொல்ல வேண்டுமென்கிற நிலை வேண்டுமா? இல்லையென்று சொன்னால் இவர்கள் சொன்னவைகளை எல்லாம் நான் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றேன். அதற்கு வெள்ளிக்கிழமை நாதத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் சனி, ஞாயிறு விடுங்கள் ஓய்வு. நாங்கள் திங்கள் கிழமை பதில் சொல்கிறோம் என்பது போன்ற மரபுகளை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்பதையும் இந்தச் சபை சிந்திக்க வேண்டும், மாண்புமிகு தலைவரும் சிந்திக்க வேண்டும், மற்றவர்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்னுடைய கருத்தை, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கூறுவதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. த. வேணுகோபால்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981—82-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, ஏட்டுச் சுரக்காய் சமையலுக்கு உதவாது என்பதுபோல் இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் முதலிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இங்கு பேசிய மதிப்பிற்குரிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர், முதல்வர் காலத்திலே வறட்சியிலே பல குற்றங்கள் நடந்திருந்தன, மின் இணைப்புகள் பெறுவதிலே பல தவறுகள் நடந்தன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டு, பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கு, எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தவறுகள் நடந்தன என்பதை முதலிலே மாண்புமிகு ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ளுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம் பல வருஷங்களாகவே வறட்சியைக் கண்ட மாவட்டம். அந்த மாவட்டம் தொடர்ந்து கடுமையாக, 6 மாதங்களாக வறட்சியைக் கண்டிருக்கிறது. அந்த வறட்சியைப் போக்குவதற்கு 6 மாதகாலமாக என்ன பணிகளை இந்த அரசு மேற் கொண்டிருக்கிறது என்று நம்முடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆளுங்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே, நம்முடைய மாவட்டத்திற்குத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கூட வறட்சியைப் பார்வையிட வந்திருந்தார். திருவண்ணாமலைக்குக் கூட வந்திருக்கிறார். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே, வறட்சி

நிவாரணப் பணி திட்டத்திலே அங்கு என்ன தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று முதல்வரே நேரிலே அறிந்து அதற்குரிய நடவடிக்கையை உடனடியாக உயர் அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று, அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் எங்களுடைய தலைவர் காலத்திலே ஊழல் நடந்ததாக இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் இதை முதலிலேயே கூற வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களே தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் ஊழல் நடந்திருக்கின்றது என்று எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்தபோது கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஊழலைகளைய அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இன்று வரையில், முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து சென்ற பிறகும் கூட, வறட்சிப் பணிகள் செம்மையாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், மேற்கொள்ளப்படவில்லை, என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, வடார்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடந்த 6 மாத காலமாக வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தைக் கூட்டவில்லை, தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் இல்லை, ஊராட்சி மன்றங்களும் இல்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் யாரும் இல்லை. ஆகவே, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் கூட்டத்தை உரிய காலத்திலே கூட்டி, என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டு, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களிலே நிறைய வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறை மிக அதிக அளவில் இருக்கின்றது. அந்தக் குடி நீர் பற்றாக் குறையைப் போக்குவதற்கு புதிதாகத் துளைக் கிணறுகள் போடுவது கடினமாக இருந்தாலும், ஏற்கெனவே போடப்பட்டு ஆங்காங்கு நிலுவையிலே மூடிவைக்கப்பட்டுள்ள துளைக் கிணறுகளில் உடனடியாக பம்புகளைப் பொருத்தி தண்ணீர் இறைக்கும் நடவடிக்கைளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தண்டாரம்பட்டு பகுதியிலே உள்ள தாணிப்பாடி கிராமத்திற்கு 10 மாதங்களுக்கு முன்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்தார்கள். அவர் எதற்காக வந்தார் என்றால் அந்தப் பகுதியில் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறையின் காரணமாக அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும் அங்கே அறப்போராட்டத்தை ஏற்

படுத்தியதன் காரணமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே வந்தார். அப்படி வந்தவர் அங்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்து உடனடியாக அந்தக் கிராமத்தில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று சொல்லிச் சென்றார். ஆனால், அவர் வந்து சென்று 10 மாதங்கள் ஆகியும் இன்று வரையில் அந்தத் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு எந்தவிதமான வழிவகையும் செய்யவில்லை.

அதோடு, உலக வங்கியிலே கடன் பெற்று தமிழகத்திலே பல இடங்களில் அணை கட்டுவதும், கால்வாய் செப்பனிடுவதும் போன்ற பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய தொகுதியிலே சாத்தனூர் அணை இருக்கின்றது. அந்த அணையின் மேல் மட்டக் கால்வாயை புதிதாக வெட்ட வேண்டும் என்று ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 3 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மாண்புமிகு நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்கள் கூட என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபோது இந்தப் பணி செய்து முடிக்கப்படும் என்று சொல்லிய பிறகும், இன்று வரையில் அந்தப் பணியை செய்யவில்லை. அந்த மேல் மட்டக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டால், அந்த வழியாக வரக்கூடிய பல கிராமங்களுடைய குடிநீர் பிரச்சினை தீரும். அதே நேரத்தில் திருவண்ணாமலைக்கும் நிரந்தரமாக குடிநீர் பற்றாக்குறை தீரும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கேட்டு மனு செய்தால் 5 ஆண்டுகள் கழித்து மின் சப்ளை கிடைக்கும் என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் 5 ஆண்டுகள் கழித்த பின்பாவது மின் இணைப்புக் கிடைத்தது. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்று கேட்டால், பல இலட்சக்கணக்கான விவசாய மக்கள் பணத்தைச் செலவழித்து பம்ப் செட் வாங்கி இல்லத்தின் திண்ணையிலே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எப்போது மின் சப்ளை கிடைக்கும் என்று தெரியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து, தண்டராம்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வேலைக்கு உணவு திட்டத்தின் கீழ் பலர் வேலை செய்து இருந்தும், இன்னும் அவர்களுக்கு அதற்கான உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அங்கே வேலை செய்தவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 6

மாத காலம் ஆகியும் அவர்களுக்கு அந்த வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் அறிய விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்து, இந்த அரசு மது விலக்கைத் தளர்த்தி இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 14ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு ஆதித் திராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள விஸ்வநந்தல் என்கிற கிராமத்தில் ஒரு பள்ளியைத் திறந்து வைக்க வருகை தந்தார்கள். அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் வருவதை அந்தத் தொகுதியில் சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகளும் எனக்கு அந்தத் தகவலைத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் அந்தப் பள்ளித் திறப்பு விழாவிற்கான அழைப்பிதழில் மட்டும் என்னுடைய பெயரை அச்சடித்து சிறப்புரை ஆற்றுவார்கள் என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. இம்மாதிரியான சூழ்நிலைகளில், ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிகளில் தலைமையேற்று கலந்துக் கொள்கிற வகையில் செய்கிறார்கள். ஆனால் எங்களைப் போன்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் குறித்துத் தகவல்கள் கூட, தெரிவிப்பது இல்லை என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி, அம்மாதிரியான முறைகளைக் கண்டிக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. ஏ. டி. குலசேகர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 1981—82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்துக் கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

புதிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கி, அதன் மூலம் பெருமளவில் வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடாதது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசும் இங்கே புதிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் தொடங்குவது

1981 மார்ச் 28] [திரு. எ. டி. குலசேகர்]

குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சேலத்தில் 10,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று சேலத்தில் நடைபெற வேண்டிய வேலைகள் அனைத்தும் துர்க்காபூருக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது சேலம் இரும்பாலையில் 1,000 பேர்கள் வேலை பார்க்கும் சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. சுருங்கச் சொன்னால், சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் இப்போது வெறும் உருட்டாலைத் திட்டமாக மாறியிருக்கிறது. சேலம் உருக்கு ஆலையின் திட்டத்திற்காக கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள், ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலங்கள், குடிநீர் திட்டங்கள் எல்லாம் செயலற்றுக் கிடக்கின்றன. இந்த நிலைமையை நாடாளுமன்றத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சி. டி. தண்டபாணி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ராமகோபால் ரெட்டி அவர்களும் தான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு யாரும் அதைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய மாநிலம் இன்றைக்குப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே புரட்சிகரமான தொழிலாளர் நலத் திட்டங்கள் தமிழ் நாட்டில் தான் இருக்கின்றன என்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் சென்னையில் உள்ள பி அண்டு சி ஆலை, கோவையில் உள்ள வரதராஜா நூற்பாலை, ஆனந்த் குமார் நூற்பாலை, சிந்தாமணி கூட்டுறவு சிறப்பங்காடி, குமாரபாளையம் எஸ்.எஸ்.எம். யூனிட், போன்ற தொழிற்சாலைகள், மற்றும் திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகள், மற்றும் 30-க்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன.

குறிப்பாக சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடி கடந்த 19-ந் தேதி முதல் மூடப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அங்கே அடிப்படை ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாகப் போராடவில்லை; நகர ஈட்டுப்படி, பஞ்சப்படி கேட்டு போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு அங்காடியில் 1,250 பேர்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே 300 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் 980 பேர்கள்; 300-இலிருந்து 400 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் 197 பேர்கள்; 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் 72 பேர்கள். இந்த வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக 300 பேர்கள் சிறை பிடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மீது 143, 341 மற்றும் 506 போலீஸ் சட்டப் பிரிவுகளின் கீழ் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கேஸ்களை அரசாங்கம் உடனடியாக வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடி வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கோவை, நீலகிரி மாவட்டங்களில் உள்ளவை — பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டகசாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 30,000 மூட்டை அரிசி கோடவுனில் வைக்கப்பட்டது அப்படியே இருக்கிறது. அதனுடைய, மதிப்பு 60 இலட்சம் ரூபாய். இதர அத்தியாவசியப் பொருட்களின் மதிப்பு 40 இலட்சம் ரூபாய். அங்கே ஏறத்தாழ உணவுப் பொருட்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், சமையல் காஸ் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மக்களுக்கு கிடைக்காமல் கோவை மாவட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் கோவை மாவட்ட மக்கள் நியாய விலையில் சாமான்கள் கிடைக்காமல் அவதியுறுகிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த அரசு உடனடியாக வேலை நிறுத்தத்தை அந்தத் தொழிலாளர்கள் வாபஸ் பெற, அவர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டும்; பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும். அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் இந்த அரசு நகர ஈட்டுப்படி, பஞ்சப் படி வழங்க முன்வர வேண்டும்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: தலைவரவர்களே, இப்போது அவையில் கோரம் இல்லை. கோரம் இல்லாமல் எப்படி அவையை நடத்த முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கோரம் இருக்கிறது திரு. குலசேகர் தொடர்ந்து பேசலாம்

திரு. ஏ. டி. குலசேகர்: இந்த சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடியைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு பஞ்சப் படி 65 ரூபாய் முதல் 83 ரூபாய் வரை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு பல்லாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்த அரசு அரசு-ஊழியர்கள், அனைத்து போக்குவரத்து கழகங்களுக்கும் பல தடவைகள் பஞ்சப்படியை உயர்த்தியிருக்கிறது. அதைப்போல அந்தக் கூட்டுறவு அங்காடி ஊழியர்களுக்கும் உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படியையும், நகர ஈட்டுப்படியையும் உயர்த்துவதற்கு அங்காடியின் இலாப-நஷ்டக் கணக்கைப் பார்ப்பது சரியல்ல; அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தல் நடைபெற்றால் இந்த மாதிரியான வேலை நிறுத்தங்களுக்கு இடமில்லாமல் இருக்கும்; வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தி வைக்க முடியும்.

1981 மார்ச் 28] [திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

தொழிலாளர் பாதுகாப்புக்குத் தொழில் சட்டங்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது; அந்தச் சட்டத்திற்கு முழு வடிவம் கொடுத்து, அதை அமல்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக குமார பாளையம் எஸ்.எஸ்.எம். தொழிற்சாலையிலுள்ள 1,200 தொழிலாளர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 6 ஆம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் கிடையாது, பிராவிடன்ட் பண்ட் கிடையாது; டைம் கார்டு கிடையாது; எதுவும் கிடையாது. இந்தப் பிரச்சினையை அரசுக்கு பலமுறை சொல்லியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. காரணம் இந்த எஸ்.எஸ்.எம். தொழில் அதிபர் ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவராக இருக்கிறார். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்களையும் அழைத்துப் பேசி, பிரச்சினை தீர்வதற்கு முயற்சி செய்யவில்லை. தொழிலாளர் நீதி கேட்டு, தொழிலாளர்கள் அங்கே தெருவிலும், சிறையிலும் இருக்கிறார்கள்; ஆனால் தொழிலாளர் நீதியைக் கொன்றவர்கள் அங்கே தெம்மாங்கு பாடுகிறார்கள். இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி காணப்படாமல் தொழிலாளர் சட்டம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது வேறு சில புதிய தொழிலாளர் சட்டம் வரும் என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். எந்தச் சட்டம் வந்து என்ன பயன்? வரக்கூடிய சட்டம் முடக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது; முடக்கப் படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் ,திட்டம் போட்டு திருடுகிற கூட்டம் திருடிக் கொண்டே இருக்கும்; அதைச் சட்டம் போட்டு தடுக்கிற அரசு தடுத்துக் கொண்டே இருக்கும்' என்ற நிலை இனியும் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 123 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12–30]

இருபது கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின் கட்டணம், பஸ் கட்டணம் ஆகியவற்றை உயர்த்துவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி மேலும், மேலும் உயர்த்தினால் அனைத்து சமுதாய மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிவிடும். பண வீக்க நிலை உருவாகி மக்களுக்கு மேலும், மேலும் கஷ்டங்கள் அதிகமாகும். ஆகவே, புதிய வரிவிதிப்புகள் அனைத்தையும் அரசு கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை இருமுனைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். ஒருபுறம் வறட்சியும் மறுபுறம் அவர்களுடைய விளைபொருட்களுக்கு உரிய விலையும் கிடைக்காததால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய விளைபொருட்களுக்கு அதிக விலை பெற்றுத் தர இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். கர்நாடக மாநிலத்திலே உள்ளதுபோல் மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயிகளுக்கு விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டம் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பீளமேடு, சிங்காநல்லூர், சர்க்கார் சாமக்குளம், வெள்ளலூர் போன்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் ஒரு குடம் 60 பைசாவுக்கு விற்கிறது. கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் நான் இதுபற்றிப் பேசுகின்ற போது அங்கே குடம் 50 பைசாவுக்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தது. இப்போது பத்து பைசா உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே, அந்த வறட்சி நிலையைப் போக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து இந்த அரசு அங்கு அனைத்துப் பணிகளையும் செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. திரு. நாஞ்சில் வின்சென்ட் பேசுகின்றபோது ஆதாரம் தேவை என்கின்ற பிரச்சினை வந்தது. அதற்கான ஆதாரங்கள் 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 17 ஆம் நாள் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பேட்டில் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய பேச்சு அப்படியே அவைக் குறிப்பிலே இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

*திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஜனதாக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வில்லை, ஆனால், 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குடிக்கலாம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு எதற்காக என்று. மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குடிக்கலாம் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? மது

விலக்கு இன்றும் அமலில் இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அதன் பொருள் என்ன என்பதை தயவுசெய்து அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மதுவிலக்கை ரத்து செய்கின்ற அளவுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிலையை நான் எங்களது ஜனதா கட்சியின் சார்பில் வன்மையாகக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இன்னும்கூட காலம் கடந்துவிடவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றிவிடவேண்டும். இந்த நிலைமையை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே எரிசாராய ஊழல் பிரச்சினை பற்றி கமிஷன் அமைப்பது பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும் ஒவ்வொரு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசின் மூலம் கமிஷன் போடுவது சம்பந்தமாக பல்வேறு விவாதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் பல்வேறு அமைப்பைச் சார்ந்தவர்களும் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாலும், பல மாநிலங்கள் பற்றிய பிரச்சினையாக இது இருப்பதாலும் ஒரு மாநிலம் மட்டும் இதற்காக விசாரணைக் கமிஷன் போட்டால் அது சரியாக இருக்காது. அதுபற்றி நாங்கள் ஏற்கெனவே தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டோம். மத்திய அரசு ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட்டு இதிலே ஈடுபட்டவர்கள் யார் யார் என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து மக்கள் முன்னாலே நிறுத்த வேண்டும். மேலும், மத்திய அரசு விசாரணைக் கமிஷன் போடுகிறது என்றால் அது மாநில அரசுகளால் போடப்பட்ட விசாரணைக் கமிஷன்களைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆகவே, நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற கமிஷனும், கேரளாவிலே போடப்பட்டிருக்கின்ற கமிஷனும், மத்திய அரசின் கமிஷனும் சேர்ந்து எல்லா தரப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் சந்தேகம் இல்லாத வகையில் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து நிறுத்தட்டுமே. பல்கலைக் கழகங்களிலே டாக்டர் பட்டத்திற்கான தேர்வுகளைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று எக்ஸாமினர்கள் நியமிப்பதுண்டு. டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்குரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை மூன்று தேர்வாளர்களிடத்திலே அளிப்பார்கள். அந்த மூன்று தேர்வாளர்கள் அவற்றைத் திருத்தியதற்குப் பிறகுதான், அது சம்பந்தமாக குறிப்புக்களை அவர்கள் வெளியிட்டதற்குப் பிறகுதான், அந்தக் குறிப்புகளை உணர்ந்துதான் டாக்டர் பட்டங்கள் வழங்கப்படும். அதைப்போன்று கேரளா அரசின் கமிஷனும், தமிழ்நாடு அரசின் கமிஷனும், மத்திய அரசின் கமிஷனும் சேர்ந்து ஆக மூன்று பேராக முடிவுகளைத் தெரிவித்துவிட்டதற்குப் பிறகு இந்த ஊழலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை இந்த நாட்டுக்கு அவர்கள் உணர்த்தட்டும் என்பதைதான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே இன்னொரு பிர சினை என்னவென்றால், இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை கிளப்பி வந்தார்கள். தலைநகரத்தை மாற்றுவது சம்பந்தமாக. எங்கே மாற்றுவது என்று சொன்னால், தண்ணீர் இருக்கிற இடத்திலே தலைநகரத்தை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி தண்ணீர் இருக்கிற இடத்திலே தலைநகரத்தை மாற்றிவிடுவ தினால், சென்னை நகர மக்களுடைய குடிதண்ணீர் பிரச்னை தீர்ந்துவிடுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15 ஆம் நாள், நம்முடைய மரியாதைக்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னைக்கு வருகை தந்தபோது, கிருஷ்ணா நதி தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதைக் குறிப்பிட்டு, சென்னை நகர மக்களுக்கு நான் ஒரு பரிசளிக்க விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த பரிசைப் பெறுவதற்கு மாநில அரசு தயாராக இல்லையா? அல்லது மத்திய அரசு அந்த பரிசைத் தருவதற்கு தயாராக இல்லையா என்ற கேள்வியை கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப் பல பிரச்னைகள் எதற்கு முதன்மை தருவது என்று தெரியாத வகையில் நம்முன்னே இருக்கும்போது, தலைநகரை மாற்றுவது தேவைதானா ? அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி யிலிருந்து மக்கள் வழக்காடுவதற்காக சென்னைக்கு வரவேண்டும். அவர்களுக்கு அதனால் அதிகமான செலவு ஏற்படும். அந்தச் செலவை அவர்களால் சமாளிக்க முடியாது. செலவழிக்க முடிய வில்லையென்றால், நீதி எப்படிக் கிடைக்கும் என்று கவலை என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்திலேயே உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பிரிவை அமைப்பதுதான் முறையாக இருக்குமே தவிர, தலைநகரை மாற்றுவதினால் பிரச்னை தீராது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால், நாளைக்கு இன்னொரு இடத்தில் தேவை என்று கேட்பார்கள். அப்போது என்ன செய்வது ? இப்படி அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருந்தால் அது முகம்மது பின் துக்ளக் ஆட்சிக் காலத்தின் ஏற்பட்ட நிலை மைக்குத்தான் தமிழகத்தைக் கொண்டு சேர்க்கும். ஆகவே, அந்த முதற்சிகளை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, அப்படி தெற்குப் பகுதியை வளரச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால், அதற்குரிய வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் மக்களுக்குச் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்

கிறேன். மதுரையிலேயும் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவைக் கட்டி, அவர்களுக்கு நியாயமான நீதி கிடைக்க வகை செய்தால் நியாயமாக இருக்கும். கன்னியாகுமரியில் எத்தனையோ பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. 200 கோடி, 300 கோடி ரூபாயை தலைநகரை மாற்றுவதற்கு செலவு செய்வதைவிட, அதில் ஒரு பகுதியை எடுத்தே, அந்தப் பகுதி மக்களின் எண்ணற்றப் பிரச்னைகளை தீர்ப்பதற்கு வகை செய்யலாம். அவர்களின் குறைகளைப் போக்க திட்டங்களைத் திட்டலாம். உதாரணமாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி கிடையாது. விவசாயக் கல்லூரி கிடையாது. சட்டக் கல்லூரி கிடையாது, கால்நடைகள் மருத்துவக் கல்லூரி கிடையாது. பொறியியல் கல்லூரி கிடையாது. அந்தக் கல்லூரிகளை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பொருத்தமான இடங்களில் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்தப் பணிகளுக்கு இந்தப் பணத்தை செலவழித்துக் கொள்ளலாம். அதை விட்டுவிட்டு, தலைநகரை மாற்றுகிறோம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. அதை அரசாங்கம் மறுமுறையும் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வறட்சியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், அதைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினர் போர்க்கால நடவடிக்கைகளாக வறட்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவியினையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்த வறட்சிப் பணிகளுக்காக நிதி உதவி பெறுவதில் நாங்களும் துணையாக இருப்போம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய முக்கியக் கடமையாகக் கருதுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. அந்த வறட்சியின் கடுமை மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள வறட்சிக்கு மிகையானது அல்ல என்றாலும், மற்ற எந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் வறட்சிக்கும் குறைவானதும் அல்ல. ஆகையினால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். பல இலட்சக்கணக்கான நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் தீய்ந்து போயிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பெறவில்லை. அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இது ஒரு புறம் இருக்க, பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள், பருவ மழை பொய்த்ததின் காரணமாக, பதநீர் கிடைக்காமல், அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்பட்டு, பஞ்சத்திற்கு ஆட்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். மீனவர்களுக்கும் கடலிலே சென்றால், போதுமான அளவிற்கு மீன்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. ஆகவே வருமானம் இல்லாமையால் அவர்கள் மத்தியிலும் பஞ்சம் நிலவுகிறது. முந்திரித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 6, 7 மாதங்களாக கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால், அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அவர்கள் மத்தியிலும் பஞ்சம். ஆகவே, இப்படி எந்தெந்தப் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், அங்கெல்லாம் பஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12—40]

மேட்டுப் பகுதியான இடங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. கருங்கல் போன்றபகுதிகளில் தண்ணீர் குடம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு உரிய பங்கினை இந்த அரசு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சியும், கடுமையான பஞ்சமும் இன்றைக்கிருக்கிற நிலையில் நமது அரசு ஒரு உணவுக் கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த லெவி கொள்கை காரணமாக ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் ஒழுங்காக அரிசி கிடைப்பதில்லை. அப்படியே கிடைத்தாலும் கூட அதிகப்படியான விலைக்கு இன்று அரிசி விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நீடிக்கப்படுமானால் இதற்கு முன்னால் பல தடவை இந்த மாநிலத்தில் அரிசி விலை எவ்வளவு உச்சத்தில் போயிருக்கிறதோ அதைவிட அதிகபட்ச உச்ச கட்டத்திற்கு விலை இந்த அரசின் உணவுக் கொள்கை காரணமாக உயரும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இந்த அரசை எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, தற்போது கடைப்பிடித்து வரும் லெவி கொள்கை மூலம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற அரிசி விலை உயர்வைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் ஒன்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த லெவி முறையை உடனடியாக நீக்க வேண்டும். இந்த லெவி முறை நீக்கப்பட்டு மற்ற மாநிலங்களில் உபரியாக இருக்கிற அரிசியை இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமாகக் கொண்டு வர வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால்

அரிசி விலை உயர்வை யாரும் தடுக்க முடியாது; அரசும் தடுக்க முடியாது. ஆகவே, பஞ்சப் பகுதிகளில், வறட்சிப் பகுதிகளில் கட்டாய ரேஷன் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். சட்டப்படியான ரேஷனை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பெரியோர்களுக்கு இரண்டு கிலோ, சிறுவர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு கிலோ வாரம் ஒன்றுக்கு என்று சட்டப்படியான ரேஷனை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அது பக்கத்து மாநிலமான கேரளா மாநிலத்தின் எல்லையில் இருப்பதால், பக்கத்தில் இருப்பதால், அங்கு அரிசி கிடைக்காமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட ரேஷன் அளவு குறைக்கப்பட்டு இருப்பதை மாற்றி, ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்ததுபோல் கொடுக்கவும், சட்டப்படியான ரேஷனை அந்த மாவட்டத்தில் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனளத் துறை. சின்னமுட்டத்தில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குளச்சல் துறைமுகம் வசதியான ஒரு இயற்கைத் துறைமுகமாகும். அதை ஒரு பெரிய துறைமுகமாக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. எனவே, குளச்சலில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகமாவது அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் முதல் கட்டமாகவாவது வாலிநோக்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட இருப்பது போல் ஒரு தோணித் துறையாவது அமைத்துத்தர இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாசன வசதி. பாசன வசதி பொறுத்தவரையில் பலயிடங்களில் பாசனத் திட்டங்கள் நவீனப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பழைய பாசனத் திட்டங்களே அங்கு இருக்கின்றன. கோதையாறு பாசனத் திட்டம் மிகப் பழைய பாசனத் திட்டமாகும். அந்தப் பழைய பாசனத் திட்டத்தை நவீனப்படுத்தி கடைவரம்பு நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்போது கடைவரம்பு நிலங்களுக்கு தண்ணீரே கிடைப்பதில்லை. ஒழுங்காக தண்ணீர் வினியோகிக்கபபடாத காரணத்தால் கடைவரம்பு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. வினியோக முறை சரியாக இல்லாததால் தண்ணீர் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் கூட கடைவரம்பு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

சிற்றாறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தில் கருங்கல் கிளைக்கால் வாய்க்கு சிமென்ட் லைனிங் அமைத்து வீணாகப் போகக் கூடிய தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெய்யாறு இடதுகரை சானலை எடுத்துக் கொண்டால் கேரள அரசு உறுதி அளித்திருக்கிற தண்ணீரை ஒழுங்காகத் தருவதில்லை. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் உங்களுக்குத் தருகிற தண்ணீரை நீங்கள் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்த முடியவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். நெய்யாறு இடது கரைச் சானல் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவற்றையெல்லாம் நீர்ப் பாசனக் கோரிக்கை வரும்போது பேசிக் கொள்ளலாம்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : ஆகவே, இந்த நெய்யாறு இடது கரைச் சானலை ஒழுங்கு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

***திரு. என். சங்கரய்யா** : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் 1981—82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது . ஏற்கனவே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கக் கூடிய கருத்துக்களை ஒட்டி, மேலும் சில கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த உரையிலே, விவசாயி கள் கடன் பிரச்சினை சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சில சலுகைகள், அதேபோல் குடிசைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சிலவகைத் தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக் கிற விற்பனை வரிச் சலுகைகள், அதேபோன்று வறட்சிக்காக ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் போன்ற சாதகமான அம்சங்களை நான் முதலிலே வரவேற் கிறேன் என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆயினும், நிதிநிலை அறிக்கையானது தயார் செய்யப்பட் டிருக்கக்கூடிய பின்னணியைப் பொறுத்தவரை அதில் எந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது என் னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ''தமிழக அரசின் நிதிநிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு முன் நாட்டின் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்'' என்று. அதிலே அவர்கள் ''இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை

உயர்வும், பண வீக்கமும், பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய பொருள்களின் பற்றாக்குறையும் தமிழ்நாட்டைப் பெருமளவுக்குப் பாதித்துள்ளன '' என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், இந்திய நாட்டினுடைய பண வீக்கமும், இந்திய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விலைவாசி உயர்வும் தமிழகத்தை மிகக் கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுதான், நம் மாநிலத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதுவும், குறிப்பாக இந்த அரசாங்கம் தயாரித்து இருக்கக்கூடிய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய பிரசுரத்திலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். '' வளர்ச்சி சதவிகிதம் அகில இந்திய ரீதியிலே 5.2 சதவிகிதம் ஆக இருந்த போதிலும், தமிழகத்தினுடைய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 6.2 சதவிகிதம் வளர்ச்சியை நாம் ஏற்பாடு செய்வதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம் '' என்று ஏற்கனவே பண வீக்கமும், விலைவாசி உயர்வும் கட்டுக்கு அடங்காமல் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு அத்தகைய வளர்ச்சித் திட்டம் என்று ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னால், சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். காரணம் அவர் கூறுகிறார், சரியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் '' வறுமை, வேலையின்மை ஆகிய இந்த இரண்டுப் பிரச்சினைகள் தமிழகத்தைப் பாதித்திருக்கிறது '' என்று. உண்மைதான். மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டால், வறுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளைத் தகர்ப்பதற்கும், அதிலிருந்து நிவாரணம் கிடைப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆனால், அப்படி செய்யக்கூடிய காலத்தில், மற்றொன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவிற்கு மிகுந்த கவலை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழக்கூடிய மக்கள் 48.11 சதவீதம். தமிழகத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழக்கூடிய மக்கள் 52.12 சதவீதம் என்று ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான தமிழ்நாடு அரசினுடைய குறிப்பு கூறுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, வேலையின்மையைப் பொறுத்தவரை, இந்தியாவிலே பொதுவாக 8.5 சதவீதம் என்றும், தமிழகத்திலே 16.1 சதவீதம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், தமிழகத்திலே வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் வேலையில்லாமல் அவதிப்படுகின்ற சதவிகிதம் இந்தியாவிலே சராசரியை விட அதிகமாகி இருக்கிறது. ஏறக்குறைய இரண்டு மடங்கு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்,

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலே 8 சத விகிதம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது அன்டர்-எஸ்டிமேட், குறைவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாமல் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை சரியாக பதிவு செய்யப்படாமல், கோளாறுகள் இருப்பதன் காரணமாக தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம்; இந்தியாவினுடைய மற்ற மாநிலங்களில் இந்த சதவிகிதம் அதிகரிக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. ஆயினும், மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த விவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் உரை வந்ததற்குப் பிறகு, மத்திய அரசு அலுமினியத்தின் விலையை 17 சத விகிதம் உயர்த்துவதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. நாம் ஒரு திட்டத்தைப் போடும்போது, என்ன விலை இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்துப் போடுகிறோம். அப்படிப் போடும்போது, மாண்மிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய உரை வந்ததற்குப் பின்னால் அலுமினியத்தின் விலை 17 சதவிகிதம் உயருகிறது. அதில் மத்திய சர்க்கார் சுங்கவரி 40 சதவிகிதம். ஆகவே, இந்த விலை உயர்விற்குக் காரணம், மத்திய சர்க்கார் போடக்கூடிய சுங்க வரியினால் அலுமினியத்தின் விலை உயர்ந்து கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பது உண்மை.

[பிற்பகல் 12—50]

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே, இந்தப் பணவீக்கத்தை, விலைவாசி உயர்வை மாற்றுவதற்கு ஒரு மாற்றுப்பாதை வேண்டும். விலைவாசி பாதித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை மாற்றுவதற்கு அகில இந்திய ரீதியிலே மாற்றுப் பொருளாதாரப் பாதை உருவாக்காமல் போனால், தமிழகம் மட்டும் தன்னுடைய சொந்த முயற்சியால் இங்கே வறுமையையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் போக்குவது சாத்தியமானதுதானா என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே இந்த பணவீக்கத்தையும், விலைவாசி உயர்வையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய மத்திய சர்க்காரின் கொள்கைகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முக்கியமான கருத்தை உரையிலே நாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மாற்றுப்பாதையை நாம் வற்புறுத்துவதைப்

பொறுத்துதான் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய வறுமையையும், வேலையின்மையையும் நீக்குவதற்கு நம்மால் முடியும். அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் முக்கியமான தொழில்களை மக்களுக்கு சொந்தமாக்காமல், இந்தியாவில் உள்ள ஏகபோக முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமாக உள்ள தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்காமல், அந்தத் தொழில்கள் மூலமாக கிடைக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை மக்களுக்குச் சொந்தமாக்காமல் எவ்வாறு விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற கேள்வியை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் பெரு முதலீடுகள்—இந்தியாவின் ஏகபோக முதலாளிகளின் ஏகபோக முதலீடுகளை நாட்டுடைமை ஆக்காமல் இந்தியா போன்ற வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே பெரும்பான்மையான மக்கள் வாழக்கூடிய நாட்டிலே எவ்வாறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்? ஒரே வழிதான் உள்ளது. ஒன்று இப்படிப்பட்ட ஏகபோகங்களை நாட்டுடைமை ஆக்க வேண்டும். அல்லது பொதுமக்கள் தலையிலே வரிகளைச் சுமத்த வேண்டும். இந்த இரண்டைத் தவிர வேறு மாற்றுப்பாதை கிடையாது. ஆகவே இலாபக் கட்டுப்பாடு என்று ஒன்று கொண்டுவரப்பட இருக்கிறதா? அகில இந்திய ரீதியிலே தொழிலாளர்களுக்கு இதற்குமேல் பஞ்சப்படி வேண்டாம்; இதற்குமேல் சம்பளம் வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் நமது ஏகபோக முதலாளிகள் இலாபத்தில் கட்டுப்பாடு இருக்கிறதா? நாட்டிலே உள்ள நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு அவர்களுக்கு இலாபத்திற்கும், வருமானத்திற்கும் கட்டுப்பாடு போடப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அவ்வாறு செய்யாமல் போனால் இன்றைக்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் எவ்வாறு கிடைக்கும் என்பதை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அயல்நாட்டு வர்த்தகம் என்பது ஒரு பெரும் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய தொழில். இன்றைக்கு 100 பேரோ, ஆயிரம் பேரோ இதில் இலாபம் பெறுகிறார்கள். 68 கோடி மக்களின் நல் வாழ்வைக் கருதி அவர்களுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக் கூடிய அயல் நாட்டு வர்த்தகம் ஏகபோகமாக மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய பொறுப்பிலே ஏற்றுக்கொண்டால், நிச்சயமாக ரெயில்வே கட்டணங்களை ஏற்றாமல் திட்டங்களைப் போட முடியும். சிமெண்ட் விலையை உயர்த்தாமல், உருக்கு விலையை உயர்த்தாமல் திட்டங்களைப் போட முடியும். காரணம் நமக்கு நிதி ஆதாரங்கள் இந்தத் தொழிலிலே வரும். நாட்டிலே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்கள் மீது

மறைமுகமாக வரிகளை, சுங்க வரியை நாம் போட வேண்டுமென்று கருதுவீர்களேயானால் விலைவாசி உயர்வு என்பது தவிர்க்க முடியாதது. ஆகையால்தான் நான் சொல்கிறேன். நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்க வேண்டும். அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும். இந்தப் பண்டங்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்றுச் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் வாங்கி தன்வசப்படுத்தி, மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுத்து நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் இதை விநியோகியுங்கள் என்று சொன்னால் ஒழிய எவ்வாறு நியாய விலைக் கடையிலே பண்டங்கள் கிடைக்கும்? அரிசி வேண்டும், கோதுமை வேண்டும், மண்ணெண்ணெய் வேண்டும், பருப்பு வேண்டும், சர்க்கரை வேண்டும், இவைகள் அத்தியாவசியமான பொருள்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்தப் பண்டங்களை தனது நேரடியான ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வராமல் விட்டுவிட்டால் நியாய விலைக் கடை என்பது ஒரு கண்துடைப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தவிர அங்கே பொருள் கிடைக்காது. ஆகவே, நாங்கள் கூறுகிறோம், இந்தியாவில் இருக்கிற அனைத்து மாநிலங்களிலும் அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை, மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்கள் ஒரே குறிப்பிட்ட விலையில் விற்கப்பட்டால் தான் நாடு முழுவதிலும் விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்கு உதவியாக அமையும். அதைச் செய்ய முடியுமா என்றால், செய்ய முடியும். மத்திய சர்க்கார் பெருமளவில் கொள்முதலில் ஈடுபட்டால், மாநிலங்களுக்கு பெருமளவில் கொள்முதலில் ஈடுபடுவதற்கு நிதி உதவி செய்தால் நிச்சயமாக மக்களுடைய அத்தியாவசியப் பொருள்கள் நியாய விலையில் கிடைக்கும். அப்படிக் கொடுத்தால் அதிகப்படியான பஞ்சப்படி உயர்வு, அதிகப்படியான சம்பளம் போன்ற கோரிக்கைகள் எழுவதற்கான அடிப்படையே இருக்காது. ஆனால் அதைச் செய்வதற்கு தவறுவார்களேயானால் விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கின்ற பொருட்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், விவசாயிகளுக்குக் கூடுதல் விலை கொடுத்தால் அரசு அதை மக்கள்மீது சுமத்திவிடுகிறார்கள். எப்படி மக்களுக்கு நியாயமான விலைகளில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைக்கும்? உலகத்திலே வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி அதிலே அக்கறை கொண்டுள்ள அரசாங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு குறிப்பிட்ட விலையைக் கொடுத்து கொள்முதல் செய்தாலும் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களாக இருந்தால் சப்சிடி என்ற முறையிலே மானியம் கொடுத்து மக்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள், அந்த நட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதனால் ஓரளவுக்கு மக்கள் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள். கோதுமைக்கு விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கிறபோது நெல்லுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அந்த உயர்வினால் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற இஷ்யூ பிரைசில் விலையை உயர்த்தக்கூடாது, மலிவு தானியக் கடைகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்கு விலையை உயர்த்தக் கூடாது. ஆனால், இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்கிறது? கோதுமைக்கு 130 ரூபாய் என்று விலையை உயர்த்தினால் உடனடியாக அடுத்த நிமிடமே ரீடெய்ல் பிரைஸை 15 காசு உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறது. ஆகவே இவ்வாறு உடனடியாக விலை உயர்த்தப்படுவதால் மக்கள்மீது அந்தப் பளு போடப்படுகிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையிலே மாற்றம் வேண்டும். தமிழக சர்க்கார் தங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒரு மாற்றுப் பாதையைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் ஒரு சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு அது உதவியாக இருக்கும். ஏழை மக்கள் கேட்டால், நீங்கள் அனாவசியமாக கோரிக்கைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள், நீங்கள் மிதமிஞ்சிக் கேட்கிறீர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த நாட்டிலே உள்ள கள்ளப் பணத்தை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் என்ன கொள்கையைக் கையாள்கிறது? நிதியமைச்சர் பம்பாயிலே உள்ள ஸ்டாக் எக்சேஞ்சு ஆபீஸுக்கு போய் ஸ்டாக் புரோக்கர்களைக் கேட்கிறார், நீங்கள் எப்படியாவது கள்ளப் பணம் வைத்திருக்கிறவர்களை ஸ்பெஷல் பேரர் பாண்ட்ஸ்லே போடச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்கு இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அப்படிக் கேட்டாலும் கள்ளப் பணம் வைத்திருக்கிறவர்கள் போடுவார்களா என்பது ஒரு பெரிய கேள்விக்குறி. நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தார்மீக ரீதியிலே சட்ட விரோதமாக கள்ளப்பணம் வைத்திருக்கிறவர்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து அவர்களுடைய பணத்தை பறிமுதல் செய்து தண்டித்தால்தான் நியாயமான சர்க்காரை நடத்துவதாகச் சொல்ல முடியும். அதற்கு மாறாக கள்ளப்பணம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் நாட்டிலே கள்ளப்பணம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் அதிக்கம் பெறக்கூடிய நிலைமைதானே வரும், நாட்டிலே அவர்களுக்கு ஆதரவு பெருகக்கூடிய நிலைமை தானே ஏற்படும்? இதனால் மாநில சர்க்காரும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகிறது என்ற பிரச்சினையாக இருப்பதால் மாற்றுப் பொருளாதாரக் கொள்கையை மத்திய அரசு கடைப்பிடித்தால்தான் நிலைமைகள் மாறும். இல்லாவிட்டால் இன்றைக்குள்ள கொள்கைப்படி விலைவாசி ஏற்றம்,

பணவீக்கம் இவைகளிலிருந்து தமிழகம் தப்பிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 3,150 கோடி ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது, அதிலே 1981–82 இல் மத்திய சர்க்கார் 514 கோடி ரூபாய் ஒப்புதல் அளித்து தமிழக அரசு சொந்த முயற்சிகளின் பேரிலே 563·26 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சரி. ஆனால் பிரச்சினை என்ன என்றால் இன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளினால் வரிகள் உயர்வினால் விலைவாசிகள்— இன்றைக்கு இந்த மாதிரி இருக்கும் என்று யூகிக்கிறோம்— ஆனால் அடுத்த ஆண்டு அப்படியே இருக்கும், மறு ஆண்டு அப்படியே இருக்கும் என்று யூகிக்க முடியுமா ? ஆகவே, இன்றைக்குப் போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளின் காரணத்தினால் அலுமினியம் விலை 17 சதவீதம் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது இன்றைக்குக் காலையிலேகூட பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. சிமிண்டுக்கு விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, நிலக்கரிக்கு விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, எண்ணெய்க்கு விலை உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது, உருக்குக்கு விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு உயர்த்தப்படுமானால் மாநில சர்க்கார் 3,150 கோடி ரூபாய் போடக்கூடிய திட்டம் 6,000 கோடிக்குத்தானே உயரும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைதானே ஏற்படும். அப்போது பணத்திற்கு எங்கே போவது ? விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தாமல் திட்டம் போடுவது சாத்தியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் இவ்வாறு உயர்த்தியதற்குக் காரணம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் அதற்காகத்தான் சொல்கிறோம். கேந்திரத் தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்கினால், அயல்நாட்டு வியாபாரத்தை தன்னுடைய கையிலே எடுத்துக்கொண்டால், கறுப்புப் பணத்தைப் பறிமுதல் செய்தால் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வந்து சேரும். மத்திய அரசு எக்சைஸ் வரியை, சுங்க வரியை அதிகமாகப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. உருக்கானாலும், எண்ணெய் ஆனாலும் ஒவ்வொன்றிலும் மத்திய சர்க்காருடைய எக்சைஸ் வரி மிகக் கணிசமானது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்கார் அதனுடைய எக்சைஸ் வரியை கணிசமாகக் குறைக்க வேண்டும். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மீதான வரியை மிகக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-00]

இதைச் செய்யாமற்போனால் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு முடியாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இதுவொரு பக்கம். அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னொரு பக்கத்திலே, அவர்களுடைய செலவுக்காக இரயில்வே கட்டணத்தை உயர்த்திவிட்டார்கள். எந்த வருடத்திலேயும் ஏற்படாத அளவிற்கு, எந்தவொரு வருடத்திலேயும் இவ்வளவு செங்குத்தான உயர்வு இரயில்வேக் கட்டணத்திலே இதுவரையிலே ஏற்பட்டதில்லை.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல, கோதுமையினுடைய 'இஷ்யூ பிரைஸ்'—நியாய விலைக் கடைகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற விலையை உயர்த்துகிறார்கள். இது மத்திய சர்க்கார் பின்பற்றக்கூடிய பொருளாதாரப்பாதை. இப்படி இருக்கும்போதுதான் இதனுடைய பின்னணியிலே மாகாண சர்க்காரும் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

மாநிலத் திட்டக் குழு வெளியிட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்திற்கான நிதி ஆதாரங்கள் என்ற அந்தப் புத்தகத்திலே ஆறாவது பக்கத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது, "கூடுதலான வெளிச் சந்தைக் கடன்களையும் உள்ளிட்டு திட்டத்திற்கான மாநில அரசின் நிதி ஆதாரங்கள் 1,385 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் உதவியாக 665 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். மாநில அரசு, மாநில மின்சார வாரியம் மற்றும் போக்குவரத்துத் துறை நிறுவனங்கள் மூன்றும் சேர்த்து 1,100 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டக் காலத்தில் கூடுதல் வருமானம் ஈட்ட முடியும் என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறது".

இங்கேதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாகாண சர்க்காரும், மின்சார வாரியமும், போக்குவரத்துத் துறையும் சேர்ந்து 1985ஆம் ஆண்டுக்குள் 1,100 கோடி ரூபாய் புதிய வருமானத்தை எப்படி திரட்டப் போகிறது, அப்படியென்றால், பெருமளவிலே மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவது என்ற திட்டமா? பெருமளவில் பஸ் போக்குவரத்துக் கட்டணங்களை உயர்த்துவது என்ற திட்டமா? இன்றைக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், மாகாண சர்க்கார் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதாக இருந்தாலும், சாதாரணமான ஜனங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே அந்த நிதி திரட்டல் இருக்கக்கூடாது. அப்படி வரக்கூடிய காலத்திலே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், மின்சாரத்தைப் பற்றி வந்தாலும், பெருந்தொழில்களுக்கு, அவர்கள் செலவழிக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு மின்சாரக் கட்டண வீதத்தைக் கூட்டலாமே ஒழிய, சாதாரண ஏழை விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு நாம் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டினால், மத்திய சர்க்கார் ஒரு பக்கத்திலே இரயில்வே கட்டணத்தையும், மற்றக் கட்டணங்களையும் உயர்த்த, மாகாண சர்க்கார்

மின்சாரக் கட்டணத்தையும், போக்குவரத்துக் கட்டணத்தையும் உயர்த்த கடைசியிலே இந்த இரண்டு விதமான திண்டாட்டங்களிலேயும் ஈடுபடக் கூடியவர்கள் மக்கள்தான். ஆகவே, நான் கேட்கிறேன், ஏற்கெனவே 1980–81 முடிந்துவிட்டது; 1981–82 நடக்கிறது. இதிலே நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டங்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ரிசோர்ஸ் மொபலைசேஷன்—நிதி ஆதாரங்கள், பாக்கியிருக்கக் கூடிய மூன்றாண்டுகளில் 1,100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மூன்றும் சேர்ந்து, அதாவது மாகாண சர்க்காரும், மின்சாரத் துறையும், போக்குவரத்துத் துறையும் சேர்ந்து மட்டும் திரட்டுவது என்றால் மிகப்பெரிய பளுவைத் தமிழக மக்கள் மீது சுமத்துவதாகாதா?

ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன், இன்றைக்குப் புதிய துறைகளிலே—லாரி டிரான்ஸ்போர்ட் என்ற துறையிலே தமிழக அரசு ஈடுபட்டு புதிய வருமானங்களைச் சேர்ப்பதன் மூலம், போக்குவரத்துத் துறையின் மூலம் ஆதாரங்களைச் சேர்க்க முடியும். இந்த நிதி திரட்டுகின்ற விஷயத்திலே டைரக்ட் டாக்ஸ் என்று சொல்கிறார்களே, நேரடியான வரி, அந்த வரியை தமிழகத்திலே உள்ள நிலப்பிரபுக்களின் மீது விதிக்கலாம். அது இன்றைக்கு சாதாரண ஜனங்களைப் பாதிக்காது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வழிமுறைகளைத்தான் மாநில அரசு பின்பற்ற வேண்டுமே தவிர, மாநில சர்க்காரின் வரிவிதிப்புக் கொள்கையின் காரணமாக சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் சிக்கலாகக் கூடிய நிலை ஏற்படுமேயானால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக அதிருப்திதான் ஏற்படும் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உரையிலே நிலச் சீர் திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேச்சே இல்லை. வேலைவாய்ப்பு எப்படிக் கொடுக்கப்போகிறோம்? நூற்றுக்கு எழுபது சதவீதத்திற்கு மேலாக கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கிறார்கள். தொழில்களின் மூலமாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியாது என்பது நாடு பூராவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ள உண்மை. எத்தனை கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்தினாலும். அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 8,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். ஏறத்தாழ இன்றைக்கு நாலேமுக்கால் கோடியாக இருக்கின்ற தமிழக மக்களுக்கு தொழில்துறையின் மூலமாக இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியாது. அப்படியென்றால் நிலத்திற்குத்தான் போகவேண்டும். நிலத்தின் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதன் மூலமாகத்தான் கிராமப்புறத்திலே உள்ள வறுமையையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் தீர்க்க முடியும். அப்படியென்றால், மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலைமை

என்னவென்றால், இந்த மாநிலச் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய பினாமி நிலங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் இன்னும் அங்கீகரிக்கவில்லை. அதைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பும் அதிகாரபூர்வமாக மாகாண நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே காணப்படவில்லை என்பதை நான் பார்க்கும் பொழுது மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அதை அவர்கள் நிச்சயமாக இந்தத் தமிழக மன்றத்தின் சார்பிலே ஆட்சேபணையை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். காரணம், இதன் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலம் எவ்வளவு ஆக இருந்தாலும் சரி, அந்த நிலங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கலாம்.

ஆனால், அது மட்டும் காணாது. நான் தமிழக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இங்கேயிருக்கக் கூடிய நிலப்பிரபுக்கள் கையிலே உபரியாக இருக்கின்ற நிலங்களை, அந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கடுமையாக அமல் படுத்தி, உபரியாக உள்ள அந்த நிலங்களை எடுத்தாலொழிய, ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு அவற்றை விநியோகித்தாலொழிய தமிழகத்திலுள்ள வறுமைப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாது; வேலையில்லாப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் இந்த அரசாங்கம் கட்டாயமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். குத்தகை வார விவசாயிகளின் நலனைப் பாதுகாத்து, கோயில்கள் போன்றவற்றில் உள்ள நிலங்களையெல்லாம் அதிலே உழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு உரிமையாக்கி, இன்றைக்குப் பெரும் நில முதலாளிகள் விதிவிலக்கு அடிப்படையிலே வைத்திருக்கக்கூடிய மலைப் பிரதேசங்கள் போன்ற இடங்களிலே வைத்திருக்கக்கூடிய ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையும் நில உடைமைச் சட்டத்தில் உட்படுத்திக் கொண்டுவந்து இந்த முறையில் அரசாங்கம் செய்தால்தான் கிராமப்புறத்திலேயுள்ள வேலையின்மையைச் சமாளிப்பதற்கு ஓரளவுக்காவது நாம் முயற்சி செய்தவர்கள் ஆவோம்.

அதேபோல்தான் இன்றைக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். வேலைக்கு உணவுத் திட்டம், மிகப் பெரிய தேசீய கிராம ஏற்புத் திட்டமாக வந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே இது ஓரளவு பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதை மாநில சர்க்கார் சகல அரசியல் கட்சிகளுடைய உதவியோடு நிறைவேற்ற முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தக் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலே உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய ''அசெட்ஸ்'', அதன்மூலமாக நிறைவேற்றப்படக்கூடிய காரியங்கள் நிரந்தரமான பயனை சமுதாயத்திற்கு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அப்படியென்றால் ஊரிலே உள்ள ஜனங்

களுக்கு முன்னாலே வைத்து, என்ன வேலை செய்யப்படுகிறது, அதனுடைய செலவு என்ன, அதிலே எந்த அளவு ரோடு போடப்படும், எந்த அளவிற்கு ஆழப்படுத்தப்படும் என்பதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி செய்தால், ஊழல்கள் இல்லாமல் குறித்த காலத்திலே அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆகவே, நிலச்சீர்திருத்தத்தையும், அதேபோல் வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தையும் மிகவும் முக்கியமான கடமையாக இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றைப் பற்றி எங்களுடைய கட்சிக்கு ஒரு மறுப்பு இருக்கிறது. இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் இந்த உலக வங்கியினுடைய திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், உலக வங்கியினுடைய திட்டத்தின் அடிப்படையில், மாநில நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற, சிறந்த, நவீனப் பண்ணை முறைகளை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் உழவர்கள் பெறலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வேளாண்மை விரிவாக்கப் பணி. அதற்காக, அமெரிக்காவுக்குக்கூட பயிற்சிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், நம்முடைய விவசாயத்துறை வல்லுநர்கள், பொதுவாக உலகத்திலே உள்ள மற்ற வல்லுநர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்லர். நான் ஒன்று கேள்விப்பட்டேன். அமெரிக்காவுக்குச் சென்று வந்த விவசாயத் துறை நிபுணர், நம்முடைய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த நிபுணர் என்னிடம் சொன்னார், ''அங்கே நான் போனால், எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள்'' என்று அவர் குறைபட்டுக் கொண்டார். எங்கேயோ இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய, ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலேயிருந்து வந்த விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாத ஒருவருக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதைப் போல ஆரம்பிக்கிறார்கள். அது சரியாக இல்லை. அங்கே சென்று படிக்கக்கூடிய அளவு, அதிலே குவாலிட்டி—தன்மை இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். அப்படியிருக்கும் போது இந்த உலக வங்கியினர் என்ன சொல்கிறார்கள்? அமெரிக்காவில் என்ன முறையிருக்கிறதென்றால், பெரிய, பெரிய பண்ணைகளை வைத்து 3 பேர்கள் வேலை செய்வார்கள். அந்த முதலாளி இரண்டு இயந்திரங்களை வைத்து வேலை செய்யக் கூடிய முறை அங்கேயிருக்கிறது. அந்த அமெரிக்க முறை இந்தியாவுக்கு, நிலத்தின்மீது கோடிக்கணக்கான மக்கள் சார்ந்திருக்கிற நமக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்குத் தேவை நிலச்சீர்திருத்தம். தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்குத் தேவை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைத்தல். குத்தகை வார விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தல். இந்நிலையில், இன்றைக்கு எவ்வாறு இந்த உலக வங்கியினுடைய விரிவாக்கத்

திட்டம் பயன்படும்? அது யாருக்குப் பயன்படப்போகிறது தெரியுமா? இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்து, நகர்ப் புறத்திலே, கிராமப்புறத்திலே பங்களாக்கள் வைத்துக்கொண்டு விவசாயப் பண்ணைத் தொழிலை 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கரிலே தொழில் துறை போல் நடத்திக்கொண்டு, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் அடையக்கூடிய சில பெரிய பிரபுக்களுக்குத் தான் அந்த விரிவாக்கத் திட்டம் பயன்படப் போகிறதே தவிர, தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய யதார்த்த நிலைமையில் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் தான் சாதா ரண பண்ணைவைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். அவர்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்றால் செய்யப்படக்கூடிய காரியங்கள் வேறு. ஆகவே, இந்த உலக வங்கித் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் மிகவும் ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சியைப் பொறுத்தவரை ஏற்கெனவே விரிவாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வரு கிறது. மத்திய அரசிடம் தன்னுடைய தேவைகள் என்ன என் பதைப்பற்றி ஒரு விரிவான அறிக்கையை மாகாண சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். ஆனால், அந்த வறட்சி என்பது மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து அதைப் போக்க யுத்த கால அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக் கப்பட வேண்டும். அதற்காக பல மாவட்டங்களிலே ஏற்கெனவே சர்வ கட்சிப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரைக் கொண்டு கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றி நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசாங்கம் வரக் கூடிய காலத்திலே, எள்ளளவும் தன்னுடைய கவனத்தைக் குறைத்து விடாமல் காரி யங்களைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, குடி தண்ணீர், கடை கள் மூலம் மலிவான உணவுப்பொருள், ஆடு-மாடுகளுக்கானத் தீவனங்கள், மக்களுக்கு வேலை என்ற இந்த 4 அம்சங்களிலே நம்முடைய தொடர்ச்சியான கவனம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, உணவு நிலைமை. மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்புகளைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். ஆயினும், மாகாண சர்க்காருக்கும் அந்த உணவு நிலைமையில் பங்கு உண்டு. தமிழகத்தினுடைய மிகப் பெரிய பிரச்சினை இது என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார் பிலே நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனக்கு, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுடைய கூட்டுறவுத் துறையினுடைய ஒரு பெரிய அதிகாரி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் வாங்கக்கூடிய கொள்முதல் திட்டத்திற்கு இன் றைக்குப் போதுமான நெல் கிடைக்கவில்லையென்று அவர் குறிப் பிடுகிறார். அதற்கு உங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்

துங்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, தமிழ்நாட்டிலே இந்த நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தன்னுடைய சக்திக்கு உட்பட்டுச் செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்பது, மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையை மாற்றச் சொல்வது என்பது வேறு. அதை நாம் தொடர்ந்து செய்யக்கூடிய காலத்திலேயே மாகாண சர்க்கார் தன் பொறுப்பை நிறைவேற்றாவிட்டால், இன்றைக்குள்ள நிலைமை இன்னும் சில வாரங்களில் மோசமாகப் போகும்.

[பிற்பகல் 1-10]

பத்திரிகையிலே என்ன செய்தி வருகிறது. அதிகமான விலை கொடுத்து இன்றைக்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் வாங்குவதற்கு முன்வந்தாலும், பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் தங்களிடம் உள்ள நெல்லைக் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் இப்போது ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே இருக்கக்கூடிய நெல் எவ்வளவு என்பதை இன்றைக்கு சர்க்காருக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அதிகப்படியான விலை கொடுத்தாலும் நெல் கொடுக்கமாட்டேன் என்றால் அடுத்து வரக்கூடிய காலத்திலே நெல்லின் விலை, அரிசியின் விலை மிகவும் அதிகமாக உயரப் போகிறது என்பதுதான் அதனுடைய அர்த்தம். அப்படியென்றால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்தக் குடும்பக் கார்டுகளை தயவு செய்து உடனடியாக ஒரு அவசர நடவடிக்கை மூலமாக மேற்கொண்டு, குடும்பக் கார்டுகள் கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் கொடுங்கள். என்னுடைய சொந்த அனுபவம் என்னவென்றால், சென்னையில் உள்ள சைதாப்பேட்டையில் இருக்கக்கூடிய உணவுத் துறை அதிகாரிகளுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிற விண்ணப்பங்கள், பல மாதங்கள் ஆகியும் அதைப் பற்றி விசாரிப்போம் என்று சொல்லியும், அவர்கள் விசாரிக்கவில்லை. இன்றைக்கு நியாய விலைக் கடைகளிலே அரசாங்கம் பயப்படக்கூடாது, அதிகமாக கார்டுகள் வந்தால் அதற்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமே என்று தமிழக அரசாங்கம் பயப்படக்கூடாது. அதனுடைய பண வசதிக்கேற்ப, மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்ப என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோ அதைப் பொருத்துத்தான் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்கள் இன்றைக்கு அந்த அரசாங்கத்தை பாராட்டுவார்கள். அதிலே அரிசி மட்டுமல்ல, கோதுமை, புன்செய் தானியங்கள், எண்ணெய் பொருள்கள் போட வேண்டும். டி.யு.சி.எஸ். கடைகள் சென்னையில் நடைபெறுகின்றன. அதிலே

அவர்களுக்கு மது பெர்மிட் கொடுக்கக்கூடிய வேலைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒருவன் மது பர்மிட்டைக் கொண்டு வந்தால் வெளியே இருக்கக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான தாய்மார்கள், அவர்கள் மது பர்மிட் வாங்கிவரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு நேரமும் அதிகமாகும். பல நேரங்களில் பல பேர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை, பாமாலின் எண்ணெய் கிடைப்பதில்லை. எனவே இன்னின்ன நாட்களில் இன்னின்ன கார்டுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று வரையறை ஏற்படுத்தி அதிலே ஊழல் நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டும். எடை குறைவாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மாகாணம் பூராவும் பல்லாயிரக்கணக்கான நியாய விலைக் கடைகளில் கார்டுதாரர்களைப் பதிவு செய்து, கொள்முதல் செய்து இந்த நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக மக்களுக்கு வெளி மார்க்கெட்டில் உள்ள விலையைக் காட்டிலும் கணிசமான அளவுக்கு குறையக்கூடிய அளவிலே உணவுப் பண்டங்களை விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதுதான் மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மது பர்மிட்டுகளைத் தனியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதற்கும் டி.யு.சி.எஸ். கடைகளுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கக் கூடாது. டி.யு.சி.எஸ். கடைகளிலே, நியாய விலைக் கடைகளிலே உணவுப் பண்டங்களைத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே சூபர்வைசரி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலேயும் டி.யு.சி.எஸ். கடைகளிலும் இருக்கின்ற அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய வாகனங்களை எடுத்துக் கொண்டு இந்த மாகாணம் பூராவும் உள்ள கடைகளுக்குச் சென்று பார்க்கிறார்களா ?

பல பத்திரிகைகளிலே கூட எழுதுகின்றார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்தக் கஷ்டங்கள் தெரியுமா என்று பல பத்திரிகைகளிலே கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியும். 3 மணி நேரம் 4 மணி நேரம் 5 மணி நேரம் நிற்பதற்கு தயாராக இல்லாவிட்டால் அவர்களாலே வாங்க முடியாது. எத்தனை குடும்பத்திலே அவ்வாறு செய்ய முடியும். ஆகவேதான் நான் கூற விரும்புகிறேன், அதை முறை வைத்து இன்னின்ன தினங்களில் இத்தனை நெம்பர்கள் உள்ள கார்டுகளுக்குப் போடப்படும் என்று சொல்லி அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இவ்வளவு நேரம் பேசியிருக்கிறேன்.

கடந்த காலத்திலே அரிசியை வைத்துத்தான் அரசியல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அரிசியை மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத அரசாங்கத்தை மக்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள். மற்றப் பிரச்சினை

எதுவாக இருந்தாலும் அவர்களாலே பொறுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் உணவு கிடைக்கவில்லை என்றால் உடனே மக்கள் தெருவிலே வருவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்காது. ஆகவேதான் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகிய இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மிகச் சீரிய முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். காவிரிப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசும் போது சர்வகட்சித் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு யோசனை கேட்டது போல, இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், நியாயமான விலையில், உணவுப் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி பேச மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு சர்வ கட்சி கூட்டத்தை, சட்டமன்றத்தில் உள்ள அனைத்துக் கட்சியினரையும் அழைத்துப் பேசி அதிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, சில ஆதாரங்களைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல நிலப்பிரபுக்களுக்கு வரியைப் போடுவோம். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பெரும் முதலாளிகள் சம்பாதிக்கும் வருமானத்திற்கு வரி போடுவதற்கு என்னென்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கட்டும். மின்சாரத்தை உபயோகிக்கக் கூடிய பெரும் தொழில்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வரியை உயர்த்த என்ன செய்வது என்று யோசிக்கட்டும். ஆனால் சாதாரண மக்கள் மீது போடுவது எப்படிப் பொருத்தமாகும்.

உதாரணமாக, தற்போது சென்னை மாநகராட்சி எல்லையிலும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் 32 கி.மீ. பகுதியிலும் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி தற்போதுள்ள 5 சதவீதத்தில் இருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதாகும். நான் கேட்கிறேன், சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மக்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த வரி உயர்த்தப்படுகிறது? அந்த மக்களுக்கு வசதி செய்வதற்காக இந்தப் பணம் செலவிடப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையைக் காட்டிலும் ஏராளமான பெரும் கட்டிடங்கள் எங்காவது இருக்கிறதா? சென்னை மாநகராட்சிக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லியிருப்பதால் நான் கூறுகிறேன், ஒரு கமிஷனை நியமித்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலும், அதற்கு அதிகமாகவும் வாடகை வருமானம் வரும் கட்டிடங்கள் எத்தனை சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்றன என்கிற கணக்கை எடுத்து, அந்தக் கட்டிடங்களின் சொந்தக்காரர்கள் அந்த மதிப்பிற்குத் தக்க வகையில் சொத்து வரி செலுத்துகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு சிறிய வீட்டிற்கு வாடகை ரூபாய் 400 வசூலிக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் கார்ப்பரேஷனுக்கு

வரி கட்டுகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாயை வாடகையாக வசூலித்து விட்டு, அந்த அளவிற்கு மாநகராட்சிக்கு வரி செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். சொத்து வரி என்பது கிட்டத்தட்ட 2 மாத வாடகை கட்ட வேண்டும். அப்படிக் கட்டப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த சொத்து வரியை சரியாகக் கணக்கு எடுத்து வசூலித்தால், மாநகராட்சி நல்ல பண வசதியைப் பெறும், இத்தகைய வரியை உயர்த்தி சாதாரண மக்களை கஷ்டப்படுத்த வேண்டியது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரம் குடிசை வாழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதியாகும். அவர்களும் இந்த மேல்வரியைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லவா? ஆகவே நான் சொல்கிறேன், இந்த மறைமுக வரியை எடுத்து விட்டு, சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் எத்தனை பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு வாடகை அதன் மூலம் கிடைக்கின்றது என்கிற கணக்கை ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் சொத்து வரியை வசூலித்தால் சென்னை மாநகராட்சியின் வருமானம் பெரும் அளவிற்குப் பெருகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மறைமுக வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் வசதி செய்வதற்காக என்று இந்த வரி உயர்வுக்குக் காரணம் காட்டுகிறீர்கள். சென்னை எல்லை கிண்டியோடு முடிந்து விடுகிறது. அப்படியிருக்கிறபோது 32 கிலோ மீட்டர் சுற்றுக்குள் இருப்பவர்களும் இந்த வரி உயர்வைச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வது என்ன நியாயம். இந்த வரி விதிப்பு கொஞ்சமும் நியாயம் அல்ல. அங்கே இருக்கும் சாதாரண மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஆகவே, இந்த வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனே மாற்று வழி என்ன என்று கேட்பீர்கள். அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன், சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள பெரிய கட்டிடங்களுக்கான சொத்து வரியை உயர்த்தி, வசூலித்தால் இந்த மறைமுக வரி உயர்வு தேவையிருக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

முத்திரைத் தீர்வையை அதிகரித்து இருக்கிறீர்கள். இதிலே நான் சொல்ல விரும்புவது, சாதாரணமாக 10,000 ரூபாய் வரைக்கும் மதிப்புள்ள கட்டிடங்கள், சொத்துக்கள் மாற்றுவதைப் பொறுத்தவரையில், இந்த முத்திரைத் தீர்வை உயர்வு இருக்கக் கூடாது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், ஏழை, நடுத்தர மக்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களை மாற்றுகிற போது மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாவார்கள். ஆகவே, 10,000

ரூபாய்வரையில் உள்ள சொத்து மாற்றங்களுக்கு இந்த முத்திரைத் தாள் தீர்வு உயர்வு கைவிடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெட்ரோல், டீசல் மீதான வரி நிலைமைகள் அண்டை மாநிலத்தில் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் பெட்ரோல், டீசல் போன்றவற்றின் மீதான எக்சைஸ் வரியைக் குறைக்க வேண்டும். மாகாண சர்க்கார்கள் அவைகள் மீது போடப்படும் விற்பனை வரியை விட்டு விடுவதற்கு முன்வர வேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் பப்ளிக் டிரான்ஸ்போர்ட் பொறுத்தவரையில், பொதுமக்கள் உபயோகிக்கும் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2 மாதத்திற்கு அல்லது 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை உயர்வு என்கிற நிலைமைக்கு அவசியம் இல்லாமல் இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இது ஒரு நிரந்தரமான வியாதியாக இருக்கும். பெட்ரோலிய விலைகளை அவர்கள் உயர்த்திக் கொண்டே இருப்பார்கள், பஸ் கட்டணமும் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஏற்கனவே பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சொந்தமாக கார் வைத்து இருப்பவர்களிடம் இருந்து அதிகமாகப் பணம் வசூலிக்கலாம். அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டு கார் சொந்தமாக வைத்து இருப்பவர்களிடமிருந்து அதிகமான பணம் வசூலிக்க வேண்டும். அல்லது கொஞ்சம் கூடுதலாக வரியை வசூலிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இப்படி மேலும் மேலும் உயர்ந்துக் கொண்டே போனால், மக்களுக்கு மிகவும் பாதிப்பு ஏற்படும். ஏற்கனவே ரயில் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் பஸ் கட்டணம் உயர்ந்தால் அது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, கொஞ்சம் நிதானமாக அரசாங்கம் இந்தப் பஸ் கட்டண உயர்வைப் பொறுத்தவரைக்கும் மின்சாரக் கட்டண உயர்வு பொறுத்த வரைக்கும் சாதாரண மக்களைப் பாதிக்காத வகையில் செயல்படுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும், சரியாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், 15,000-க்குக் குறைந்த விற்பனையுள்ள பத்திரிகைகளுக்குத் தேவையான பத்திரிகைக் காகிதம் மீது விதிக்கப்படும் 8 சதவீத வரி 4 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படும் என்பதாகும். இதை ரொம்பவும் வரவேற்கிறேன். அதற்காக சிறு பத்திரிகையாளர்களும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனை பத்திரிகைகள் 15,000-க்கும் குறைந்த அளவில் விற்பனையில் இருக்கப் போகின்றன. சிறு பத்திரிகைகள் நடத்துவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அவர்களுக்கு

விளம்பரம் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, இந்த நிலைமை இருப்பதால் தற்போது போட்டுள்ள வரியைக் கைவிட வேண்டும். அதனால் பெரும் தொகை அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக இல்லை என்று சொன்னால், இந்த 4 சதவீத வரியைக் கூட அந்த 15000 -க்கும் குறைவான விற்பனை உள்ள பத்திரிகைகளிடம் இருந்து வசூலிப்பதை ரத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

அதைப் போல நாங்கள் கடந்த பல காலமாக ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதாவது, அப்பளம், சேமியா, ரொட்டி உணவு போன்றவைகளுக்கு வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பது. அதற்கு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், வரி ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. அதைப்போல பேனா, நிப்பு, ஊறுகாய் செய்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள். இப்படிப்பட்ட சிறு தொழில்களுக்கு விற்பனைவரியை ரத்து செய்தால் மேலும் இத்தகைய தொழில்கள் பெருக வாய்ப்பு ஏற்படும். விற்பனை வரியை ரத்து செய்தால் தான் இந்தத் தொழில்கள் பெரும் தொழில்களோடு போட்டி போடமுடியும்; இல்லாவிட்டால் போட்டிபோட முடியாமல் நசித்துவிடும். அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குக் கொள்கைப் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்கனவே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. மதுவிலக்கு நம்முடைய இலட்சியம். மக்கள் மது குடிப்பதை படிப்படியாக குறைக்க வேண்டும். மது என்கிற போதையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்பது இலட்சியமாக இருக்கட்டும். எல்லா மக்களும் குடிப்பதை நிறுத்த வேண்டும். அதற்கு சட்டம் போட்டு தடுக்க முடியாது; சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது; மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும்.

ஏற்கனவே ஒரு கடுமையான மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது நாங்கள் எல்லாம் சொன்னோம். தண்டனையால் பலன் இல்லை, பிரச்சினை தீராது. அதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னோம். அரசாங்கம் இன்றைக்கு அதை ஏற்று மதுவிலக்கை தளர்த்தியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன்; இரண்டு கை நீட்டி வரவேற்கிறேன். இந்த மது அருந்தும் பிரச்னையிலே நானும் பார்த்திருக்கிறேன். பல பெண்கள் இன்றைக்கு குடிக்கிறார்கள். யார் இப்படி குடிக்கிறார்கள், எங்கே குடிக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கேட்கவேண்டாம்; நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் உழைப்பவர்கள், குடிக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் கள்ளச்சாராயம் குடித்து சாகிறார்கள். நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. ஆகவே, சட்டப் பூர்வமாக அங்கீகாரம் அளித்து, குடிப்பவர்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாமல் செய்து, படிப்படியாக அவர்கள் குடியை நிறுத்த வேண்டும். அதற்கு தகுந்த முறையிலே பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பிரச்சாரத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் அல்ல, 2 கோடி ரூபாய் வேண்டுமானலும் செலவழித்து, விஞ்ஞானப் பூர்வமாக எடுத்துச் சொல்லி, குடிப்பதை படிப்படியாக நிறுத்த வேண்டும்; மக்களை திருத்த வேண்டும். அப்படியும் குடிக்கத்தான் செய்வேன் என்றால் அப்படிப்பட்டவர்களை சட்டம் போட்டு தடுக்க முடியாது. ஆகவே, பூரணமாக மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக வருமானம் கிடைக்கும்.

இன்னொன்றையும் இதிலே குறிப்பிட வேண்டும். இப்போது நீங்கள் வைத்திருக்கிற முறையினால் லைசென்ஸ் வரியும் இருக்கிறது, எக்சைஸ் வரியும் இருக்கிறது. இரண்டு வரிகளின் மூலம் வருமானத்திற்கு வழி செய்திருக்கிறீர்கள். முதன் முதலில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்ட இராஜாஜி காலத்திலே கூட ஒரு வரி தான், எக்சைஸ் வரிதான் இருந்தது. இப்போது நீங்கள் இரண்டு வரி—லைசென்ஸ் வரி, எக்சைஸ் வரி இரண்டும் வாங்கப்போகிறீர்கள். ஆகவே, மதுவிலக்கை பூரணமாக ரத்து செய்து, குடிப்பவர்களுக்கு அரசாங்க முத்திரை போட்ட, சுகாதாரமான கள்ளும் சாராயமும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து, அரசாங்கத்தின் வருமானத்தையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள்மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு இப்போது நீங்கள் சொல்லுகின்ற அரைகுறை திட்டம் போதாது; அரைகுறையாக இருந்தால் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உயிரூட்டம் செய்வதாக ஆகிவிடும்; அது உயிர் பெறும். பூரணமாக ரத்து செய்துவிட்டால் அது செத்துவிடும். இதுதான் எங்கள் கணிப்பு. இதனால் மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த கஞ்சா, அபின், எல்.எஸ்.டி. போன்ற போதைப் பொருட்களை கண்டிப்பாக தடை செய்ய வேண்டும். அவைகளை விற்பவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவை வெளி நாட்டிலிருந்து வருகின்றன, டூரிஸ்ட் மூலம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். கஞ்சா, அபின், எல்.எஸ்.டி. போன்றவைகளை சாப்பிட்டு, மாணவர்கள் கூடகெட்டுப்போகிறார்கள். ஆகையால் இதிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த மதுவிலக்குப்

பிரச்சினையிலே நட்பு கட்சிகள் எல்லாம் மற்ற கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் இதுதான் எங்களுடைய அனுபவபூர்வமான நிலை. பூரணமாக ரத்து செய்துவிட்டால் இதிலே 'ல்ா அன்ட் ஆர்டர்' பிராபிளம் ஏற்படும் என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டாம். தாய்மார்களுக்காக மது விலக்கு என்பதை சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகவே, நீங்கள் மதுவிலக்கை பரிபூரணமாகரத்துசெய்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்திரா காங்கிரஸ் அதை ஆட்சேபிப்பதற்கு காரணம் இல்லை. அவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கிற மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு இல்லை; மற்ற மாநிலங்களிலும் மதுவிலக்கு இல்லை. மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதும் அமுல்படுத்துவதும் அவரவர் விருப்பம் என்று பிரதமர் இந்திரா காந்தி சொல்லிவிட்டார். மதுவிலக்கினால் ஏற்படும் இழப்பில் ஒரு சல்லிக்காசு கூட தரமுடியாது என்று நிதி அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் சொல்லிவிட்டார். ஆகவே, இங்கே மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துங்கள் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது; அவர்கள் சொல்வதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

சிகரெட் குடிப்பது ஆபத்து என்று அட்வர்டைஸ்மென்ட் போடுகிறோம். இருந்தும் குடிக்கிறார்கள்; குடிப்பதை யாரும் நிறுத்தவில்லை. குடிக்கக்கூடாது என்று விஞ்ஞானப்பூர்வமாகத் தெரிந்து சொல்கிறோம; கேட்கவில்லை. நான் சிகரெட் குடிப்பதில்லை. ஆனால் மற்றவர்களைக் குடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் மறைவாகப் போய் குடிக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் கட்டாயப் படுத்த முடியாது. அதுபோலதான் மதுவும்.

இந்த எரி சாராயம் விஷயத்தில் மத்திய விசாரணை என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கடுமையாக எதிர்க்கிறது. இரண்டு மாநிலங்களின் உரிமையை அது பறிக்கிறது. மாநிலத்திற்கு உள்ள உரிமை குறைக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு மத்திய விசாரணை பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்கு தமிழ்நாடு சர்க்கார் சட்டப்படி என்னென்ன செய்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றதோ அந்த வகையில், மத்திய அரசு இதற்கான நடவடிக்கையில் இறங்கினால் அதை ஆட்சேபிப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்டப்படி இதிலே என்னென்ன வழிவகைகள் இருக்கிறதோ அந்த வகையிலே இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே

எரி சாராயத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையில் இரண்டு கமிஷன்களும் விசாரிக்கட்டும், அந்தக் கமிஷன்களின் முடிவுகளிலே மாறுபாடு ஏற்பட்டால் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். இதுபற்றி ஏற்கனவே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். உயர்நீதி மன்றங்களிலே ஒன்றுக்கொன்று முரணான தீர்ப்பு வருகின்றது என்றால் கடைசியில் அதுபற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் அங்கே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்படுகின்றது. ஆகவே இதை ஒரு பெரிய அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கவேண்டியதில்லை.

அடுத்தபடியாக ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். வீட்டுவாடகைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்தஅரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி போன்ற இடங்களில் வீட்டினுடைய சொந்தக்காரர்கள் அநியாயமாக வீட்டு வாடகையை உயர்த்து கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படி சட்டம் கொண்டு வந்தால்தான் நகரப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் வாழ முடியும். ஆகவே இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முதியோர் ஓய்வூதியம் 25 ரூபாய்தான் நாம் இப்போது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஒரு வரம்பு போட்டிருக்கிறோம். உண்மையிலேயே வயதானவர்கள் பலர் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு வழியில்லை. ஆகவே முதியோர் ஓய்வூதியத்தைக் கொடுப்பதற்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதற்கான சட்டத்தையும் அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும். இது சமுதாயத்திற்கு மிகவும் சாதகமான ஒரு நடவடிக்கையாகும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதியத்திற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி ரூபாய் கூட மேற்கு வங்கம், கேரளா, போன்ற மாநிலங்களில் செலவழிக்கப்படுகின்றது.

அடுத்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் அவதிப்படுபவர்களுக்கும் நிவாரணம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர்கள் கொள்கை பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையில் செலக்ட் கமிட்டி, ஏற்படுத்தப்பட்டு அது எல்லா இடங்களுக்கும் சுற்றி வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து எல்லாம் ரெடியாகிவிட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுடைய உரையிலே என்ன வந்திருக்கின்றது என்றால் அது சீக்கிரத்தில்

கொண்டுவரப்படும் என்று வந்திருக்கின்றது. தொழிலாளர் நல இலாகா மிகவும் அவசர அவரசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டியது இந்த சட்டம். ஆனால் நான் ஒன்று கேள்விபபடுகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பெரிய மாஸ்டர் வீவர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அவர்களுடைய எதிர்ப்புக்கு அரசாங்கம் செவி சாய்க்கக்கூடாது. 7 இலட்சம், கை நெசவுத தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை வேலை நிலைமை ஆகியவற்றிற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தை இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அரசு கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என்.ஜி.ஓ., ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பஞ்சப்படியை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். ட்ரெஷரி ஊழியர்கள் கிட்டத்தட்ட 40 பேர் ஏதோ கிளர்ச்சி நடத்தியதன் காரணமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே அவர்களுடைய தற்காலிக வேலை நீக்கத்தை ரத்து செய்துவட்டு வேலூர், மதுரை, சென்னை போன்ற இடங்களில் உள்ள அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ட்ரெஷரி துறையிலே இருக்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையிலே நல்லுறவு ஏற்படுவதற்கு இதை அவசியம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அத்தியாவசியப் பணிகள் சட்டம் தேவையில்லை. தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு மீண்டும் வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் ஜனநாயக சக்தியினைத் திரட்டக்கூடிய பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த நிலையில் உழைப்பாளி மக்களைக் கடுமையாகத் தாக்கி அவர்களிலே பல பிரிவினருக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடிய உரிமை இல்லை என்ற ஒரு கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டாம். அது நம்முடைய ஜனநாயக சக்திகளை மேலும் பிளவுபடுத்தும். உழைப்பாளி மக்களிடத்திலே ஒரு கடுமையான எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தும். ஆகவே அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரையிலே கடுமையான தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைத் தீர்ப்பதற்கும், மதுரையிலே தெற்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கும்

அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது நீண்ட காலமாக பெண்டிங்கிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் என்று கூறிக் கொண்டு இநத நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, நேரம் ஆகி விட்டது. எல்லோரும் பசிக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கின்ற காரணத்தால் நான் இப்போது பேசவில்லை. மாலையில் பேசிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 5-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1·29 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 5 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

*திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்க முன்வந்திருக் கிறேன்.

'' பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம்

அணி என்ப நாட்டிற்(கு) இவ்வைந்து''

என்கிற குறளை முதற்கண் நெரிவித்து, இந்த நாட்டிற்குத் தேவை யானவைகள் ஐந்து என்று சொல்கிறபோது, நல்ல காவல் என்பது மிக முக்கியம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நல்ல காவல் இருக்கிறதா என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. சங்ககிரியிலே கூட வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்த நீதிமன்றத்திலே ஒருவர் தன் விரோதியை வழி மறித்து, கத்தியால் குத்த அந்த இடத்திலேயே மாண்டிருக்கிறார் என்ற செய்தியை பத்திரிகையிலே பார்க்கிறபோது நல்ல காவல் இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே, அதை உறுதிப்படுத்துகிறது நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுடைய அறையிலே இரண்டொரு தினங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இது ஒன்றும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டினுடைய தோரண வாயில் அல்ல. அப்படிப்பட்ட தோரண வாயில்கள் தான் கதவுகள் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுடைய அறையிலே கதவுகள் இருந்திருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும்கூட, இங்கே இருக்கும் காவலர்கள் 4 பேர் சேர்ந்து சம்பந்தப்பட்டவர்களை பிடித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சங்கத்தின் சார்பிலே சொல்லும்போது, சம்பந்தப்பட்டவர்களை பிடிக்க நாங்கள் போலீஸ்காரர்களை அழைத்தோம். ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை. நாங்களே பிடித்துக் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நல்ல காவலர்களுக்கு அரசாங்கம் பாராட்டுத் தெரிவித்து, அவர்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்களையும் மற்ற பொருட்களையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடியதுதான் என்றாலும், அதே நிலைமையை இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியப் பெரு மக்களுக்கும் கொடுத்திருப்பார்களேயானால், உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு வறட்சி நிலை இருக்கிறது என்று பலரும் அதைப் பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அதை எப்படிக் கணக்கிடு கிறார்கள் என்று கேட்டால், வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே எப்படிக் கணக்கிட்டார்களோ, அதே நிலையில்தான் இப்போதும் கணக்கிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பனை மரம் காய்ந்தால்தான், தென்னை மரம் காய்ந்தால்தான் வறட்சி என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே கூட ஸ்ரீபெரும்புதூர் பஞ்சாயத்து யூனியனை வறட்சிப் பகுதியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் குன்றத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்க்கவில்லை. கேட்டால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் குடிப்பதற்காவது தண்ணீர் கிடைக்கிறது, இங்கே அதுகூட கிடைக்கவில்லை, அந்த அடிப்படையில்தான் இதைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

இப்படி எடுக்கப் பெறுகிற வறட்சி நிவாரணப் பணிகளும் காலம் கடந்த நடவடிக்கைப் பணிகளாகவே இருக்கின்றன. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தந்த இடத்தில் இப்படிப் பட்ட வறட்சி நிலை நிலவுகிறது என்று 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தெரியப்படுத்தி அதை அரசுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக் கிறோம்.

செங்கை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய பேரியக்கத்தின் சார்பிலே நான் ஒருவள்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தினால் அந்த ஒரு தொகுதியிலே மட்டும் வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் அந்த மாவட்டம் முழுமைக்குமாக காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திற்கு எந்தவிதமான பிரதிநிதித்துவமும் கொடுக்கப் பெறாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், அரசியல் ரீதியாக அப்படிப்பட்ட சில மாவட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற பிரதிநிதிகள் இல்லாது இருந்தாலும்கூட, சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இல்லாதிருந்தாலும்கூட, எல்லா அரசியல் கட்சிகளிலும் பிரதிநிதிகளை எடுத்து, ஒட்டு மொத்தமாக அந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் செம்மையாக நடக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலிக்கத் தக்க வகையில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டு, அப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவை இந்த மாமன்றத்தில் இட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இங்கே பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர்கூட குறிப்பிட்டார்கள். முதலிலே நிவாரணப் பணியாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி உதவ முன்வராமல், குழு வந்து பார்த்த பிறகுதான் அதைத் தெரிவிக்க முடியும் என்று மைய அரசில் சொல்கிறார்கள் என்றால் அது மிக இக்கட்டான நிலையில் இருக்கும் மக்களுக்கு உதவ முடியாமல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே குறிப்பாக சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், நான் நேற்றைய தினம் மத்திய இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்களைச் சந்தித்து இது பற்றிக் கேட்டபோது, அவர் முதல் கட்டமாக 8 கோடியே 57 லட்சம் ரூபாய் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப் பெற்றிருக்கிறது என்றும் அடுத்தும் மைய அரசு கொடுக்கவிருக்கிறது என்றும் அதேநேரத்தில் புள்ளி விவரங்களைத் தருபவர்கள் ஒரு நேரத்தில் 14 மாவட்டங்களில் வறட்சி என்று சொல்கிறார்கள், ஒரு நேரத்தில் 11 மாவட்டங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது 13 மாவட்டங்கள் என்று சொல்கிறார்கள், சரியான புள்ளிவிவரம் இந்த மாதம் 31 ஆம் தேதிக்குள் கிடைக்கும் என்று நினைப்பதாகவும், ஆகவே ஒதுக்கப் பெற்ற தொகையை மைய அரசு இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக நிச்சயமாகக் கொடுக்கும் என்றும் தைரியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் கூட மத்திய அரசை குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்பதற்காக வறட்சிப் பணிகள் ஏப்ரல் மாதம் வரும் குழு பார்த்து அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பணம் ஒதுக்கி எப்போது இந்தப் பணியைத்துவக்குவது என்று சொல்வது நிச்சயமாக மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது.

அடுத்தாற்போல், இங்கே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், விவசாயக் கடன்கள் ரத்து செய்வதுபற்றி. விவசாயக் கடன்களை ரத்து செய்வதற்கு மத்திய அரசு ஒன்றும் உதவி செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டா நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள்? மத்திய அரசு உதவி செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விவசாயக் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னீர்கள். அப்படிச் சொல்லி மக்கள் வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) ஆக, மக்களுக்குக் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், வறட்சி ஓரளவு குறைந்திருக்கும், தன்னிறைவுத் திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமானால். தன்னிறைவுத் திட்டங்களைப் பொறுத்து அதை அவசர அவசரமாக முதலில் இவ்வளவு பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்தோம், அதை முடித்து விட்டோம், பிறகு இவ்வளவு பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்திருக்கிறோம், அதுவும் முடிந்து விடும், அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான பிரச்னையும் இருக்காது என்று கணக்குக்காக சொல்கிறார்களே தவிர, இந்தத் திட்டத்தைத் துவக்க ஆகஸ்ட் மாதத்தில்தான் அதிகாரிகளுக்கு ஆர்டர்ஸ் போயிற்று. செப்டம்பரில் வேலைகள் துவங்க வேண்டும். செப்டம்பரில் இருந்து மார்ச் மாதம் வரை ஏழு மாத காலத்திற்குள் 12 மாத வேலைகளை அதிகாரிகள் எப்படி தீர்த்து வைக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். அதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு ஏழு மாதங்களுக்குள் பணிகளை முடியுங்கள் முடியுங்கள் என்று சொன்னால் என் தொகுதியில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் திருப்பிக் கட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, முடியுமோ முடியாதோ, மார்ச் 31-க்குள்ளாக வேலைகளை முடித்தாக வேண்டும் என்று சொல்லி அதிகாரிகளுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு, மலிவான வார்த்தைகள்கூட பேசும்படியான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கிற பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிற காலம் குறைவாக

இருப்பதால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பணிகளை செவ்வனே செய்ய முடியாது. பணிகளை பாதியில் நிறுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதிச் சண்டைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஜாதிச் சண்டைகளை ஒழிக்க தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக தவறாக இருக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் கலவரம் என்ற நிலைமை இந்த நாட்டுக்கு நல்லதொரு வளர்ச்சியை உருவாக்கித் தர முடியாது.

தாலிக்குத் தங்கம் என்று சொல்கிறபோது மலிவு விலையில் கொடுப்பதை பாராட்டுகிறோம். பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால், இப்போது சவரன் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் எவ்வளவு பேர்களுக்கு தாலி கொடுக்க முடியும்? ஒரு சவரன் வீதம் தந்தால் ஆயிரம் பேர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அரை சவரனில் தாலி என்று கொடுத்தால் இரண்டாயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். கால் சவரன் என்று தாலி கொடுத்தால் நான்காயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். ஆகவே தாலி ஒரு சவரனில் கொடுக்கப் போகிறீர்களா, அரை சவரனில் கொடுக்கப் போகிறீர்களா, கால் சவரனில் கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்பது தெரியவில்லை.

அடுத்து, உண்மையில் பெண்களுக்கு திருமணம் என்று சொல்கிறபோது அவள் தாய் விதவையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை தயவு செய்து பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் ஆலோசனை சொல்லியாவது அப்படிப்பட்டதொரு நிலையை மாற்றி ஒரு வரையுறை வைத்து வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கும் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்கிற காலத்தில் இது போன்று கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் அது நன்றாகயிருக்கும். அதைவிட்டுவிட்டு பெண் திருமணம் செய்து கொள்ளும்போது தாய் அமங்கலியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நமது எண்ணத்தை நாம் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாததொரு சூழ்நிலை ஏற்பட ஏதுவாகும்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு. இங்கே பேசும்போது நாங்கள் திரும்பத் திரும்ப எங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்கிறோம். புரிந்தோ புரியாமலோ நீங்களும் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிறீர்கள். உங்கள் கொள்கை என்ன, உங்கள் கொள்கை என்ன என்று. அகில இந்திய ரீதியில் எங்களது கொள்கை என்னவென்றால்—எங்கள் கொள்கை எங்கள் மெம்பர்ஷிப் பாரத்தில் இருக்கிறது. மது விலக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டுதான் நாங்கள் காங்கிரஸ் காரர்களாக இருக்க முடியும்.

(பிற்பகல் 5.10)

எங்களுடைய கொள்கை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒப்புக்கொண்டதுதான். ஆனாலும்கூட, இன்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுவது என்னவென்றால், மதுவிலக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரசித்தமாக இருந்த காலத்திலே, பல ஆண்டு காலமாக மது இந்த நாட்டை நாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில், தமிழகத்திலேதான் முதன் முதலாக இந்த மது விலக்கை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம் என்று சொல்லுகின்றபோது மற்ற மாநிலங்களுக்கு தமிழகம் ஒரு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தது. அப்படி உதாரணமாக தமிழகம் இருந்தது. இன்றைக்கு நாம் அதை இழந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கின்றபோது வருத்த மாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றபோது, ஆந்திராவைப் பாருங்கள், கேரளாவைப் பாருங்கள், பாண்டிச்சேரியை பாருங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் இங்கேதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம்; அங்கேயில்லை. எனவே, இங்கே இருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றித்தான் நாங் கள் பேசுவோம். அந்த நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது அந்த அரசாங்கம் அதைச் சரி என்று செய்கிறார்கள். ஆனால், எங்களைப் பார்த்து மனம் திறந்து பேசுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, அங்கே பாருங்கள், இங்கே பாருங்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். அதே நேரத்திலே குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், ஒருவர் மனம்போல் இன்னொருவர் மனம் இருக்க முடியாது. முதல்வர் மாதிரி அவை முன்னவர் இருக்கமுடியாது; அவை முன்னவர் மாதிரி சபாநாயகர் இருக்க முடியாது. ஒவ் வொருவருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட குணாதிசயம் இருக்கும். அப் படிப்பட்ட குணங்களைப் பெற்றிருக்கும் நாம் ''தமிழன் என்ற ஒரு இனமுண்டு; தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு'' என்று சொல் வது போல், எல்லோருக்கும் ஒரே குணம் இருக்கமுடியாது. அப் படிச் சொல்லும்போது அதற்குக் கோபப்படுகிறார்கள். எனவே, அங்கே பாருங்கள் இங்கே பாருங்கள் என்று சொல்வது எப்படி சரியான வாதமாக இருக்கமுடியும். அது மட்டுமல்ல. அது உங்களுக்கு விருப்பமாக இருக்குமானால், அதை நிறை வேற்றிக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே நான் குறிப்பிட ஆசைப் படுவதெல்லாம், அனாவசியமான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத் திருக்க வேண்டாம் என்பதுதான். 'நுணலும் தன் வாயால் கெடும்' என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு நீங்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நான் தாய் மீது சத்தியம் வைத்திருக்கிறேன் என்ற காரணத்தினால் தான் இதை முழுமையாக ரத்து செய்யவில்லை. பாதியை ரத்து செய்திருக்கிறேன் என்று. இப்படி பாதியை ரத்து செய்திருப்பதை, மிகவும் புரட்சியான காரியத்தை

தமிழகத்திலே செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். செய்கிறோம், செய்யவில்லை என்பதுதான் சத்தியம். இன்றைக்கு பாதி சத்தியம் என்று சொல்லி, பாதியை தளர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். சத்தியத்திலேகூட, தாய்மீது சத்தியம் வைத்திருப்பதால் இதைப் பாதியாகக் குறைத்திருப்பதாக, தளர்த்தி அதைத் திருத்தியிருக்கிறீர்கள் என்ற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே அதிகமான அளவிற்கு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது. அப்படி காய்ச்சப்படுவதன் பலனாக ஏராளமான பணம் அதைக் காய்ச்சுகின்ற சமூக விரோதிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது, அப்படிப் பணம் இந்த சமூக விரோதிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதால், நாங்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே கள்ளச் சாராயம் மட்டுமல்ல; கள்ள நோட்டுக்களும் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. அப்படிச் செய்வதால், அந்தப் பணம் அந்த சமூக விரோதிகளுக்குப் போய்ச் சேருகின்ற காரணத்தினால், நாங்கள் நல்ல நோட்டு அடிப்போம் என்ற நிலைமையை உருவாக்காதீர்கள். அதேபோல், சமுதாயத்திலே கொள்ளையடிக்கிறான்; அந்தப் பணம் சமுதாய விரோதிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்ற காரணத்திற்காக, அரசு அப்படி வாதாட வருமா? இவற்றையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சமூக விரோதிகளுக்கு இப்படிப் பணம் போய்ச்சேருகிறது என்பதற்காக, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டாம் என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்ற நிலை சரியல்ல. (மணி அடிக்கப்பட்டது) எனக்கு நேரம் அதிகம் இல்லை. நான் அரசாங்கத்திற்கு துதி பாட முடியாது. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்கு முக்கால் மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மற்றவர்களைப்பற்றி, தலைவர்களைப் பற்றி குறை சொல்லக் கூடாது, கூட்டங்களிலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு முதலிலே பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதாகச் சொன்னேன். 15 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்த அதே நேரம்தான் உங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா: தாய்க் குலத்திற்கு 10 நிமிடம், தந்தை குலத்திற்கு முக்கால் மணி நேரம். எங்களுக்கு மட்டும்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்களும் தலைவராக அப்படி உட்காருகிறபோது அப்படிப் பேசலாம். மற்றவர்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது. விரைவில் முடியுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்கிறேன். உண்மையாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை வரவேற்றுப் பேசுகின்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரம் எனக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கும் அதிக நேரம் கொடுத்திருக்கிறேன். தெரிவிக்க வேண்டிய கருத்துக்களை 15 நிமிடங்களுக்குள் சொல்லியிருக்கலாம். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : இன்றைக்கு உண்மையிலேயே சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு கோடி செலவு செய்து மதுவின் தீமையைப் பற்றி அதைக் கண்டித்து பிரச்சாரம் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் நான் அடிப்பதைப் போல் அடிக்கிறேன், நீ அழுவதைப் போல் அழு என்பதைப் போல் இருக்கிறது. கற்கண்டு கலந்த பசும் பால் என்று இந்த பட்ஜெட்டைச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் மீது பேசும்போது நான் சொன்னேன்—பழரசம் அல்ல, இது பல வண்ணங்கள் கலந்த சாயத் தண்ணீர் என்று சொன்னேன்—அதை மறுத்தீர்கள். இன்றைக்கு கற்கண்டு கலந்த பால் அல்ல முடை நாற்றம் வீசுகிற சாராய பட்ஜெட்டை தான் உங்களால் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது மாநிலத்திற்கு போதுமான நிதி ஆதாரங்கள் இல்லை என்று அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இராஜ்ய சபாவில் பேசிய பேச்சினை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசும்பொழுது (They feel that the States are fast becoming dole getting Corporations. என்று அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கும் அந்த நிலைமை மாறாமல் அப்படியே நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கும் நிரந்தரமாக மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்கிற நிலைமையிலே தான் மாநில அரசுகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. மத்திய அரசும், மாநில அரசும் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் கே. சி. வீர் அவர்கள் Both, general and regional governments

must each have under its own independent control financial resources sufficient to perform its exclusive functions என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு மாநிலங்களின் நிலை எந்த அளவிற்கு மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொன்னால் மட்டும் போதாது. பக்கத்திலே இருக்கிற மத்தியிலே ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநில நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு இராஜாராம் அவர்களும், கர்நாடக மாநிலத்தின் நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு வீரப்ப மவுளி அவர்களும் பட்ஜெட் உரையின் போது அவர்களும் மாநிலத்திற்கு நிதி ஆதாரங்கள் போதாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாநிலத்திற்கு நிதி ஆதாரம் கேட்பது மத்திய சர்க்காருக்கு எதிர்ப்பானது அல்ல என்பதை பணிவோடு குறிப்பிட விரும்புறேன். இதை நாம் சொல்வது மட்டுமல்லாமல், ஒரு காலத்தில் காங்கிரஸ் முன்னாள் அமைச்சரும் பொருளாதார நிபுணரும் ஆன டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நம்மை விட வேகமாகப் போய் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் எப்படி காலனிகளை நடத்தியதோ அதேமாதிரி இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரை நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். "I am afraid that the British heritage has not yet left us after the coming of independence. I say this because I know of Federation where its constituent units are so heavily dependent on the federal government as they are in the so called Indian Federation. என்று டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அரசியல் சட்டம் பலமுறை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது, அரசியல் காரணங்களுக்காக ஆனால் மாநிலங்கள் இவ்வளவு கேட்டும், 34 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே எல்லா மாநிலங்களிலும் மாநிலத்திற்கு நிதி ஆதாரம் போதாது என்று கேட்டும் நாங்கள் ஏதாவது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உங்களுடைய நிதி ஆதாரத்தை அதிகப்படுத்துகிறோம் elasticity and adequacy இப்படிப்பட்ட இரண்டுமே இல்லாமல் வழிமுறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை அதிகப் படுத்துகிறோம், அதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம் என்று இதுவரையில் மத்திய சர்க்கார் முன் வரவில்லை. சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று நாம் மட்டும் கேட்கவில்லை, மத்திய சர்க்காரிலே குழுவினுடைய தலைவராக, பிக்சேஷன் என்குயரி கமிட்டித் தலைவராக இருந்த திரு. பூதலிங்கம் அவர்கள் மிக வேகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"Although the Constitution has been amended frequently it has been done more often than not to meet the needs of the moment rather than in response to more enduring changes in political, social

and economic conditions. Curiously enough, the provisions relating to Centre-State financial relations have not attracted even this type of ad-hoc and sporadic amendment, even though the conditions inplicit in the scheme of relationship embodied in the Constitution have changed almost out of recognition.'

[பிற்பகல் 5–20]

என்று பூதலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். மாநில அரசு என்றைக்குமே கையேந்தி நிற்கவேண்டுமா? அதிக மான நிதி ஆதாரத்தைப் பெறுவதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். ஏழாவது நிதிக் கமிஷன் புதிய முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் அரசு முறையிட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலே நிதி ஒதுக்கம், பாபுலேஷன், பெர்பார்மன்ஸ் என்று இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டுதான் செய்யப்பட்டது. நாம் இப்போது பாவர்ட்டி என்ற ஒன்றையும் சேர்த்து மூன்று அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். Population, performance and poverty என்று மத்திய அரசை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு இருக் கிறார்கள். நிச்சயமாக இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே 20 கோடி ரூபாய்க்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரியை விதித்து இருக்கிறார்கள். இது போதுமான நிதி ஆதாரமாக இருக்க முடியாது. ஆனாலும் அதிகமாக ஏழைகள் மீது வரி விதிக்கப்படக்கூடாது என்ற முறையிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களே, 'Tap the rich and pat the poor' என்று, அதற்கு ஏற்ற முறையிலே வரி விகிதத்தில் மாறுதல் செய்து 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரிகளை விதித்து இருக் கிறார்கள். நமக்கு இருக்கின்ற வரிகளில் நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது சேல்ஸ்டாக்ஸ்தான், விற்பனை வரிதான். எனவே இந்த விற்பனை வரிகளை கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொண் டிருப்பதில் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். ஏற்கனவே இதுபற்றி ஒரு கமிஷன் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறது.

In the 61st Report of the Law Commission, it has been stated as follows :—

'At present there is sales taxation of goods but not of services. In many advanced countries, services rendered by lawyers, architects, accountants, consultants etc., are subject to tax. A point in favour of such taxation is that the upper income groups spend more on services while lower income groups spend more on goods' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொருட்களுக்கு விற்பனை வரிகள் போட்டிருக்கலாம். சர்வீஸ்க்குப் போடவில்லை, அதற்குக் கூடப் போடலாம் என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'At the same time, in Indian conditions, the introduction of such a tax has to be on a very selective basis.' ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற இந்த விற்பனை வரியில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக இந்த மாநிலத்திற்கு வருமானம் வர வேண்டுமென்றால் சர்வீஸுக்கும் சேவைக்கும் வரி விதிக்கலாம் என்று நான் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி நிறையப் பேசிக் கொண்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, ஏற்கனவே இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது பேசிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அது உச்சவரம்புச் சட்டமல்ல, மிச்ச வரம்புச் சட்டம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வந்த அரசு 30 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அப்போது உபரி நிலங்கள் நமக்கு கிடைத்தபாடில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? சட்டங்களைப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் வரக்கூடிய நிலங்கள் நமக்கு வந்து சேரவில்லை. பினாமியாக சிலர் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடித்து அந்த நிலங்களை வெளியே கொண்டு வந்து உபரி நிலத்தைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் பேசுகின்றபோது பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம், லேண்ட் ரிபார்ம்ஸ் பற்றிப் பேசாத நாளே கிடையாது. 76-வது ஆண்டு முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே பேசுகின்றபோது மிக வேகமாக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

'The question of land reforms is not a new one for us and it was included in the 20-Point Programme because of its basic importance to our economic and social progress. We have to make this understood by legislators, the bureaucracy and our non-official workers when we are working out the details and also during the implementation. I think it is either because there are people who have a vested interest in not having reforms or because of a general lack of appreciation of the vital role of land reforms that there is a certain amount of lethargy and hesitation in implementation. I know that the States have been making an effort but it is obviously not enough.' இவ்வளவு பேசிய திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இன்றைக்கும் பிரதமராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் பினாமி நிலங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த வெஸ்டட் இண்டரஸ்ட் வேலை செய்கிறதா என்று தெரியாது. ஆனால் நாம் அனுப்பிய சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு காலத்திலே தி.மு.க. மேடையிலே பேசுவார்கள். பூண்டி வாண்டையார், கபிஸ்தலம் மூப்பனார், வலிவலம் தேசிகர், குன்னியூர் அய்யர், வடபாதிமங்கலம் முதலியார் என்று பட்டியல் போட்டுக் காட்டி அவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை தங்கள் கைகளிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பினாமி பெயரில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றது என்பதை அறிவோம். இவைகளை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அப்படி ஒத்துழைப்பது உண்மையானால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்திற்கு அவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இப்படிக் கேட்டால் அதிலே சிலர் கோபப்பட்டு, நண்பனா எதிரியா என்று கேட்கிறார்கள். யார் ஒருவரைப் பார்த்து நண்பரா எதிரியா என்று கேட்டு பதில் பெற்றுத் தெரிந்து கொள்வார்? தானாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு குழப்பம் அடைந்திருக்கின்றவர்தான் ஒருவரைப் பார்த்து நண்பனா எதிரியா என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார் என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இதில் தெளிவடைவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நம்முடைய பட்ஜெட்டில் மின்சார உற்பத்தி 2,719 மெகாவாட்டாக இருந்தது, ஆறாவது திட்டத்திலே, 4,769 மெகாவாட்டாக உயரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. மின்சாரம் இருந்தால்தான் தொழில் வளர முடியும்.

ஆகவே அதற்காக எவ்வளவு செலவழித்தாலும் பரவாயில்லை, மின்சார உற்பத்திக்காக நாம் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநில சர்க்கார் எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்காரின் முதலீடு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 1967 ஆம் ஆண்டோடு எல்லாமே நின்று விட்டது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. இன்றைக்குப் பெங்களூரிலே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் கிட்டத் தட்ட 90 சதவீதம் மத்திய சர்க்காரின் முதலீடு. அதைப்போல தமிழ்நாட்டிலேயும் மூதலீடு செய்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அதற்கு இங்கேயிருக்கின்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதைப்பற்றி பிரதான இரண்டு எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழக அரசு தீவிரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதைப்போல இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. அது கடுமையான சட்டம் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள்; அதுவும் தங்களைப் பாதிப்பதாகச் சொல்லி எதிர்த்தார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே "Directive Principles of State Policy-ல் மதுவிலக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு, உண்மையிலேயே அரசியல் சட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்குமேயானால், அதைக் கடுமையாக நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டும். நிறைவேற்றச் சொல்லி மாநிலங்களுக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் மத்திய சர்க்கார் அதில் அக்கறை காட்டவில்லை. அவர்கள் ஆளுகின்ற மாநில அரசுகளும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இங்கே உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மது விலக்கைத் தளர்த்தியது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு Hypocracy என்று சொல்வது தேவையில்லை. இப்படி அவர்கள் சொல்வது தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதும், மற்றவர்களை ஏமாற்ற நினைப்பதும் தவிர வேறொன்றும் இடையாது.

திருமதி டி. யசோதா: தலைவரவர்களே, தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதாகவும், மற்றவர்களை ஏமாற்ற நினைப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள், அது சரியா?

1981 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இளையபெருமாள் அடுத்துப் பேசுவார். அப்பொழுது அவர் சொல்ல வேண்டு மென்றால் சொல்வார். ஒருவருக்கொருவர் இப்படி மறுப்பு சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நேரம் இருக்காது.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: தலைவரவர்களே, மதுவிலக் கைத் தமிழகத்திலே நீண்ட நாட்களாகச் சட்டமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும்கூட மதுவிலக்கு இல்லாத கேரளாவிலே குடிகாரர்களுடைய எண்ணிக்கை ஒன்றரை சதவீதம்தான்; ஆனால் மது விலக்கு அமலில் இருக்கின்ற தமிழ் நாட்டில் குடிகாரர்களுடைய எண்ணிக்கை நான்கரை சதவீதம் 'Addicts of liquour' என்று திருமதி சுசீலா நாய்யர் அவர்கள் தங்களுடைய கமிட்டி அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆகவே, சட்டத்தினாலே மட்டும் தடை செய்து விட முடியாது. அதை எல்லாரும் சேர்ந்து அமல்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் எந்த அரசியல் கட்சியின் ஒத்துழைப்பும் இதற்கு இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்குப் பல இலட்சக்கணக்கானபேர், ஏழைகளாக இருப்பவர்கள்கூட கல்விச் சலுகைகளையோ மற்றும் வேறு அரசாங்கச் சலுகைகளையோ பெற முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அதற்குக்காரணம் அவர்களுடைய சாதிகள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வில்லை என்பதுதானே தவிர வேறு காரணம் இல்லை. இதைப் பற்றி இந்த மாமன்றம் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெருந் தொழில் அதிபர்களும், வியாபாரிகளும், மிராசுதார்களும் சலுகைகளைப் பெறுகின்ற பொழுது இப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கு அந்தச் சலுகைகளை வழங்காமல் இருப்பது நியாயமாகாது. அதைப்பற்றி இந்த மன்றம் பேசி அரசு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, இறுதியாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். வேலூர் கோட்டையிலே இருக்கின்ற ஜல கண்டீஸ்வரர் கோவிலைப்பற்றி நிச்சயமாக நான் பேசியாக வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட எழுச்சி எந்தக் காலத்திலேயும் ஏற்பட்டதில்லை. எப்படிப்பட்ட தலைவ ராலும் ஏற்படுத்தமுடியாத இந்த எழுச்சி இன்றைக்கு அங்கே ஏற் பட்டிருக்கிறது. 16-3-81 ஆம் தேதியிலிருந்து இப்பொழுதுபூஜைகள்

துவங்கியிருக்கின்றன. இருந்தாலும் அந்தக் கோவில் பற்றி Archaeological Survey of India தொல்பொருள் இலாகாவினர் மாநில அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 1274-இலே கட்டிமுடிக்கப்பட்ட அந்தக் கோவிலில் தொடர்ந்து பூஜைகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. ஒரு 260 ஆண்டு இடையிலே முகமதியர்கள் ஆட்சியின்பொழுது பூஜை நின்றிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் கொஞ்சநாள் இருந்து, மறு படியும் இப்பொழுது பூஜை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 5-30]

அந்தப் பூஜையை நிறுத்த வேண்டுமென்று தொல்பொருள் இலாகா கேட்பதில் அர்த்தம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை. காரணம், அவர்களிடத்திலே இன்றைக்கு இந்தக் கோட்டையும் கோயிலும் இருந்தாலும் 1935, Government of India Act படி, மாநில சர்க்காருக்குத்தான் கோட்டையும், கோயிலும் சொந்தம். அதற்குப் பிறகு கொண்டு வரப்பட்ட 1958-வது ஆண்டு சட்டப்படி, அவர்கள் மாநில சர்க்காரோடு, கலெக்ட ரோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட அக்ரிமெண்ட் இதுவரையில், Archaeological Survey of India. வோடு நிச்சயமாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள்தான் டிரஸ்பாஸர்கள் என்று சொல்ல லாமே தவிர, கோவிலுக்கு உள்ளே சென்று பூஜை செய்பவர்கள் டிரஸ்பாஸர்கள் என்று சொல்வதோ, அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதோ, (மணியடிக்கப் பெற்றது) அர்த்தம் இல்லை. அவர்களுக்கு எந்தவித ஆதாரமும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பூஜை செய்ய வேண்டும், அவ்வளவுதானே. உட்காருங்கள், அடுத்து திரு. கோவைத்தம்பி.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: இதனை மாமன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக மாநில சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்கி றேன். அதே நேரத்தில் கோயிலுடைய பல பகுதிகளிலேயிருக்கிற மேல் கூரையிலே இருக்கிற கற்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது மத்திய அரசே செய்திருக்கிற தவறைப் போல் தோன்றுகிறது.

திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்: ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர் என்றால், எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாமா? நேற்று என்னை 10 நிமிஷத்தில் முடித்துவிட வேண்டுமென்று நிறுத்தி விட்டீர்கள். இன்றைக்கு அவர் 20 நிமிஷம் பேசுகிறாரே? ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் என்றால் எவ்வளவு நேரம் வேண்டு மானாலும் பேசலாமா?

1981 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது உட்காருங்கள். திரு. விஸ்வநாதன் முடியுங்கள்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : ஆகவே, இந்த வேலூர் கோட்டை விவகாரத்தில் உடனடியாக மாநில சர்க்கார் தலையிட்டு, அதிலே எந்தவித தொந்தரவும் ஏற்படாமல் பொது மக்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவு செய்வதில், அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் ஆபத்தான காலங்கள், இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை நெருங்குகிற நேரத்தில், இந்தியாவின் ஒரு மாநிலமான தமிழகத்தில் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தமிழக வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்துத் தந்திருக்கிறார்கள். கம்பீரமான கடந்த நாட்கள் இன்று இந்தியாவை விட்டு விலகிச் செல்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் ஒரு புறம் வறட்சி, ஒரு புறம் பொருளாதாரத்தின் வீக்கம், ஒரு புறம் வர்த்தகச் சூதாடிகளின் சூதாட்டம், பதுக்கல் பேர்வழிகளின் பித்தலாட்டம், கள்ள மார்க்கெட்காரர்களின் சல்லாபம், கருஞ் சந்தைப் பேர்வழிகளின் பேரம், கருப்புப் பணக்காரர்களின் அட்டூழியம், இவைகளுக்கு மத்தியில் இந்தியாவின் பொருளாதாரம் சிக்கிச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் போது, தமிழகத்தில் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பலர் பல கருத்தைச் சொன்னாலும், இது வாசமில்லாத மலர்கள் என்று சொன்னாலும், இது வார்த்தெடுக்கப்பட்ட பால் என்று சொன்னாலும், இது இரத்தத்தில் பூத்த மலர் என்று சொன்னாலும், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நோக்கம், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் நிலை, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்பது, ஏதோ தன்னுடைய கரங்களை நம்பி, சத்தியத்தை நம்பி, தர்மத்தை நம்பி, கடுமையான உழைப்பை நம்பி, அனாதையாக, ஏதோ ஒரு மூலையில், ஏதோ ஒரு காலத்தில், கிடந்த ஒருவன், தன்னுடைய கம்பீரமான, கடுமையான உழைப்பால், தன்னுடைய புகழால், தன்னுடைய செல்வாக்கால் பெற்ற ஒரு கம்பீரமான அந்த இராஜ சிம்மாசனத்தில், அமர்த்தப்பட்ட பிறகு, அமைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டமாக என்னுடைய கண்ணுக்குத் தெரிகிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் எரிசாராய ஊழல் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இந்த வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் நீ நண்பனா, எதிரியா என்ற கேள்வி எழுப்பப்

பட்டது. வரையறுக்கப்படாத மிச்ச அதிகாரங்கள் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் விபரீத விளைவுகளை காண முற்படுவது இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு உகந்ததல்ல என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மனசாட்சிப்படி பேச வேண்டுமென்று சொன்னால், நண்பனா, எதிரியா என்று கேட்டவருக்கு அந்தப் பதிலைத்தான் சொல்ல வேண்டும். மனசாட்சி இல்லை, அல்லது வாயிலே பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் நண்பன் என்று சொன்னால், உங்களை அரவணைத்துக் கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எதிரி என்று நீங்கள் கணக்குப் போடுவீர்களானால், எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்கு நாங்கள் பழகிக் கொள்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே சொல்ல வேண்டுமென்றால், பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், பரமசிவன் கழுத்திலே படுத்துக் கொண்டிருந்த நல்ல பாம்பு, மேலே வட்டமிட்டுப் பறக்கின்ற கருடனைப் பார்த்து, என்னடா, கருடா, சௌக்கியமா என்று கேட்டதாம். இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்க அதிகாரத்தைத் தன் கையிலே வைத்திருக்கிறவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே எங்களுடைய அமைச்சர் உங்களுடைய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்திரா காங்கிரசுக்குக் கட்டளை இட்டிருக்கிறாரே, நீங்கள் நண்பனா, எதிரியா என்று கேட்பது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தைத்தான் எனக்கு ஞாபக மூட்டியது.

சிவபெருமான், பதவி என்ற சிவபெருமான் கழுத்திலே படுத்துக் கொண்டு உச்ச அதிகாரத்தை, ஏகாதிபத்தியத்தை இந்தியாவின் ஏக அதிகாரத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற ஒரு கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்கள், நண்பனா இல்லை எதிரியா என்று கேட்பது, மேலே வட்டமிடுகின்ற கருடனைப் பார்த்து, என்னடா கருடா, சௌக்கியமா என்று கேட்பது போல், அந்தக் கருடன் இப்போது பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்தால் எல்லோரும் சௌக்கியம் என்ற பதில்தான் இந்த நேரத்தில் என்னால் சொல்ல முடியும். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், அப்படி நண்பனா, இல்லை எதிரியா என்று கேட்பவர்களைப் பற்றி எதிர்த்துக் கேட்பதற்கு நமக்குத் தைரியம் இருக்கிறதா என்று சொன்னால், இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது

சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் தயவு செய்து நீங்கள் எங்களை நண்பனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அல்லது தயவு செய்து எதிரியாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்த இரண்டுக்கும் நாங்கள் சம்மதம். ஆனால் அடிமைகளாக மட்டும் அனைத்து இந்தியா அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அதே கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்போமேயானால், நீங்கள் வீரபாண்டியகட்டபொம்மன் பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்களா? அல்லது எட்டப்பன் பக்கத்துலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்களா? நீங்கள் பஞ்சபாண்டவர்கள் பக்கத் திலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்கள ? அல்லது கௌரவர் கள் பக்கத்துலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்களா ? நீங்கள் ராவணன் பக்கத்துலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்களா ? அல்லது இராமச்சந்திரமூர்த்தி அவர்களின் பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு பேசுகின்றீர்கள்ா ? இந்தக் கேள்விகளைத்தான், இந்த நேரத்தில் இந்த இடத்தில் கேட்க முடியும் என்பதைப் பணி வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களைப் பலர் சொன் னார்கள். தாய்மேல் ஆணை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இது தர்மமா என்று கேட்டார்கள். பலவித மாகப் பேசினார்கள். நான் இங்கே மகாத்மா காந்தியைப் பார்க்கிறேன், மகாத்மா காந்திஜியைப் பார்க்கிறேன், மகாத்மா காந்தி தாத்தாவின் உருவப் படத்தைப் பார்க்கிறேன். நான் வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். 33 ஆண்டு காலமாக நமது சுதந்திர வரலாற்றில் சுதந்திரத்திற்கு முன்பு, தந்தை மகாத்மா காந்தியோடு நூல் நூற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்று தங்க நூலால் இழைக்கப்பட்ட ஜரிகை அணிந்து, பட்டாடை அணிந்து, பஞ்சணையிலே பன்னீர் தெளிக்கப்பட்ட பஞ்சணை யிலே படுத்துப் புரண்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும், ஏகாதிபத்தியமும், மிதவாதமும், வர்க்கப் போராட்டத்தின் விரோதத் தன்மையும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வீழ்ச்சி அடைவதற்கு ஏதுவாக, இந்தியாவில் பீரிட்டுக் கிளம்புகின்ற உணர்வுகளை, கட்டுக்கோப்பாகத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத்தால் மாநிலத்துக்கு மாநிலம் தலைவிரித்து ஆடுகின்ற தன்மை—ஒரு மாநிலத்தில் விபச்சாரம் செய்கின்ற உரிமை, ஒரு மாநிலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் குடிக்கலாம் என்ற நிலைமையும் என்பதை எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும் போது மற்ற சட்டமன்ற இடங்களில் அலங்கரித்துக் கொண்டு இருக்கிற மகாத்மா காந்தி, மகாத்மா காந்திஜி, அண்ணல் காந்தி காந்தி தாத்தா, இந்த மாமன்றத்தில் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றிப் பேசினார்கள். உத்திரப் பிர தேசத்தைப் பற்றியா பேசினார்கள், டெல்லி சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றியா பேசினார்கள், சம்பல் பள்ளத்தாக்கில் நடந்த கொலையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்களா அல்லது உத்தரப் பிரதேசத்தில் நடந்த கற்பழிப்பு சம்பவம் பற்றிச் சொல்லு கிறார்களா ? இவைகளைவிட இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற மகாத்மா காந்தி, இந்த காந்திஜி இங்கே சிரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்.

தாதாபாய் நௌரோஜி வளர்த்த காங்கிரஸ், பாலகங்காதர திலகர் வளர்த்த காங்கிரஸ், அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் வளர்த்த காங்கிரஸ், தியாகி திருப்பூர் குமரன் வளர்த்த காங் கிரஸ், மோதிலால் நேரு வளர்த்த காங்கிரஸ், பண்டித ஜவகர் லால் நேரு அவர்கள் வளர்த்த காங்கிரஸ் இன்று எப்படி ஏகாதி பத்திய வாதிகளின் கையில் சிக்கிச் சீரழிந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்தும், பார்த்தும் பாராமலும் இந்த மாநிலத்தில் மதுவிலக்கை நான் தளர்த்துகிறேன் என்று சொன்ன பிறகு, எங்கள் தலைவர் மீது குற்றம் சொல்லுகிறீர்கள் என்று சொன் னால், மனசாட்சி பேசட்டும் என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

நாணயம் இல்லாத அரசு என்று சொன்னார்கள் எங்கள் ஆட்சியைப் பற்றி. இந்த ஆட்சிக்கு நாணயம் இருக்கிறதா என்று பொருள்படப் பேசினார்கள். அதற்குக் கூட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத்தான் நான் சொல்லு கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-லே இந்த நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக இருக்கும்போது எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் ஆவேசப்பட்டு இந்த அரசு நாணயமில்லாத அரசு என்று சொன்னார்கள். இதே கருத்தைத் தான் இந்திரா காங்கிரசில் மிக முக்கிய உறுப்பினரான அருமை நண்பர் சித்தன் அவர்களும், அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். எரி சாராய ஊழலைப் பற்றிச் சொன்னால் உனக்கு ஏன் எரிச்சல் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். எரிச்சல் வரவில்லை.

இது நாணயம் இல்லாத அரசுதான். நீங்கள் மத்திய அரசி டம் இருந்து, இந்திரா காங்கிரசிடம் சொல்லிக் கேட்டுக் கொள்வ தெல்லாம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மத்திய அரசிடம் இருந்து அந்த நாணயத்தைக் கொஞ்சம்வாங்கித் தாருங்கள். ஒரு நாட்டில், ஒரு தேசத்தில் அல்லது இந்தியாவில் ஒரு மாநிலம் நாணயம் இல்லாத அரசாக இருக்கிறது என்ற கருத்து ஏற்படுமானால், மத்திய அரசில் அந்த நாணயம் இருக்க வேண்டும். அந்த நாணயம் மாநிலத்துக்குக் கிடைக்குமானால் இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை, நாணயம் இல்லாத தன்மை

இருக்காது. ஆனால், அந்த நாணயம் இந்த மாநில அரசுக்குக் கிடைக்குமானால் அந்த நாணயக் குறைபாடு போகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 5–40]

சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகள், இந்தியாவினுடைய எதிர்காலம், வெறிச்சோடிப்போன தன்மை, முதலாளித்துவ இருள் கவ்வக் கூடிய நிலை, ஏகபோக வர்க்கம் அடிமைப்படுத்தக் கூடிய தின்மை இருக்கிறது என்பதை 1961-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் டெல்லியில் சொன்னார்களே, அந்தக் கருத்துத்தான் 20 ஆண்டுக் காலம் கழித்தும் இந்தியாவில் இருக்கிறது என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்று டெல்லி மேல்சபையில் ''இன் அவர் கன்டிரி பொலிட்டிகல் ஈஸ் வெல், இன்டஸ்டிரி ஈஸ் டல், கல்சர் ஈஸ் இல்'' என்று சொன்னார்கள். அரசியல் நன்றாக இருக்கிறது. ஆவேசமாகப் பேசுகிறார்கள். எடுத்து எறிந்துபேசுகிறார்கள். ஏனோ தானோக்களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இவர்கள் எரி சாராய ஊழலில் இலஞ்சம் பெற்றார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறீர்கள். உங்களுடைய பேச்சு நன்றாக இருக்கிறது. தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும், திட்டங்கள் தீட்டுகிற அரசு ஒரு இடத்தில் ஏதாவது அல்லது ஒரு நிலையில் ஏதாவது குறைபாடு காணப்படுமானால், அந்தக் குறைபாடுகளை விமர்சிக்கக்கூடிய தன்மையில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்களா இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்றுக் காலையில் பேசிய மதிப்பிற்குரிய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் விஜயராகவன் அவர்கள் கூட முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு எதற்கு என்று கூறினார்கள், மதுவிலக்கைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில். எங்களுடைய கிராமங்களில் எல்லாம் முழுக்க நனைந்தால் கூட முக்காடு போடுவார்கள். காரணம் தலை நனையாமல் இருந்தால் காய்ச்சல் வராமல் இருக்கும் என்பதற்காகத்தான். ஆகவே, அந்த நிலைமையில் தான் முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு எதற்கு என்று கேட்பதற்கு நான்

சொல்கிறேன் குடிப்பவர்கள் பழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் யார் என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதைவிட்டுவிட்டு, குடிப்பதற்குப் பழகி அடிமைப்பட்டு விட்டவர்கள், அடிமையாக இருக்கச் செய்துவிட்டு அந்தத் தலைமுறையில் வாழ்ந்தவர்களோடு இந்தக் குடிப்பழக்கம் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்கிற முறையில் இந்தப் பர்மிட் முறையைக் கொண்டு வந்து 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குடித்தால் குடிக்கட்டும் என்று சொல்லும்போது, முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு எதற்கு என்று கேட்டதால் சொல்கிறேன், மிச்சம் மீதி இருப்பவர்களுக்கு அந்தக் காய்ச்சல் வந்து சாகாமல் இருப்பதற்குத்தான் இந்த நிலைமை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய அரசியலில் மாற்றுப் பாதை ஏற்பட்டால் தான், அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற அயல்நாட்டு வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கும் பேரங்கள் தேசீய உடைமையாக்கப்பட்டால்தான், அனைத்து மாநிலங்களிலும் விளைகின்ற விளைச்சல் பஞ்சத்தால் அல்லது பற்றாக்குறையால் அல்லது ஏற்பட்டு இருக்கின்ற விபரீதப் பொருளாதார மாற்றத்தால் அல்லது ஏற்பட்டு இருக்கின்ற வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டால் அந்த நேரத்தில் எல்லா மாநிலங்களும் ஒரே ரீதியாகக் கருதிடும் நிலைமை ஏற்படுமானால்தான் எந்த மாநிலமும் சுபிட்சமாக வாழ முடியும்என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துச் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோவைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் பெயர் வைப்பார் புரட்சித் தலைவர் என்று கோவை மக்கள் மிகவும் ஆவலாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வறட்சி நெருங்கி வரும் போது குளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக வனத்துறையினர் முள் செடிகளைப் பயிரிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த முள்செடிகள் குளங்களில் பயிரிட்டு இருப்பதால் தண்ணீர் தேக்கத்தின் கொள்ளளவு குறைந்துபோய் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முள் செடிகளை நீக்க வேண்டும் என்று நான் சம்பந்தப்பட்ட துறையினரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பார்ட் 2 ஸ்கீமில் உள்ள கோவை கிராஸ் கட் ரோடில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் கட்டப்படவிருக்கின்ற மேம் பாலம் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

பொள்ளாச்சி ரோடில் இரயில்வே மேம்பாலம் கட்டுவதற்குரிய வடிவுகளை ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரூர் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்துவதற்காக் பொதுமக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பங்குப் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படி திருப்பிக் கொடுக்காமல் அந்தப் பகுதியில் அந்தச் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவையில் உள்ள மத்திய சிறைச்சாலை இருக்கும் பகுதி பல ஏக்கர் நிலங்களை உள்ளடக்கியதாக, பல கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள நிலத்தை உடையதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சிறைச்சாலையை நகரத்திற்கு வெளியே ஒரு இடத்திற்கு மற்றுவது என்று சொன்னால் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகும். ஆகவே, அந்த சிறைச்சாலையை நகரத்தை விட்டு வெளியே வேறு ஒரு இடத்தில் கட்டிவிட்டு, தற்போது சிறைச்சாலை உள்ள இடத்தில் மக்களுக்குத் தேவையான கட்டிடங்களையோ, அலுவலகங்களையோ எழுப்பலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறுவாணித் திட்டத்தின் மூலம் மின் உற்பத்தியைச் செய்யலாம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு அதை ஆலோசித்து அதை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை செல்வபுரம் பகுதியில் சிந்தாமணிக் குளம் பயன்அற்றுப்போய் இருக்கிறது. அதை மூடிவிட்டு அங்கே ஒரு பெரிய தொழிற்கூடம், அல்லது மருத்துவமனை அமைக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டு, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே அகில இந்திய அளவில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகளைப் பற்றியும் அதிலும் குறிப்பாக இன்றியமையாத பொருட்களின் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது ; பணவீக்கம், பொருள் பற்றாக்குறை ஆகியவை தமிழ்நாட்டைப் பாதித்துள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தொடங்கி இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலத்தின் அதிகாரங்கள், நிதி ஆதாரங்கள் எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, மேலும், மேலும் அதன்மீது கட்டுப் படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக்கூடிய முறையில் இந்த அறிக்கையிலே மாண்பு மிகு நிதி அமைச்சவரர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் இந்த அறிக்கை, சென்ற சட்டமன்றக் கூட் டத்தில் ஆளுநர் உரையின்போது நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற உறவு கெட்டுவிடுமோ என்ற அச் சத்தின் காரணமாக அஞ்சி அஞ்சி அளிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நிலையை மீறி இன்றைய தினம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங் கள் தேவை என்ற முறையிலே மாநில அதிகாரங்களை, நிதி ஆதா ரங்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையிலே அதை மாற்று வதற்கான ஒரு நிலையை எடுக்கின்ற உணர்வோடு அந்த உரைக் கும் இந்த உரைக்கும் இருக்கின்ற மாற்றத்தை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது : உணர முடிகிறது. ஆகவே, இந்த உரை யிலே பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய நாடாளுமன்றத்தில் பேசிய பேச்சைக் குறிப்பிட்டு, அதை நினைவுபடுத்தி இந்த உரை தொடங்கியிருக்கிறது. மறந்துபோன விஷயங்களை இன்றைய தினம் நினைவுபடுத்தக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய அரசின் நட வடிக்கை எந்த அளவுக்கு இருந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதை உணரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மாறுதலை வரவேற் கிற அதே நேரத்தில் மைய அரசின் நடவடிக்கைகள் இன்றைய தினம் மாநில அரசுகளை அச்சுறுத்துகின்ற வகையிலே இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த சட்டமன்றத்தில் எரிசாராயம் தினசரி பேசப்பட்டு வருகிறது. நமது மாநில அரசு ஏற்கெனவே ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறது. கேரள அரசும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறது. ஆனால், மத்திய அரசும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை அமைப்பதாகக் கூறிக்கொண் டிருக்கிறது. இந்த விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பு என்பது மத்திய அரசு இன்றைய தினம் ஏதோ தமிழ்நாட்டில் நடை பெற்றிருக்கிற ஊழலை அல்லது கேரள மாநிலத்தில் ஏற்பட் டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிற ஊழலைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இந்த கமிஷனை நியமிக்கப்போகிறார்களா என்பதைக் காட்டிலும் அவர் கள் இந்தக் கமிஷன் பெயரைச் சொல்லி பூச்சாண்டிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறாகள். இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில அரசுகளை, குறிப்பாக கேரள அரசையும், தமிழ்நாட்டிம் இருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசையுல்

அச்சுறுத்துவதற்காக அந்த அச்சுறுத்தலை உருவாக்கி பணிய வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த கமிஷன் என்கிற பூச்சாண்டியை அவர்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பத்திலே இந்த கமிஷன் சம்பந்தமாக நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி கைலாசம் அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறிய நிலையிலிருந்து, மத்திய அரசை கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறியதிலிருந்து, இவர்களுடைய கோரிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதல்ல, இவர்களைத் தங்கள் பக்கம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையிலே இருந்துதான் இந்த விசாரணைக் கமிஷன் என்ற பேச்சை பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விசாரணைக் கமிஷன் இப்போது வரும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

[பிற்பகல் 5-50]

நமக்கு ஏற்கெனவே ஒரு முன் உதாரணம் இருந்திருக்கின்றது. சர்க்காரியா கமிஷன் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் ஊழல் புகார் கொடுக்கப்பட்டது எந்த ஆண்டு என்பதும் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது எந்த ஆண்டு என்பதும் அனைவருக்கும் நினைவு இருக்கலாம். எந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையோ அந்த நேரத்திலே விசாரணைக் கமிஷனை நியமிப்பார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இம் மாதிரியான நிலைகளை மத்திய அரசு எடுப்பது மாநில அரசுகளை அச்சுறுத்துவதற்காகத்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தன்னுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை, பிற்போக்குக் கொள்கைகளை, மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளை எல்லா மாநில அரசுகளும் ஆதரிக்க வேண்டும், இல்லை என்றால் அந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசுகளையும் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளையும் அச்சுறுத்துவதுதான் மத்திய அரசின் நோக்கம். அந்த வகையிலே இதை ஒரு கருவியாக, ஒரு துருப்பாகத்தான் உபயோகப்படுத்துவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை நம்மை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதையும் நாம் அனைவரும் அறிவோம். இன்றைய மத்திய அரசின் கொள்கைப்படி பன்னாட்டு மூலதனங்கள் நம்முடைய நாட்டிலே போடப்படுகின்றன. அது நம்முடைய நாட்டினை சுரண்டுகின்ற கொள்கையாக இருக்

கின்றது. பெருமுதலாளிகளை வளர்க்கக்கூடிய கொள்கையாக இருக்கின்றது. சாமானிய மக்களின் மீது மேலும் மேலும் பாரத்தையும் பளுவையும் சுமத்துகின்ற வகையில் வரியினை சுமத்தக்கூடிய கொள்கையாகத்தான் இருக்கின்றது மத்திய அரசின் கொள்கை. விலைவாசியினை உயர்த்துவதற்குரிய அடிப்படைக் கொள்கையாகத்தான் மத்திய அரசின் கொள்கை இருக்கின்றது. அந்தக் கொள்கையினால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உயர்ந்து வருகிறது. இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சியிலே தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சியிலே தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்திலே மட்டுமல்லாமல் நமது அண்டை மாநிலமான ஆந்திரா மாநிலத்திலே கூட வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொருட்களுக்கும் பற்றாக் குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட கவலையான நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையினை மத்திய அரசின் பட்ஜெட் மாற்றுவதாக அமையவில்லை என்பதும் பற்றாக்குறையை அதிகப்படுத்தக்கூடிய வகையிலேயும், பணவீக்கத்தை விரிவு படுத்தக்கூடிய முறையிலேயும் தான் இருக்கின்றது. அந்த வகையிலே நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய பட்ஜெட்டும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கின்றது. 153 கோடி 96 இலட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கின்றது என்பது மிகவும் கவலை தரக்கூடிய ஒரு அம்சமாக இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் நம்முடைய மாநிலத்து மக்களின் நலனுக்காக மாநில அரசு எப்பேர்ப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்பது குறித்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்தைத் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த பட்ஜெட் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய நேரம் 6 ஆவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டாக இருக்கின்றது. 6 ஆவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 3,150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஐந்தாண்டுத்திட்டம் துவக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஆண்டில் 567 கோடி ரூபாய் வருகின்ற வகையில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த 6 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்கின்ற நிதியுதவி எவ்வளவு என்று பார்க்கின்றபோது 3,150 கோடி ரூபாயினை மொத்தமாக அவர்கள் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து, கொடுத்திருப்பது 665 கோடி ரூபாய்தான் இதற்குமேல் உள்ள 2,485 கோடி ரூபாயைப் பெற நம்முடைய மக்கள் மீது பளுவைப் போடுகின்ற வகையில் வரியைப் போடுங்கள் என்று மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு யோசனை கூறக்கூடிய முறையிலே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மாநிலத்தினுடைய திட்டங்களுக்காக மாநிலத்தில் நிதியாதாரங்கள் எந்த அளவுக்கு திரட்டப்படும் என்பது குறித்து இந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 1385 கோடி ரூபாய் திரட்டப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதை எந்த முறையிலே திரட்டப்போகிறோம் என்பதுதான் இன்றையதினம் கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. 6 ஆவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மட்டும் ஒதுக்கி இருப்பது 171.77 கோடி ரூபாய் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொத்தத் தொகையில் 3,150 கோடியில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மட்டும் ஒதுக்கி இருக்கின்றன. இந்தத் தொகை எந்த அளவிற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கப்போகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற உதவித் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது என்பது ஒரு புறத்திலே இருக்கின்றபோது இன்னொரு புறத்திலே பளுவையும் பாரத்தையும் தமிழக மக்களின் மீது சுமத்தவேண்டும் என்ற முறையிலே கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே கடந்த பத்தாண்டு காலத்திலே தொழில் வளர்ச்சியே இல்லை என்று இன்னொரு புறத்திலே குற்றச்சாட்டு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைக் கூறுகிறார்கள். ஒருபுறத்தில் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை உருவாக்கி அதற்கான நிதியாதாரத்தைக் கொடுக்க மறுப்பதும் இன்னொரு புறத்திலே அதனால் மாநிலத்திலே ஏற்படக்கூடிய சீர்குலைவை பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் ஆதாயம் தேடுவதற்கான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே தான் நாம் இந்த 6 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கோருகிற நேரத்திலே, அதிகமான தொழிற்சாலைகளைத் தமிழகத்தில் நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அப்படித் தொழிற்சாலைகளை அதிகமான அளவில் பெருக்கித்தான் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும். இன்றையதினம் வறுமைகோட்டிற்கு கீழே இருக்கக் கூடிய மக்களுடைய எண்ணிக்கையின் தொகை தமிழ்நாட்டில் 52.12 சதவீதம் என்று கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது அகில இந்திய ரீதியிலேயே வறுமை கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகை என்று புள்ளி விவரம் காட்டுவதை நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். அது மட்டும் அல்ல தமிழகத்தில் இருக்கிற நபர்வாரி வருமானம், அகில இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கக்கூடிய சராசரி வருமானத்தைவிட அதிகமாக இருக்கிறது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் நிறைய பேர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. இரா. கருப்பையா : இன்னும் முக்கியமான கருத்துக் களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கட்சித் தலைவருக்குப் பதிலாக நான் பேசுகிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சித் தலை வருடைய நேரத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, திரு. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் அதிகநேரம் பேசப் வாய்ப்பளித்தாகி விட்டது. அதனால் தேவையான பாயிண்டுகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

*திரு. இரா. கருப்பையா : இந்த அறிக்கையிலே விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமாகவும் சில விவரங்கள் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக நம்முடைய மாநில அரசு 71 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதில் மத்திய அரசின் உதவி எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் இதற்கு ஒரு பைசா கூடக் கொடுக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாக அறி வித்தது மட்டும் அல்லாமல், இம்மாதிரியான நடவடிக்கை களில் மாநில அரசுகள் இறங்கக் கூடாது என்று எச்சரிக்கையும் செய்திருக்கிறது.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை கொடுக்கக் கூட மத்திய அரசு மறுக்கிறது என்பதையும், அந்தச் செய்கை எந்த அளவிற்கு விவசாய உற்பத்தியைப் பாதிக்கக் கூடிய முறையில் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது என்பதையும் நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கி றோம். ஆகவே விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவும், விவசாயிகளுடைய நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு மான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய வகையில் மாநில அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதோடு இந்த அறிக்கையில் வறட்சி சம்பந்தமாகக் குறிப் பிடப்பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் வறட்சியினுடைய கடுமையான தன்மையைப் பற்றி சரியானமுறையில் குறிப்பிடப்பெறவில்லை என்பதை நான் இங்கு முதலிலே தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரி கள் சரியான தகவல்களை உரிய நேரத்திலே கொடுக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆனால் மக்கள் தங்கள் சொத்துக்களையோ,

ஆடுமாடுகளையோ, உடைமைகளையோ விற்கக்கூடிய அளவிற்கு, 1974 ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட வறட்சியில் மக்கள் வெளிமாவட்டங்களுக்கு வெளியேறியது போல தற்போது வெளியேறவில்லை என்ற திருப்தி நிலை உள்ளது.

ஆனால் உண்மை நிலை என்னவென்றால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும், தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் மக்கள் தங்கள் உடைமைகளையும், ஆடு மாடுகளையும் விற்றுவிட்டு வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி மாவட்டங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி கூறுவது, வறட்சியினுடைய கடுமையை குறைத்து மதிப்பிடக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும். அது வறட்சிப் பணிகளை தீவிரமாக செயல்படுத்துவதில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி விடும் என்பதோடு மைய அரசிடம் இருந்து அந்த வறட்சிப் பணி நிவாரணங்களுக்காகப் பெற வேண்டிய தொகையும் போதிய அளவில் கிட்டாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட இடம் அளித்துவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மைய அரசு வறட்சிப் பணிகளுக்காக போதுமான நிதி உதவியை வழங்குகிறதா, இல்லையா என்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும், அது வழங்கக் கூடிய சிறு தொகை கூட, நம்முடைய மாநில அரசின் திட்டச் செலவுகளை ஈடு செய்யக் கூடிய முறையிலேதான் இருக்கும் என்பதையும், குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவுப் பொருள்களின் விலைகளை அரசு ஏற்றி யிருக்கிறது. அது சரியான முறையிலே முடையிருப்பு. அதாவது (பாஃபர் ஸ்டாக்) ஏற்படுத்தவில்லை என்பதையும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக உரிய நேரத்திலே, கொள் முதல் செய்திருப்பார்களேயானால், இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக் காது என்பதையும் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். தற்சமயம் லெவி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விலை உயரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டை மத்திய அரசிடம் இருந்து கோரிப் பெறவேண்டும். வறட்சிக் கால பணிகளைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும்.............. (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள் நீங்கள் ரெயிலுக்கு போக வேண்டும் என்று சொன்னீர்களே, அப்புறம் ரயில் போய்விடும். (சிரிப்பு)

[பிற்பகல் 6—00]

திரு. இரா. கருப்பையா: அந்த முறையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைத் துரிதமான முறையில் செய்ய வேண்டும்

என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் 37,000 குளங்கள் உள்ளன. அவற்றிற்கு தண்ணீர் வாரிகளைச் சரியான முறையில் அமைத்திருந்தால் இன்று ஓரளவு குடிநீர் குளங்களில் கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். ஆகவே, அவை சரியான முறையில் அமைக்கப்படாததால் இன்று குடிநீருக்குக்கூட வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவற்றை முறையாகப் பழுது பார்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த பொது விநியோக முறையை இன்றைய தினம் சரியான முறையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொது விநியோக முறை கேரளாவில் திரு. அச்சுத மேனன் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு. அது அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்றது. அதைப் பின்பற்றி நமது மாநிலத்திலும் பெயர் அளவிற்கு இருப்பதை சரியான முறையில் அமைத்து மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக 71 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இன்றைய தினம் ஐந்து ஏக்கர் உள்ள சிறு விவசாயிகள் ஜூன் 30-ம் தேதிக்குள்ளாக அசலைத் திருப்பிக் கட்டினால் அவர்களுக்கு வட்டி தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்தாலும்—ஏற்கனவே விவசாயிகள் சங்கமும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் கோரியிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கர் நன்செய்யும் ஐந்து ஏக்கர் புன்செய்யும் ஒன்றல்ல என்று. ஆகவே அதில் ஒரு மாற்றம் காண வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்து ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சி காரணமாகக் கடன் வசூலினை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் அதை வசூல் செய்வதில் சில அதிகாரிகளில் சில பகுதிகளில் மிகவும் கெடுபிடி செய்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். குளித்தலை தாலுகாவில் நச்சலூரில் கெடுபிடி செய்து வசூல் செய்ய அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்களுக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய விலாசத்திற்கு கடனை உடனடியாகக் கட்ட வேண்டும் என்ற முறையில் பதிவுத் தபால் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இவற்றையெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். நாட்டு நிலைபற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. இரா. கருப்பையா: தொழில்கள் சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதுமானதாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆண்டு மூன்றாவது சிமிட்டி ஆலையை நிறுவுவதற்கும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெடி மருந்துகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைக்கவும் கூட்டுறவுத் துறையில் மேற்கொண்டு மூன்று நூற்பாலைகள் துவங்கவும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மூன்று கோடி ரூபாய் செலவில் கனிப்பொருள் செறிவு படுத்தும் வெப்பந்தாங்கிக் கல் தயாரிப்புச் சாலை நிறுவப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்களையும் நம் மாநிலத்தில் அமைத்துக் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இதை நம் மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும்.

இன்று இந்தியா முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டால் 8.5 சதவீதம் வேலை இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 16.1 சதவீதம் என்றிருக்கிறது.

கரூர்—திண்டுக்கல் ரெயில்வே பாதையை உடனடியாகத் துவங்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். சென்னை—தூத்துக்குடி பிராட்கேஜ் வேலையை துவங்க மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ரெயில்வே பாதை அமைப்பது பற்றி இந்த மன்றம் என்ன செய்ய முடியும்? திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பத்து நிமிடங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், நீங்கள் அரை மணி நேரமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்னும் அநேக உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. மி. வின்செண்ட்: சபையில் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் ஒருவர்கூட இல்லை.

திரு. இரா. கருப்பையா: போக்குவரத்து சம்பந்தமாக, நீர் வழிப் போக்குவரத்து கொண்டு வருவதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். பாசனம் சம்பந்தமாக, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருக்கக்கூடிய நதி நீரை தமிழ் நாட்டுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்கு துரிதத் தீர்வு காணவேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் கொள்கை சம்பந்தமாக மைய அரசின், அதே கொள்கையை மாநில அரசு பின்பற்றுவது சரியல்ல. அதிலே மாற்றங்கள் தேவை என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தியாவசிய சர்வீஸ் வேலை தடைச் சட்டத்தை, நம்முடைய மாநில அரசு கொண்டு வரக்கூடாது. அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ-க்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். மதுரையிலே கருவூல ஊழியர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். அவர்கள் சஸ்பென்ஷனை வாபஸ் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைப்பற்றி தொழிலாளர் மானியம் வரும்போது பேசலாம். அதேபோல், நீர்ப் பாசனம் பற்றி நீர்ப்பாசன மானியம் வரும் போது பேசலாம். இன்றைக்கு கடைசி நாள் அல்ல. இன்றைக்கே எல்லாவற்றையும் பேச வேண்டும் என்பதல்ல.

திரு. இரா. கருப்பையா : மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக இன்றைய தினம் அளிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊழலும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதும்தான் மேலும் அதிகரிக்கும் ; தவறுகள் அதிகரிக்கும். எனவே, இதை முழுமையாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, காவல்துறைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகள் இன்றையதினம் மக்களுக்கு எதிராக எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடக்குமுறை அவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கும்பகோணம் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஊழல் சம்பந்தமாக விசாரணை ஒன்றை நடத்த வேண்டும். கடைசியாக, வரிகள் சம்பந்தமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில அரசு வரிகளை மாற்றி, அதைக் கைவிட்டு, மதுவிலக்கு முழுமையாக ரத்து செய்யப்படுமானால், அதன்மூலம் வருமானம் பெறமுடியும். மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், இன்றைய தினம் மக்கள் மீது பாரத்தைப் போடக் கூடிய கொள்கைகளை எதிர்த்து, நம்முடைய அரசு உறுதியாக மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் செயல்பட வேண்டும், நிற்க வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981–82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதில் நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை வரவு-செலவு திட்டத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற ஒரு அறிக்கையாக இல்லாமல், மாநிலத்திலே

இருக்கிற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பாங்கினை உள்ளபடியே நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். மிகப் பெரிய விழிப்புணர்ச்சியை நாம் பெற்றாக வேண்டும் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற விதத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. மாநில அரசினுடைய இந்த உள் உணர்வுகளை, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் கூட்டாட்சி தத்துவத்திலே, ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை உள்ள எந்தக் குடிமகனும் நிச்சயமாக வாழ்த்தி வரவேற்க வேண்டும். அகில இந்திய அளவிலே விலைவாசி உயர்வு ஒரு பக்கமும், பொருள்களின் பற்றாக்குறை மறு பக்கமும், பண வீக்கமும், இவை எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் தமிழகத்தைத் தாக்கியிருக்கிற மிகப் பெரிய வறட்சி நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நிதி ஆதாரங்கள், அதிகாரங்கள், உரிமைகள் ஆகியவைகளைப் பெற்றாக வேண்டும். நாம் மத்திய அரசை நம்பியிருக்க வேண்டும் என்கின்ற சூழ்நிலை, நிதித் துறையில் மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் சுதந்திரமாக, பொறுப்போடு செயல்பட வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்ற நேரத்தில், மத்திய மாநில அரசுகளின் நிதி மூலாதாரங்கள் தனித்தனியாக, போதுமானவைகளாக, நெகிழ்வினைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்று உணர்கிறோம். இவையெல்லாம் மாநிலங்களிலும் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு கம்பராமாயண வரிகள் நினைவுக்கு வருகிறது. 'கடன் பட்டான் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்' என்ற பாடலின் அர்த்தம் தான் வருகிறது. இன்றைக்கு மாநில அரசுகள், மத்திய அரசின் வாயிற்படியில் நின்று, பிச்சைக் கேட்கின்ற பிச்சைக்காரர்களாகி விடக்கூடாதே என்கின்ற இந்த உள்ள உணர்வுகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறது. இதே உள்ள உணர்வை 1967-லே பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

"Many Chiefs of State Governments have recognised that State Governments cannot discharge their responsibilities in meeting the growing aspirations of the people for a new way of life unless the resource base of the States is considerably strengthened by giving them access to growing sources of revenue and by allocating the Plan resources on an agreed basis leaving the States with complete freedom to utilise them according to their judgment."

[பிற்பகல் 6–10]

இதே உள்ள உணர்வை திறம்படத்தான் இன்றைக்கு தமிழக அரசியல் வரலாற்றிலே கலங்கரை விளக்காக இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு நமக்குக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழக அரசியல் வரலாற்றிலே களங்கமாக இருக்கிற திராவிட

முன்னேற்றக் கழகம், இன்றைக்கு அவர்களை சார்ந்து மூச்சைப் பிடித்து பேசுகிற இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்களும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எள்ளி நகையாடி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் விரலை உயர்த்திக் காட்டி நண்பர்களா, பகைவர்களா என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வெத்து தோட்டாக்களுக்கு பயப் படுகிற வேங்கைகள் அல்ல நாங்கள், என்பதை மட்டும் அவர் களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர்களா, பகைவர்களா என்று கேட்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

* * * * *

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே நாட்டின் பிரதமரை இன்னொருவர் சொல்லியிருந்தாலும், அதே வார்த்தையைத் திரும்பச் சொல்வது அவை குறிப்பிலே இருப்பது நல்லது தானா என்று சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மி. வின்செண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை சொல்கின்ற அள விற்கு நாங்கள் செல்லமாட்டோம் என்றுதான் சொல்லியிருக் கிறார்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, யார் சொல்லியிருந்தாலும், அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டியது இல்லை. அனுமதிப்பீர்களேயானால் முன் உதாரணமாக வைத்து பல வார்த்தைகளை சொல்ல வேண்டி வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டாம். அந்த சப்ஜெக்ட்டை விட்டுவிட்டு அடுத்த மேட்டருக்கு போங்கள்.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, அந்த அளவுக்கு நாங்கள் போக மாட்டோம். அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக அடிபணிந்து போகும் நிலைமையை அண்ணா தி.மு.க. என்றைக்கும் ஏற்படுத்தாது என்பதை நான் சொல் லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எண்ணிப்பார்க்க வேண் டும், மதுரை சம்பவத்தை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறந் திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பாரத பிரதமராக

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அல்ல, தனி மனிதராக மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்குகிற போது மாலையிட்டவர் யார், பிரதமருக்குரிய மரியாதையோடு பாதுகாப்பு தரப்படும் என்று சொன்னவர் யார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதை எல்லாம் ''மியர் ஆக்ட்ஸ் ஆப் கர்ட்டிசி'' என்று நீங்கள் ஒதுக்கிவிட்டாலும் கூட உள்ளபடியே நட்பு என்பது வேறு, உரிமைகளை கேட்பது நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்வது வேறு என்பது நீங்கள் நன்றாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நண்பர்கள் என்றுச் சொன்னால் ஒரு நீதி, ஒரு வேளை உங்கள் கணக்கிலே நண்பர்கள் என்று வரும்பொழுது அவர்கள் பெறுகின்ற அந்தச் சூழ்நிலையையும், பகைவர்கள் என்று நீங்கள் அளக்கிற அளவுபடி இருந்தால் விசாரணைக் கமிஷன் தான் வரும் என்று விரட்டுகிற அந்த பாணியையும்; நண்பர்களாக இருந்தால் அதிக உரிமைகள், நிதி ஆதாரங்கள்; பகைவர்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள் அவ்வாறு கணக்கு போட்டால் நிதி இல்லை என்று சொல்கின்ற அந்த மாற்றாந்தாய் மனப்பக்குவம் நிச்சயமாக இந்ததமிழகத்தை தலைக்குனிய வைத்துவிடக் கூடாது என்கிற கவலையால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிறேன். பொறுத்திருந்து பாருகள் என்று கூட நீங்கள் விரட்டுகிறீர்கள். பொறுத்திருந்தோம் என்பதாலே காரணம் சொல்லாமல் கலைத்தார்கள். பொறுத்திருந்தோம் என்பதாலே இன்று பொறுப்பிலே மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்கிறோம், பொறுத்திருப்போம், இந்த பூமியை ஆள்வதற்கு இதயத் தெய்வம் புரட்சித் தலைவரை விட்டால் வேறு ஒருவர் இல்லை என்பதை நான் இங்கே அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன். பாதலுக்கு ஒரு நீதி, இந்த பாவிக்கு ஒரு நீதியா என்று கேட்டவர்கள் கோதுமைக்கு ஒரு நீதி, நெல்லுக்கு ஒரு நீதி என்று அதே வேகத்தோடு நெஞ்சை உயர்த்தி இன்றைக்கு எழுத முடியுமா, பேச முடியுமா என்று கேட்டால், எழுத மாட்டார்கள். பேச மாட்டார்கள். பேசினால், எழுதினால் கோதுமை வழக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கிற போது வார்த்தைச் செல்லாது என்ற காரணத்தாலே இன்றைக்கு முடங்கி போயிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை கானல் நீர் என்று சொன்னார்கள். வறட்சிக் காலத்திலே இது வற்றாத ஜீவ நதியாக, வறுமை இருளை போக்குகிற கற்பூர தீபமாக இருக்கிறது. அந்த கானல் நீர் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த கற்பூர வாசனைக்கூட அவருக்கு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. கடுமையான வறட்சி தீர்க்க மிகத் திறமையாக சமாளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக புதிய முறையிலே தென்னை வளர்ப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பாம் ஆயில் தயாரிக்கின்ற அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்க வேண்டும். பாம் ஆயில் வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத காலம்போய் இன்றைக்கு பாம் ஆயில் கிடைக்காதா என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிற அந்தத் திட்டத்தை நான் வாழ்த்தி

வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலவே, ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களுடைய குடும்பங்கள் கூட்டுறவுத்துறையிலே இடம் பெறச் செய்கிற திட்டத்தையும் நான் வாழ்த்தி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசு அவர்கள்கூட இங்கே கேட்டார்கள் படங்களிலே நடித்தீர்களே, செயலாக்கம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நடிப்பிலே லட்சங்களைப் பார்க்கவில்லை. நடிப்பிலே இலட்சியங்களைப் பார்த்த காரணத்தாலே தான்

தரைமேல் பிறக்கவைத்தான் எங்களைத்
தண்ணீரில் மிதக்க விட்டான்
கரைமேல் இருக்கவைத்தான் பெண்களை கண்ணீரில்
தவிக்க வைத்தான்
ஒருநாள் போவார், ஒரு நாள் வருவார் ஒவ்வொரு நாளும்
துயரம்

என்ற இலட்சியப் பாடலைப் பாடினார். இன்றைக்கு மீனவர் நலனுக்கு என்று அடுக்கடுக்கான நல்ல திட்டங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எறால் மீன் வளர்ப்பிலே கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மீனவ இளைஞர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் பயிற்சி பெறுகின்ற திட்டத்தையும், நவீனப்படுத்தப்பட்ட மீன்பிடி கலங்கள் வாங்கும் திட்டமும் பிடித்த மீன்களைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்ற திட்டத்தையும் இப்படிப்பட்ட மீனவர்கள் வாழ்க்கை, மேம்பாட்டிற்கான பல திட்டங்களையும் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வித் துறையிலே மறுமலர்ச்சியை நாம் கண்டு கொண்டு இருக்கின்றோம் என்பதை முறை சாரா கல்வித் திட்டம், தஞ்சையிலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் திட்டம், மதுரையிலே தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவும் திட்டம் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. உடல் ஊனமுற்ற சிறார்கள் மட்டும் இப்போது பேருந்துகளிலே ஏற்றிச் செல்லப்படக்கூடிய வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலக உடல் ஊனமுற்றோர் ஆண்டாகிய இந்த ஆண்டிலே ஊனமுற்ற அத்தனை பேர்களையும் பேருந்துகளிலே ஏற்றிச் செல்லுகின்ற திட்டத்தை அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களின் வாட்டத்தைப் போக்குகின்ற முறையிலே 100-க்கு மேற்பட்ட அரசு ஊழியர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல, தேர்வு

நிலையிலே பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு பயன் தருகின்ற திட்டமும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு ஓய்வூதியத் தொகை முழுவதுமாகப் பெறலாம் என்கின்ற திட்டமும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஆண்டு காலம் என்று கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற நிலைமையை மாற்றி 10 ஆண்டுக்காலமாக அதை வைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்கு—மழைக் கோட்டு கொடுத்த மகராஜன் கோட்டையிலே கோலோச்சுகின்ற காலத் திலேயும் எங்களை மறக்கவில்லை என்று ரிக்ஷா தொழிலாளர்கள் பாராட்டுகின்ற முறையிலே 1,000 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு மோட்டார்கள் பொருத்துகின்ற நல்ல திட்டமும் வாழ்த்திவர வேற்கத் தக்க திட்டமாகும் என்று சொல்லி ஒட்டுமொத்தமாக இது ஒரு புரட்சிகரமான பட்ஜெட் என்று சொல்லிமுடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, 1981–82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களை வைக்க விழைகின்றேன். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 3,150 கோடி ரூபாயாக நிர்ண யிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அடுத்த ஆண்டில் நிறைவேற்றுவதற் கென 563·26 கோடி அளவிற்கு அமைந்து இருக்கிற இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நவீனப் பண்ணை முறைகள் உலக வங்கித்திட்டத்தின் வாயிலாகப்பெற வும், தேங்காய் உற்பத்தியினை 153 கோடி காய்களாக உயர்த்து கின்ற திட்டமும் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாளர் இணையம் நிறுவியிருக்கிற திட்டமும் பாராட்டப்பட வேண்டிய வைகளாகும். சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்துக்கும், ஒருங் கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு 20·64 கோடி ஒதுக் கியும், ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்த 1 இலட்சம் குடும் பங்களை கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் கொண்டுவரவும், 1981-82 ஆம் ஆண்டில் இவ்வகுப்பினரின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்து கின்ற வகையில் 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு 100 ரூபாய் உதவி தொகை அளித்து உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்து, பயிர்க்கடன் பால் பண்ணை கோழி வளர்த்தல், செம்மறியாடு வளர்த்தல் போன்ற பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் இந்த அரசின் நல் லெண்ணத்தைக் காட்டுகிறது, இவைகள் எல்லாம் பாராட்டுக்குரிய திட்டங்களாகும்.

[பிற்பகல் 6—20]

ஆதி திராவிட மக்களின்மீது இந்த அரசு கொண்டுள்ள அக்கறையைக் காட்டுகின்ற வகையில் இத்தகைய திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுபோல மோட்டார் பொருத்தப்பட்ட 1,000 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வாங்குவதற்கு 1,000 உறுப்பினர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரிக்ஷா சங்கங்களை அமைத்து, 1,125 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்குவது என்பதன் மூலம் அவர்களது பொருளாதார வாழ்வுக்கு ஏற்றமிகு நல்லதொரு எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

புதிதாகத் தொடங்கப்படுகின்ற 20 கால்நடை மருந்தகங்களில் ஒன்றை மதுரை மாவட்டம் ஒடைப்பட்டியில் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை நன்கொடையாக அளிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆறாவது திட்டத்தில் பாசனத்திற்காக 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். நிதியாண்டில் 26.62 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதன் மூலம் 20,500 ஏக்கர் பயனடைய வழி செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும். அவ்வாறு செய்து உணவு உற்பத்திக்கு வழி செய்து கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

பாசன ஏற்பாடுகளை நவீனப்படுத்துவதன் மூலமும், அதன் வாயிலாக நீரைச் சிக்கனப்படுத்துவதன் மூலமும் அதன் வாயிலாக அந்த நீரைப் புதிய பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிப்பது என்ற கொள்கை வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். அந்த வகையில் என்னுடைய பகுதியில் லோயர் கேம்பிலிருந்து பெரியகுளம் வரையில் உள்ள ஆங்கிலேயர் காலத்திலே ஆய்வு செய்யப்பட்டு இன்றையதினம் அரசின் ஆய்விலே இருக்கின்ற 18 ஆம் கால்வாய்த் திட்டத்தினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் 1,023 கோடி ரூபாய் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1981—82 ஆம் ஆண்டு உற்பத்தித் திறனளவு 3,374 மெகாவாட் உயருகின்ற நிலை, மேலும் புதிதாக 30,000 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கின்ற பணி இவைகள் தமிழக மின் வாரியம் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்ற செயல்களைக் குறிப்பதாகும்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மதுரை மாவட்டத்தில் அரசுத்துறை சிமின்ட் ஆலை 32 கோடி ரூபாய் செலவில் வேடசந்தூர் பகுதியிலும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் 20 கோடி ரூபாய் செலவில் வெடிமருந்துகள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை அமைக்கும் பணிகள் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தேனி அருகே பருத்தி அதிகமாக உற்பத்தியாகின்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியிலே பருத்தி உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றையும், பெரிய குளம் வட்டத்தில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தியாவதால் அங்கே கரும்பு உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் 7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி சாலைகளின் பராமரிப்பை அரசு 13 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்றிருப்பது பாராட்டுவதற்குரியது. இத்தருணத்தில் தேனி ஒன்றியத்தையும், ஆண்டிப்பட்டி ஒன்றியத்தையும் இணைக்கின்ற வகையில் வைகை ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் 1,650 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட இருக்கின்றனர். இடைநிலைப் பள்ளிகளில் 500 தமிழாசிரியர்கள் அமர்த்தப்பட உள்ளனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தஞ்சாவூரில் ஏற்படுத்தவும், மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவுவதும், காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க விரும்புவதும் பாராட்டப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

அடிப்படை அத்தியாவசியமான பணிகளைச் செய்து முடிக்க 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்களைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பது புதிய மாறுதல்களை நாட்டில் ஏற்படுத்துகின்ற பணியாகும்.

1981—82 ஆம் ஆண்டில் குடிநீருக்காக 24.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இது தொடர்பாக தேனி அல்லி நகரம் நகராட்சிக்கும், சின்னமனூர் நகராட்சிக்கும் தற்சமயம் ஆய்விலுள்ள குடிநீர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உடனடியாகச் செய்து தரும்படி வேண்டுகிறேன்.

உலக வங்கிச் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் குறிப்பாக அகில இந்தியாவிலேயிருந்தும் இந்தத் திட்டத்தை இன்றையதினம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் 33

ஒன்றியங்களுக்கு விஸ்தரிக்கின்ற பணிக்கு 8.54 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். அதனுடைய எதிர் கால வெற்றியின் அடிப்படையாக அந்தத் திட்டம், இன்றைய தினம் உலக வங்கி சத்துணவுத் திட்டத்தை அந்த உலக வங்கி உதவியோடு நடப்பதை அந்த கவர்னர் அவர்களே பாராட்டி யிருக்கிறார்கள்.

அதற்கடுத்தபடியாக, மது விலக்கு பற்றி என்னுடைய கருத் துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். அன்றையதினம் இந்தி யாவிற்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அரசியல் நிலை வந்தபொழுது காந்தியார் அவர்கள் பாகிஸ்தானைப் பிரிக்கக் கூடாது என்று இருந்தார். ஆனால் அரசியல் சூழ்நிலை காரண மாகப் பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்டது. அதைப்போல மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் இந்தியை இந்தியாவின் பொது மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறி வந்தார்கள். ஆனால் அவரே இந்தி, இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்று, தன் னுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் கூட திராவிட நாடு என்ற அந்தக் கொள்கையிலிருந்து தன்னைத் தளர்த்திக் கொண்டார்கள். அதைப்போல மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையைச் சிறிது தளர்த்தி யிருக்கிறார்கள்.

இங்கே பேசிய திரு. சித்தன் அவர்கள் நண்பரா எதிரியா என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன், உங்கள் நண்பன் யார்? உறவுக்குக் கை கொடுத்து, உயிருக்கு உலை வைக்கின்ற அந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களா என்பதை மட்டும் நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்? ஏனென்றால் எதிரிகளை நண்பர்களாகக் கருது கின்ற மனப்பக்குவம் பெற்றவர்கள், பகைவர்களுக்கு அருளுகின்ற நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்பதை இந்த நல்ல நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

எனது தேனி தொகுதியில் சேர்மா நதி திட்டத்தையும், சோத்துப் பாறை வாய்க்கால் திட்டத்தையும், தேனி உப மின் நிலையத்தை 230 கே.வி. அளவிற்கு அபிவிருத்தி செய்யும் திட் டத்தையும், சாலைகள் மிகவும் பழுதுபட்ட நிலையில் உள்ளமை யால், சாலைகள் செப்பனிடப்படுகின்ற திட்டத்தையும், குடிநீர்த் திட்டங்களையும், நிறைவேற்றி தர வேண்டும். பெரியகுளம் வருவாய்க் கோட்டத்தை—மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது, பெரியகுளத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஒரு புதிய மாவட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு நன்றி தெரிவித்து அமர் கிறேன்.

*டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகின்றேன். தமிழினத் தலைவர்— வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அரசு சார்பாக டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் மூலம் சமர்ப்பித்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். வட நாட்டிலே வெள்ளத்தினால் பாதிப்பு பல கோடியாக இருந்தும் தென் நாட்டிலே வறட்சியால் பாதிப்பு பல கோடியாக இருந்தும் ஒருமைப்பாடு பற்றி கூப்பாடு போடுவோர் ஏன் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கங்கை காவிரி இணைய வேண்டுமென்று சொல்கின்ற நிலையில், வறட்சி, பொதுவாக, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய இந்தச் சிக்கலான நேரத்தில், இந்தப் பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன்.

இந்தியாவிலே எல்லா திட்டங்களும் கடனிலே உள்ளன, நெடுஞ்சாலைக் கடன், மின்சாரம் கடன், வீட்டுவசதி வாரியம் கடன், சமூக நலம் கடன், பால்வளம் கடன், குடிநீர் கடன், குடிசை மாற்று வாரியம் கடன், இப்படி எல்லா திட்டங்களும் இன்றையதினம் கடனிலே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டுகளை முழுமையாக விழுங்கிக் கூட, இன்றைய இந்திய துணைக் கண்டம் கடனிலே மூழ்கி இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பது, உண்மையிலே மிகச் சிறந்த ஒரு அம்சமாகும்.

இந்தியாவிலே மொத்தமாக பெறக்கூடிய அன்னியச் செலாவணி முழுமையும் பெட்ரோல் ஒன்றுக்கு மட்டுமே நாம் கொடுத்து விடத்தக்க வகையில்தான் இன்றைய இந்தியத் துணைக் கண்டமே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு மாநில அரசு இதுபோன்ற ஒரு பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வருவது மிகமிக நல்லதொரு பாராட்டத்தக்க விஷயமாகும்.

அதுமட்டுமல்ல—

'' ஓர் தட்டிலே நெல்லும்
ஓர் தட்டிலே பொன்னும்
ஒக்கவிற்ற—கார் தட்டிய
பஞ்சத்திலும்—ஈகைக்கு
இதோ நானிருக்கிறேன் ''

என மார் தட்டிய வள்ளல் என்று சொல்லத்தக்க வகையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்கிற பொழுது கூட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கஞ்சித்

தொட்டியை வைத்து, நாட்டிலே வறுமையைப் போக்க தமது கடமையைச் செய்தது என்பதனை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் இந்த வறட்சி, இன்று மட்டும் அல்லாமல், தொன்றுதொட்டு வந்து இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே பேசிய ஒருவர் சொன்னார். மின் துறைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு தேவைதானா ? என்று. மின்துறை என்பதுதான் மிகவும் முக்கிய மான ஒரு துறையாகும். ஒரு அரசிலே தொழில் தலை என்று சொன்னால், இதயம் கல்வி என்று சொன்னால், கண் செய்தித் துறை என்று சொன்னால், வாய் உள்ளாட்சித் துறையானால், கால் சமுதாயம் என்றால், கை நல்வாழ்வு என்றால், நுரையீரல் பாசனம் என்று சொன்னால், உயிர்தான் மின்சாரம். உயிரற்ற நிலையில் எந்தத் திட்டத்தையும் இயக்க முடியாது. ஆகவே, ஒரு நாட்டுக்கு மிக மிகத் தேவையாக இருக்கக் கூடியது மின் சாரம். அப்படிப்பட்ட மின்சாரத்திற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு ஒதுக்கியிருப்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினை இல்லை. மின்சாரப் பூர்த்தி விழாவையே கொண்டாடியவர்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டு நிலைமையை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என் பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர அதைப் பற்றி வேறு விமர்சனம் செய்வதை நம்மால் சிந்தித்துக் கூடப் பார்க்க முடிய வில்லை. ஆனால், இங்கே பேசிய நண்பர் சித்தன் அவர்கள் இந்தியாவில் தமிழகத்தில்தான் வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழ் உள்ளவர்கள் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். உண்மை அது அல்ல. தவறான கணக்கும், தகாத சீர்திருத்தங்களும் புரியாத புதிருக்கு சொல்லப்படும் தப்புக் கணக்குதானே தவிர, அது அல்ல. இந்தியாவில் $33\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளில் $3\frac{1}{2}$ சதவீத அபிவிருத்தி தான் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில், இங்கே பேசுகிற பொழுது, அவர்கள் நீ மத்திய அரசுக்கு நண்பனா, பகைவனா என்றார். நான் அவரைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். வரங்களே சாபங்களானால் தவங்கள் எதற்கு ? மலம் மூடத்தான் மலர் பறித்தேன் என்றால், குளிர் மலர்ச் சோலை 'கோ' வென்று அழாதா ! என்று அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஒரு நாட்டிலே நோயுற்ற வாழ்வு, செல்வச் செழிப்பு, உற்பத்திப் பெருக்கம், இன்பமான வாழ்க்கை, வாழ்க் கைக்கு உத்திரவாதம் இவைதான் தேவை. அதை உள்ளடக்கு வதுதான் இந்த பட்ஜெட்.

இங்கே பேசிய நண்பர் இரகுமான்கான், இது ஒரு கணக்குப் பிள்ளை பட்ஜெட் என்றார். கணக்குப் பிள்ளை பட்ஜெட்தான். கணக்குப் பிள்ளை என்பது கணக்கு போட்டு சொல்லக்கூடிய பட்ஜெட் அதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இன்னொன்று மதுவிலக்கைத் தளர்த்தும்போதும் தாய்க் குலம் கண்ணீர் விடுகிறார்கள் என்கிறீர்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வருகிறபொழுதும் கண்ணீர் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். இரண்டு கண்ணீர் எப்படி இருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். வெற்றியிலே, மகிழ்ச்சியிலே வடிப்பது ஆனந்தக் கண்ணீர். துன்பத்திலே, துயரத்திலே வடிப்பது துன்பக் கண்ணீர். இன்றைய நிலையில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எதிர்க் கட்சிகளின் பொறுப்பற்ற தன்மையால் இந்த நாட்டிலே மக்கள் வடிப்பதுதான் இரத்தக் கண்ணீர் என்று நான் அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

[பிற்பகல் 6-30.]

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மதுவிலக்கு என்று வருகிறபோது அதைப்பற்றி சரியான, முறை யான நியாயமான நடவடிக்கை இல்லை என்று சொல்லுகிற வகையில் பலர் சொன்னார்கள். ஒருவர் சொல்லி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். புழக்கடைக் கதவைத் திறந்து வைத்துவிட்டு, மாடி வீட்டுக் கதவையும் திறந்து வைத்து விட்டு, மெயின் கேட்டை மட்டும் மூடி சாவியை பக்கத்திலே வைத்துவிட்டால் எப்படி இருக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். எந்தக் கதவையும் மூடவில்லை. எல்லா கதவுகளையும் திறந்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருடன் உள்ளே நுழைய மாட்டான். கேட்டிலே வாட்ச்மேன் இருக்கிறான். நாட்டிலே லீகல், இல்லீகல் என்று இருக்கிறது, மாரல், இம்மாரல் என்று இருக்கிறது. ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்துத் தாலி கட்டிக் கொண்டால் பர்மிஷன் கொடுத்தால் அவள் திருமணமாகி மனைவியாகிறாள். தாலி கட்டாமல் அனுபவிக்கிறான் என்று சொன்னால், விபச் சாரம் என்று பொருள். அப்படித்தான் இதுவும். சிகரெட் குடிப்பது தீங்கு என்று சொல்லுகிறோம். ஆனாலும் அனுமதிப் பதிப்பதற்காக நாம் அனுமதிக்கிறோம். புகையிலையையே குளோஸ் செய்துவிட வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்னாலும் ஒரு பிரச்சினை வந்தது. அடைந்தால் திராவிட நாடு இல்லையேல் சுடுகாடு என்று. ஆனால் யாரும் சுடுகாட்டுக்குப் போய்விட வில்லை. அவ்வப்போது அரசியல் மாற்றத்திற்கேற்ப, தமது நிலையை மக்களுடைய கருத்துக் களுக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்வது அரசியலிலே பெரிய விஷயம் இல்லை.

கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுகிற வகையிலேதான் நாம் பெரியார் வழியிலே வந்திருக்கிறோம். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த வர்கள் வந்தவுடன் எத்தனை கோவில்களை உடைத்துவிட்டோம்.

அதை மாற்றி ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். கடவுள் இல்லை என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் இருப்பார்கள். 6 கால பூஜை நடப்பதும் நடக்கும். எல்லோருக்கும் பாதுகாப்புத் தரத்தக்க வகையில் ஒரு ஆட்சியும் இருக்கும் என்பதுதான் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்து. அவர் பிள்ளையாரையும் உடைக்கமாட்டேன், பிள்ளையாருக்கு நான் தேங்காயையும் உடைக்க மாட்டேன் என்று சொல்லத்தக்க வகையில்தான், அண்ணாவின் வழியிலே நாம் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி இருக்கிறோம்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், ஏற்கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கூட மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்தபோது இன்றைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு பிரச்சாரப் படையை அமைத்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த பட்ஜெட் மிகமிக தேவையான ஒரு பட்ஜெட். யார் யாருக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று நம்புகின்றோமோ அதை எல்லாம் செய்து கொண்டுதான் வந்திருக்கிறோம். ஆனால் அதைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லாமல் பேசுகின்றதைப் பார்க்கின்றபோது, விறகுக் கடையிலே தீ பிடித்தால் வீதி எல்லாம் எரியுமானால், ஊதுவத்திக் கடையிலே தீ பிடித்தால் ஊரெல்லாம் மணக்குமா என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களும் அறிய வேண்டுகிறேன். இன்று கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட்டிலே காந்தி எப்படி மகாத்மா வாக ஆனாரோ, கண்ணன் எப்படி பரமாத்மா ஆனாரோ அது போலத்தான் வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினால் தமிழகத்து மக்களால் இராமச் சந்திர பரமாத்மா என்று சொல்லுகிற வகையில் உயர்ந்து வருகிறார். காந்தி அடிகள் அவர்கள், கத்தியின்றி இரத்தமின்றி, யுத்தம் ஒன்று வருகிறது என்ற கொள்கையை ஏற்று, மற்றவர்கள் போராடிப் பெறவேண்டும் சுதந்திரம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் வாதாடி நல்ல நிலையில், அமைதியான முறையிலே, அகிம்சா முறையிலே வரவேண்டும் என்று புரட்சியைச் செய்தார். ஆகவே சாதாரண காந்தி, மகாத்மா காந்தி ஆனார். கண்ணன், ஆயர்பாடிக் கண்ணன் அந்த நேரத்தில் மிகப் பெரிய ஒரு இன்டஸ்டிரியை கோகுலத்தை உருவாக்கினான். கோவிந்தன் கோபாலன் என்ற வம்சாவழியைக் கொண்டு வந்ததாக சரித்திரத்திலே இருக்கிறது. ஆதலால், தாய்வழியிலே இல்லாமல் தந்தை வழியிலேதான் அந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை மாற்றி அமைத்துக் காட்டிய காரணத்தினால்தான் கண்ணன் பரமாத்மா ஆனான். இன்றைய தினம் மதுவிலக்குப் பிரச்சினை

மட்டுமல்ல. வேறு எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அவைகளை எப்படி அணுக வேண்டுமோ அப்படி அணுகி குடிப்பவர்களும் பாதுகாப்பாகக் குடிக்க வேண்டும், குடிக்காதவர்களும் குடிக்கக்கூடிய வரியைச் செலுத்தாமல் அவர்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று, இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய யதார்த்தமான உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொள்ளத் தக்க வகையில் கொண்டு வந்திருப்பதை இந்த பட்ஜெட்டினால் வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இராமச்சந்திர பரமாத்மாவாகிறார் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வான் நோக்கி வாடும் பயிர் எல்லாம் மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் குடி' என்கிற குறளுக்கு ஏற்ப பயிர்கள் எல்லாம் மழையை நோக்கி வாழ்கின்றன. மக்கள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவரின் முகத்தை நோக்கி வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் வாடுகின்ற பயிருக்கு மழை போன்று நல்லதொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையில் மாநிலத்தின் அதிகாரங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்கப்பட்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியதைப் போல் மாநகராட்சி மன்றங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்ற சூழ்நிலை இந்திய வரலாற்றில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை, கூடுதலான வசதிகளைப் பெற இந்தத் தமிழக அரசு எடுத்துள்ள முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை.]

மத்திய அரசு கோதுமைக்கு விலையைக் கூட்டி கொடுப்பதை போல் தமிழகத்திலே உள்ள அரிசிக்கும் கூடுதலான விலை கிடைக்க இந்த அரசு பாடுபட வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் செய்வதற்கு நிதி நிலையில் ஒரு கட்டுப்பாடு அல்லது பற்றாக்குறை சூழ்நிலை இருந்தாலும், அதைப் போர்க்கால அடிப்படையில் நிறைவேற்றுவோம் என்ற கருத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், காஞ்சீபுரம், காஞ்சீபுரம் ஒன்றியம் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அனைத்து ஏரிகளும் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு போய் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஏழை விவசாயிகள் வாழ்வு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே நான் இந்தத் தமிழக அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் அந்தப் பகுதியையும் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுகிறேன். அதற்கான வகையில் எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறோம்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நகரங்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதுவும் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் உணவுப் பொருள்கள் பெறமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான முறையில், நியாயமான விலையில் கிடைக்க கூட்டுறவுக் கடைகள் மூலம் அந்தக் கிராமங்களில் வினியோகிக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் நவீன பண்ணைகளை— வேளாண்மைப் பண்ணைகளை செயல்படுத்த இருக்கின்ற இந்த அரசை நான் உளமாறப் பாராட்டுகின்றேன். இந்தத் திட்டத்தைக் கூடிய விரைவில் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை இந்த அரசு நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி வருவதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் முத்தாய்ப்பு வைத்தது போல், ஏழை சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர் சங்கங்கள் அமைத்து மோட்டார் பொருத்திய சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைத்தந்து கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதை நான் பாராட்டுவதோடு, அதற்காக நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் கால்நடை தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருப்பதை நான் என்னுடைய பகுதி மக்களின் சார்பில் பாராட்டுகிறேன். தற்போது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையில் பாசன ஏரிகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மூலம் அவற்றை நவீனமயமாக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் வறட்சி இருக்கும் நேரத்திலேதான் இந்த

வறட்சிப் பணிகளைத் தீவிரப்படுத்தி இந்த நேரத்தில்தான் ஏரிகளையும், கால்வாய்களையும் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்ய முடியும். அந்தத் திட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஆகும். இந்த மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காக இந்த அரசு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெய்வேலி நிறுவனம் தருகின்ற மின்சாரத்திற்குக் கூடுதலாகக் கட்டணம் கொடுப்பதைத்தவிர்த்து குறைந்த விலையில் வாங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சி பெற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும், தமிழக அரசு செய்து வருகிறது. எனது தொகுதியான காஞ்சீபுரத்தில் ஓரிகை என்ற இடத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் தொழிற் பேட்டை ஒன்று அமைத்தார்கள். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு அந்தத் தொழிற் பேட்டை இருக்கிறதா இல்லையா என்ற சூழ்நிலையில் அது இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அந்தப் பகுதியை பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து, அந்தப் பகுதியிலே தொழிற்பேட்டை வளர்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது வசதிப்படவில்லை என்றால் அரசின் 'சிப்காட்' நிறுவனத்தின் மூலமாக தொழிற்சாலைகள் அமைக்க இந்த அரசு அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6—40)

எப்போதுமே நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள்பால் அன்பும் ஆதரவும் உள்ளவர்கள். அந்த வகையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 20 ஆம் நம்பர் நூல் முதல் 40 ஆம் நம்பர் நூல் வரையில் குறைந்த விலையில், நியாய விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதைப் போல 60 முதல் 80 ஆம் நம்பர் நூல்களையும் வழங்க இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் நெசவாளர்களுக்கு அது ஒரு நல்ல

வாய்ப்பாக இருக்கும். அதோடு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் அனைத்து நூல்களையும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நெசவாளர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் இருப்பதுபோல நெசவாளர்களுக்கு என்று தனியாக மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கிகளைத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தி, நம்முடைய அரசு மற்ற அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரு முன்னோடியாக விளங்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்குக் கூடுதல் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேங்கி இருக்கிற சரக்குகளை வாங்க பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கையாகக் கருதி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் வேண்டி விருமபிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேதுசமுத்திரம் திட்டம் நம்முடைய தமிழகத்தின் திட்டங்களிலே மிகவும் முக்கியமானது. அந்தத் திட்டம் உடனடியாக செயல்படுத்தப்பட மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம் சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற ஒரு நகரம். வரலாற்று சிறப்புமிக்க இந்த நகரத்திற்கு சுற்றுலாப் பயணிகள் தாராளமாக வந்து செல்ல வசதியாக சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்கும் விடுதியும், Guided Tourist Bus Service-ம் மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெரும் முயற்சியின் காரணமாக, அண்ணா அவர்கள் நாடகம் நடத்தி, நிதி சேர்த்து, காஞ்சிபுரத்திலே பச்சையப்பன் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டு இன்றைக்கு 25 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அங்கே புகுமுக வகுப்பும், சாதாரண பட்டப் படிப்பும் தவிர இதுவரையில் வேறு எந்தவிதமான வகுப்பும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே ஆரம்

பிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் வணிகவியல் பட்டப் படிப்பு, முது கலைப் பட்டப்படிப்புகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட அந்தக்காஞ்சி பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே உடனடியாக வணிகவியல் பட்டப் படிப்பும், முதுகலைப் பட்டப் படிப்புகளும் ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பதைப் போல மாலை நேரக் கல்லூரி காஞ்சிபுரத்தில் இல்லை. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகர் காஞ்சிபுரம். அந்தக் காஞ்சி நகரில் மாலை நேரக் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டால் அங்கே பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அங்கே ஒரு மாலை நேரக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சி நகரில் மருத்துவ மனையில் போதுமான மருத்துவ வசதியும் இல்லை. நிறைய நோயாளிகள் வருகிற காரணத்தால் கூடுதல் கட்டிடம் கட்டி, அந்தக் மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்தி, பல்வேறு வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கின்ற உதவியும், கிராமங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதும், அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் பஸ் வசதி ஏற்படுத்தும் திட்டமும் வரவேற்கத் தக்கது என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு கி. சட்டநாத கரையாளர்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1981–82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுடையேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டின் பகுதியாகும். ஆனால் இந்தத் திட்டமோ நிதி ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கிறது. நிதி ஒதுக்கீடு 'காட்கில் ஃபார்முலா' அடிப்படையிலே நமக்கு வழங்கப்படுகிறது. இதிலே அநீதி நிகழ்ந்துள்ளது. கிடைக்க வேண்டிய பங்கு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று இதற்கு முன்பு இந்த அவையிலே அரசுத் தரப்பிலே விவரம் கொடுக்கப் பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு மரபு உண்டு. இங்கே, இந்த அவை முன்னால் அதுபற்றிய ஒரு வெள்ளை அறிக்கை அல்லது An approach to the plan வைத்து, அந்த அடிப்படையிலே விவாதிப்பது ஒரு மரபு. ஏனோ சமீப காலத்திலே இது நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்றை வேண்டிக் கொள்கிறேன். 5ஆவது திட்டத்தை அவை முன் வைத்து அவையில் விவாதிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பைத் தரவேண்டும். அப்போதுதான் அகில இந்திய ரீதியில் இந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு நமக்கு நன்மை-தீமை பயத்துள்ளது; இந்தத் திட்டத்திலே என்னென்ன அமைந்துள்ளது என்பதைப் பற்றி சாங்கோபாங்கமாக அவையின் உறுப்பினர்கள் அவரவர்களின் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும். அந்த வகையிலே என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை அணுகுகிறேன்.

நிதிநிலையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது நமது மாநிலத்தின் பொருளாதார நிலைமையும், அகில இந்திய பொருளாதார நிலைமை —இவை எந்த அளவுக்கு நம்மைப் பாதிக்கின்றது என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல அவா உறுகிறேன். மத்திய பட்ஜெட்டிற்குப் பிறகு மத்திய பட்ஜெட்டின் அடிப்படையிலேதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது. 1980—81 ஆம் ஆண்டில், அதாவது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஆண்டிலே அகில இந்திய ரீதியிலே பற்றாக்குறை 1975 கோடி. அதிலே பாண்டு பெறுவதன் மூலம் அதாவது பிளாக்மணி பாண்டு மூலமாக 200 கோடி ரூபாய் வரும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இண்டர்நேஷனல் மானிட்டரி பண்டிலே 534 கோடி வரும் என்று கணக்கிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கணக்கிலே சேர்க்காமல் பார்த்தால்—ஏனெனில் இந்தப் பணம், எதிர்பார்க்கின்ற பணம்; வராது என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரிகின்றது—இந்த நிலையிலே 2709 கோடி ரூபாய் நிகரப் பற்றாக்குறையாக இந்த ஆண்டு அமையும். இது இதற்கு முந்தைய ஆண்டான 1979—80-ஆம் ஆண்டின் பற்றாக்குறையோடு சற்றேறக்குறைய சரிசமமாக இருக்கின்றது. இனி அடுத்து வரக்கூடிய 1981—82 ஆம் ஆண்டுக்கு வருவோம். இதிலே தீர்வை இனத்திலே மட்டும் 271 கோடி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதைப் பார்க்கிலும் 10 மடங்கு அதிகமாக வரி நமது தலையிலேதான் விழும். பெட்ரோல் விலையினை ஏற்கெனவே கூட்டியதன்மூலம் 1,180 கோடி கடனாக நம் தலையிலே சுமையாக விழுந்திருக்கின்றது. இரயில்வே கட்டணங்களை உயர்த்தியதன் மூலம் 356 கோடி நம் தலையிலே விழுந்திருக்கின்றது. உருக்கு, நிலக்கரி ஆகியவற்றின் விலையேற்றத்தின் மூலம் 850 கோடி

1981 மார்ச் 28] [திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர்]

சுமை விழுந்திருக்கின்றது. இவை அத்தனையையும் சேர்க்கும் போது இதனால் 2657 கோடி பட்ஜெட்டில் டெஃபிசிட் ஏற்படுகின்றது.

ஆகவே, இரண்டாண்டுகளின் சுமையை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால் 5,366 கோடி கம்மியான பட்ஜெட்டாக வருகின்றது. இந்த நிலையிலே நமக்கு விழுகின்ற பளு, சமீப காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை விகிதாச்சார அடிப்படையிலே தமிழ்நாட்டின் மீது விழுகின்ற பளு 383 கோடியாகும். இவ்வளவு பளு தமிழகத்து மக்களின் தலையிலே சுமத்தப்படுகின்றது. இந்த நிலையிலேதான் நாம் வறட்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வறட்சி நேரத்திலே நம்முடைய பொருளாதாரம் மேலும் எந்த அளவுக்குச் சீர்குலைந்து போய் இருக்கின்றது என்பதையும் தயவுகூர்ந்து நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையிலே நமது வருமானம் ஒரு ஆண்டுக்கு 1,584 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அகில இந்திய ரீதியிலே உள்ள புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட்ட கணக்கை, இண்டியன் ஸ்டேட்டிஸ்டிக்கல் ரிப்போர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்ட கணக்கை இங்கே இந்த அவைக்குத் தருகிறேன். விவசாயத்தைச் சார்ந்த அதாவது அக்ரோ பேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற அடிப்படையிலே 600 கோடிக்கும் அதிகமான ரூபாய் இதிலே நட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நட்டம் என்று கணக்கெடுத்து நிகர நட்டம் இந்த ஆண்டிலே தமிழகத்திற்கு 1,200 கோடி வரும் என்று கணக்கிலே இருக்கின்றது. ஆக இத்தனையையும் கணக்கிலே எடுத்துப் பார்க்கின்ற போது தமிழகம் எந்த அளவுக்கு பொருளாதாரத்திலே சிக்கலான நிலையிலே இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 6-50]

இது அத்தனையும் போதாது என்று நமக்கு வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய விற்பனை வரி இனங்களை எக்சைஸ் தீர்வையாக மாற்றிய காரணத்தால் மேலும் இழப்பு நேர்ந்துள்ளது. ரிசர்வ் பேங்க் ஆப் இண்டியாவின் புல்லட்டினிலே மாநில அரசின் நிதி நிலையைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு கொடுத்துள்ளார்கள்.

"Finances of State Government during 1980–81, as reflected in their Budgets. Sales Tax, inclusive of Central Sales Tax accounted for 2/3's rise in the States' own tax revenues."

என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆக இப்படி மூன்றில் இரண்டு பங்கு நமக்கு உபரியாக கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் இதனால் பெரும் அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாம் அடுத்தபடியாக காட்கில் விதிமுறைகளைப் பார்ப்போமேயானால், 5 ஆண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அளிக்கும் நிதி உதவியை திட்டக்குழு நிர்ணயிக்கும் கீழ்க்கண்ட அடிப்படையில் கொடுக்கிறது. அதிலே 60 சதவீதம் மக்கள் தொகைக்கு, 10 சதவீதம் மாநிலம் நிதி திரட்டுவதற்கு, 10 சதவீதம் மத்திய திட்டக் குழுவின் ஆலோசனைப்படி, 10 சதவீதம் இந்திய சேதத்தின் சராசரி வருமானத்தின் அடிப்படையிலே, 10 சதவீதம் முந்தைய திட்டத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்க வேண்டும் என்று காட்கில் முறை வகுக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இந்த முறை நமக்குப் பெரிதும் பாதகம் செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. 60 சதவீதம் மக்கள் தொகை என்ற அடிப்படையிலே நாம் பேமிலி பிளானிங் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றினால், நமக்கு லாபம் எதுவும் இல்லை. நட்டம் தான் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தியாவில் மொத்தம் உள்ள எண்ணிக்கையில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையிலும், அகில இந்திய ரீதியில் சராசரி வருமான வரம்பின் அடிப்படையிலும் பார்த்தால், நம் மாநிலத்திற்கு, நிதி ஒதுக்கீடு கிடைத்தால் நாம் லாபம் அடைய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் காட்கில் முறையில் கணக்கிட்டால் நம் மாநிலம் பெரிதும் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில்தான் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த அவையிலே முன்பு குறிப்பிட்டதைப் போல, நாம் ஒரு குளோரிபைடு முனிசிபாலிட்டீஸ் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்று வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே மிகச் சிறந்த அம்சம் மின்சாரத்திற்கு, அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ததுதான். மூன்றில் ஒரு பங்கை மின்சாரத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்காக இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட நான் அதை வரவேற்பேன். ஏனென்றால் மின்சார அடிப்படையில்தான், ஒரு தேசத்தின் வளர்ச்சியே இருக்கிறது. ரஷ்ய புரட்சி நடந்த காலத்திலே லெனின் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சோஷலிசம் வரவேண்டுமானால், சோவியத் தத்துவத்துடன் எலெக்ட்ரிசிட்டியும் சேர்ந்து—சோஷலிச தத்துவம்

வரும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு தேசத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் மிக மிக தேவை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே எந்த அளவிற்கு அதிகமாக மின்சாரத்திற்கு நிதி ஒதுக்கியிருந்தாலும் அது தேசத்தின் வளர்ச்சியின் அடிப்படையாகவே அமையும் என்று கருதி, அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால், தற்போது இருக்கின்ற நிலைமையை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கல்பாக்கம் அனல் மின் நிலையம் சமீப காலத்திலே வந்துவிடும் என்ற அடிப்படையிலே கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள், சில தினங்களுக்கு முன்பு Dr. H. N. Sethna, Chairman, Atomic Energy Commission has stated 'that effort is being made to obtain the necessary heavy water by the middle of next year' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அது எப்பொழுது வரும் என்ற கேள்விக்கு, அடுத்த ஆண்டு மத்தியிலே வரலாம் என்று நிச்சயமாக வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ரஷ்ய அரசின் உதவியோடுதான் வர முடியும் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அமெரிக்க அரசின் உதவி கிடைக்காது என்ற நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஹெவி வாட்டர் வந்தால்தான் அதை செயல்படுத்தக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, அனல் மின் நிலையத் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம். ஆனால் அதற்குத் தேவையான நிலக்கரி கிடைப்பதுதான் மிகமிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிலக்கரி பற்றாக்குறை அதிக அளவில் இருக்கிறது. நித்திய கண்டம் பூரண ஆயுள் என்று சொல்லக் கூடிய தன்மையில்தான் தினம் தினம் வருவதும், தினம் தினம் ஒரு வழியாக காலத்தைக் தள்ளுவதுமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இது மிக மிக ஆபத்தான பொருளாதார நிலையை உருவாக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தைக் குடிசைகளுக்கு வழங்குவது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மிக மிக நல்ல திட்டங்களில் ஒன்று. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டம் தொடங்கியதிலிருந்து ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குள் 2.7 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு மின்னொளி வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை இன்னும் ஒரு கிராஷ் புரோக்கிராமாக வைத்து, எந்த அளவிற்கு விரைவாக குடிசைப்பகுதிகளுக்கு அதுவும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் குடிசைப்பகுதிகள் அனைத்திற்கும் மின் ஒளி கிடைக்கும் வகையில் செயல்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில் செய்தால் மிக நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்வதற்கில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு மிகப்பெரிய ஒரு திட்டம் அமைந்தாலன்றி நாம் இன்றைக்கு இந்நிலையை சமாளிக்கமுடியாது. குறிப்பாக சேதுசமுத்திரத்திட்டம் போன்ற மிகப்பெரியதொரு திட்டத்தை செயல்படுத்தினால் மட்டும்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவு சமாளிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் நம் பொருளாதாரத்தைச் சீர்திருத்த முடியும். இலங்கையைச் சுற்றிச் செல்லக்கூடிய கப்பல்கள் இராமேஸ்வரத்திற்கும் இலங்கைக்கும் நடுவில் செல்லக் கூடியதொரு வாய்ப்பை சேதுசமுத்திரத்திட்டம் அளிக்கும். இந்தச் சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி நீண்ட நெடுநாட்களாகச் சுதந்திரம் கிடைத்த காலத்திலிருந்தே திரும்பத்திரும்ப சொல்லி வந்தும்கூட இன்றுவரை அந்தத் திட்டம் சம்பந்தமான ஆக்க பூர்வமான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வேதனையுடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மீன் வளம், பல்வேறு அம்சங்களில் பல்வேறு திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான் இந்த மீனவர்களின் அவலநிலையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு தூத்துக்குடி பகுதியிலிருந்து மட்டும் 73 பேர்கள் கடலில் சென்றவர்கள் காணாமல் போய்விட்டார்கள். அவர்களில் எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் தைவான் கப்பலில் பிடிபட்டவர்கள், சிலோனில் தஞ்சம் அடைந்தவர்கள் அல்லது சிறைக்குச் சென்றவர்கள் என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் காணாமல் போய்விட்டால் 'ரெஸ்க்யூ ஆப்பரேஷன்' செய்து நிச்சயம் அவர்களைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்குச் சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. முன்பணமாக ரூ. 400 கட்டவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்று காணாமல் போனவர்களின் தாய், தந்தை அல்லது மனைவிமார்களில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு இந்தப் பணத்தை கட்ட முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு விதி இல்லாமல், அந்த விதியை எடுத்து விட்டு காணாமல் போனவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடலில் சென்றவர்கள் யார்? யார் யார் காணாமல் போய்விட்டார்கள் என்பது பற்றி தெரிய முடியாத ஒருநிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு ரெஜிஸ்டர் வைத்துக்கொண்டு யார் யார் கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்றார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் யார் யார்

1981 மார்ச் 28] [திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர்]

கடலில் சென்றிருக்கிறார்கள், யார் யார் திரும்பி வரவில்லை என்று தெரிய முடியும். கட்டுமரம், போட், லாஞ்ச் இவற்றில் செல்வதற்கு முன்பு பதிவு செய்து கொண்டு யார் யார் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான கணக்கை வைத்து இருக்கவேண்டும்.

வேலையில்லாதவர் 14 இலட்சம் மக்கள் இன்று நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். ''கரீபி ஹட்டோ'' என்ற கொள்கை அடிப்படையில், தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்காக மத்திய நடப்பாண்டு பட்ஜெட்டில் மூன்று கோடியே அறுபத்தெட்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த ஆண்டு என்ன கிடைக்கும்? இந்த இனத்திற்காக மத்திய அரசு தன் பட்ஜெட்டில் 160 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியுள்ளது. அதனால் இந்த ஆண்டு நமக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? கழிந்த ஆண்டு ஒதுக்கியதில் பாதிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆக, கிராமப்புற சீர்திருத்தத்திற்காக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கும் தொகை பாதியாக குறைக்கப்படும் நிலைதான் இருக்கிறது. இதனால் குறைந்த அளவில் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும்.

வரி விதிப்பை எடுத்துக்கொண்டால், சென்னை நகரில் விற்பனை வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் திருமணங்களுக்கு விதித்திருந்தால் நன்றாயிருந்திருக்கும். ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக செலவு செய்யக்கூடிய திருமணங்களுக்குத் தீர்வை விதிக்கலாம். சென்னையில் நடக்கக்கூடிய திருமணங்களைப் பார்த்தால் விழாக்கள், மாநாடுகள் கெட்டது கேடு. நோட்டுப் புத்தகங்களைப்போல் இன்று அழைப்பிதழ்கள் அனுப்புகிறார்கள். ஒரு அழைப்பிதழுக்கு ரூபாய் 15, ரூபாய் 20 செலவாகும். அது மாத்திரமல்ல. அங்கு போடக்கூடிய உணவைப் பார்த்தால் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல்களில் கொடுக்கக்கூடியது போல் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி கறுப்புப் பணத்தை வைத்திருப்பவர்கள் நடத்துகிற விழாக்களுக்கு லக்ஸ்ஸரி டாக்ஸ் என்ற அடிப்படையில் ஒரு தீர்வை விதிக்க வேண்டும். ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல்களில் அறைகள் ஒதுக்கி திருமணங்கள் நடக்கின்றன. அதற்கும் வரி போடுங்கள். இந்த விற்பனை வரியால் ஏழை மக்கள்தான் கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்கள் தலையில் கை வைக்காதீர்கள்.

[இரவு 7—00]

கடைசியாக, மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தயவுசெய்து அரைக் கிணறு தாண்டாதீர்கள். இங்கும் இல்லை; அங்கும் இல்லை என்ற நிலையை

ஒழிக்க வேண்டும். மது எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது ; அது இல்லாத இடமே இல்லை. நமது காவல் துறை நடத்துகிறார்களா, அல்லது காவல்துறை அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்களா என்பதே ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் குடிப்பதற்கு அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக், காவல் துறையினர் பராமரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊக்குவிக்கிறார்கள் என்ற நிலையில்தான் காவல் துறை செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பிளவர் பஜார் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 25,000 வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனுக்கும் எவ்வளவு தொகை இப்படி வருகிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். எந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதையெல்லாம் சொல்லலாம். இந்த நிலையில் சமுதாயத்தில், சமூக விரோதிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் பெரும் பணம் அவர்களுக்குப் போவதைத் தவிர்த்து, மதுவிலக்கை பூராவாக ரத்து செய்து ஏற்கெனவே இருக்கின்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் இருப்பதைப்போல் செய்தால், நல்லது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதி கேட்டார்கள். நாமும் நிதியைக் கேட்போம். இங்குள்ள அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் கோடி ரூபாயாவது கொடுக்க முடியும். எங்கள் தொகுதியிலே மக்கள் வாழ பணிகளைச் செய்ய முடியும். 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகின்றதை, இந்தச் சமூக விரோதிகளுக்கும், போலீஸ்காரர்களுக்கும் கொடுக்காமல் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யுங்கள் என்று பணிவோடு மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு அமர்ந்து கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், என்னுடைய தொகுதியாகிய ஒட்டன்சத்திரம் பெருமக்கள் சார்பிலும் இங்கே சில கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த சில தினங்களாக இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசிய, குறிப்பாக பிரதான எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஒரு அவசர கோலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது என்றும், இது ஒரு '' எம்டி '' பட்ஜெட் என்றும், இன்னும் பலவிதமாக வர்ணித்தார்கள். ஆனால், இது அவர்களுடைய உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டுகிறதே தவிர, நிதி நிலை அறிக்கையின் உண்மையான தன்மைகளை அவர்கள் பிரதிபலிக்கவில்லை.

1981 மார்ச் 28] [திரு. கே. குப்புசாமி]

சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டு கால நிர்வாகத்திலே அவசர கோலத்திலே, கணக்குப் பிள்ளை வரவு-செலவுத் திட்டம் போலவும், கானல் நீராகவும், எம்டியாகவும் தயாரிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை நிலைமையை மாற்றி, கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக தயாரிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கைகள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கிற, வாடி வதங்கி, வறட்சியாலே, வறுமையாலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடைய ஏற்றத்திற்கு ஒரு வழி காணக்கூடிய முறையிலே, மறுமலர்ச்சி திட்டங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தமிழக அரசு தாக்கல் செய்திருப்பதை என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, நகரங்களிலே நாகரீக முதிர்ச்சி, நகரங்களிலே பொருளாதார வளர்ச்சி, நகரங்களிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையில், நகரங்களிலே இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களோடு, கிராமங்களிலே வாழ்கின்ற கோடிக்கணக்கான மக்கள், நகரத்திலே இருக்கின்ற மக்களோடு அவர்கள் போட்டி போடக்கூடிய நிலையிலே, நாகரீக முதிர்ச்சி பெற்று, அறிவு வளர்ச்சி பெற்று, தொழில் துறையிலே அவர்கள் வளர்ச்சி பெற்றவர்களாக, அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, கடந்த 3 ஆண்டுகளாக கிராம மக்களுக்கு இந்த அரசு நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கி, அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக, அவர்களுக்கு ஏற்றாற்போல், அதற்கான திட்டங்களை இந்த அரசு தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருவதை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் உளமாறப் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த வகையில், நெசவாளர்களுக்கு, ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்கு, மீனவர்களுக்கு, மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கு, வேளாண்மையிலே ஈடுபட்ட கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே இருக்கக்கூடிய வறுமையை, வறட்சியை நீக்குகின்ற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, வேளாண்மையிலே ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்கு வேளாண்மை விரிவாக்கப் பணி, சீரமைப்புத் திட்டம், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம், வேலைக்கு உணவுத் திட்டம், கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம் இப்படி பல்வேறுவிதமான திட்டங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களிலே இல்லாத அளவில், புதுமையாகவும், சிறப்பாகவும், அந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அதன் பயன்முழுவதும் கிராமமக்களுக்குச் சென்று அடைகின்ற வகையில் தீட்டி, செயல்பட்டு வருவதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு இன்று சற்று முன்பு பேசிய திரு. கரையாளர் அவர்களும் கூட வேலை வாய்ப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நகரத்தில் இருக்கிற வேலையில்லாத பிரச்சினை கிராமத்திலேயும் உருவாகுவிடக் கூடாது என்பதைக் கருத்திலே கொண்டு கிராமத்திலே

வாழ்கிற மக்களின் வேலையில்லா பிரச்சினையை போக்குகிற வகையிலே வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் புரட்சித் தலைவர் அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. கிராமப் புறத்திலே இருக்கிற இளைஞர்கள், தொழிலாளர்கள் பயன்பெறுகின்ற விதத்திலே இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் கடந்த ஆண்டு 69 ஒன்றியங்களிலும், இந்த ஆண்டு 150 ஒன்றியங்களிலும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கிராம மக்கள் நல்ல அடிப்படை வசதிகளைப் பெறுகின்ற இந்தத் திட்டம், சுதந்தரம் அடைந்து 34 ஆண்டுகளிலே செயல்படாத நிலையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவி ஏற்று மூன்று ஆண்டு காலத்திலே செயல்படுவதை கிராம மக்கள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள். புரட்சித் தலைவரை விவசாயிகள் '' விடி வெள்ளி '' என்று பாராட்டுகிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிலே விவசாயிகளின் கடன் சுமையைக் குறைக்க கடன்களை ரத்து செய்து வட்டியை எல்லாம் ரத்து செய்து ஏழை மக்கள் மேம்பாடு அடைய திட்டங்களைத் தீட்டி வெற்றிகரமாக செயல்படுகின்றது அரசு.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மின் இணைப்பிலே, இந்தியாவிலேயே முதல் மாநிலமாக தமிழகம் இருக்கின்றது. 9,16,929 மின் இணைப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையில், இந்த நடப்பு ஆண்டிலே மேலும் 30,000 மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட இருக்கின்றன. இது ஒரு மகத்தான சாதனை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 30 ஆண்டு காலமாக குடிசைகளிலே மின் விளக்குகள் இல்லாமல் இருந்த ஆதி திராவிட மக்கள் இன்று அவர்கள் அதைப் பெற்றுவிட்டதை மிகவும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு இலட்சம் ஆதிவாசி குடும்பங்கள் கூட்டுறவுத்துறையிலே பயன்பெறுகின்ற வகையிலே இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கின்றது. சமுதாயத்து அடித்தளத்து மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் அவர்களது வாழ்க்கையில் உயராமல் இருக்கிற மக்கள், அவர்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று திட்டங்களை இந்த அரசு தீட்டுகின்ற நிலையிலே, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ரிசர்வேஷன் செய்திருப்பதை எடுத்துவிட வேண்டும், அது நீடிக்கக் கூடாது என்று பிராமண நண்பர்கள் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்ற நிலைதான் குஜராத் மாநிலத்திலே ரிசர்வேஷனை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று அங்கே ஊர்வலங்கள் நடந்து வருவதை இன்று பத்திரிகைகளிலே காண்கிறோம். அதனுடைய தொடர்ச்சியாக இன்று பழனியிலே மாநில மாநாடு நடத்துகிற அளவிற்கு, தமிழக பிராமண மாநாடு நடத்துவதற்கு நிலைமை வளர்ந்திருக்கின்றது. இந்த நிலைமை மேலும் வளர்ந்து கொண்டே சென்றால் ஒரு வேளை அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், ஆதிதிராவிட மக்கள், பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய

மக்கள் இன்னும் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னேற்றம் காண முடியாது என்பதை அரசு உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசின் கம்யூனல் ஜீ. ஓ. பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பப்ளிக் அன்டர்டேக்கிங் கம்பெனிகளிலும், அரசு உதவி பெற்று நடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலும் இந்த ஜீ. ஓ. பின்பற்றப்படுவதில்லை. இதற்கேற்ற வகையில் அரசு அன்டர்டேக்கிங் கம்பெனிகளிலும், அரசு உதவி பெற்று நடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலும் இந்த ஆணை பின்பற்றப்படவேண்டும் என்று, கண்டிப்பாக அமுல் ஆக்க வேண்டுமென்ற வகையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற நிலையை இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

[இரவு 7–10]

அதோடு வறட்சி பற்றி இங்கே ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறட்சியைச் சந்திக்க போர்க்கால நடவடிக்கை எடுத்து ஒவ்வொரு மாவட்டந்தோறும், ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷன்தோறும், ஒவ்வொரு கிராமந்தோறும் பணிகள் செம்மையாக நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிகாரி இருக்கிறார், ஒவ்வொரு ஏரியாவிலேயும் ஏரியா ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே வறட்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை கடந்த காலத்திலே 1974 ஆம் ஆண்டைப்போல வாயில் போட்டுக் கொள்ளாது வங்கியிலே போட்டுக் கொள்ளாது ஒவ்வொரு காசும் கிராம முன்னேற்றத்திற்காக செலவிடப்பட்டு வருகிறது என்பதையும், பிற மாநிலங்களிலே இல்லாத அளவுக்கு இங்கே வெற்றிகரமாக அந்தத் திட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன என்பதையும் மத்திய அரசு தேவையான உதவியை இன்னமும் செய்யவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிச் சுட்டிக்காட்டும்பொழுதுதான் இங்கே அருமை நண்பர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய அரசுக்கு நீங்கள் நண்பர்களா அல்லது பகைவர்களா என்று கேட்டார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்களுக்கு அரசியலிலே நிரந்தரமான நண்பரும் கிடையாது, நிரந்தரமான பகைவரும் கிடையாது ; நண்பர்களாக இருப்பதும் எதிரிகளாக இருப்பதும் அவரவர்களுடைய நடைமுறைக்கு செயல்முறைக்கு ஏற்பத்தான் வருகிறது என்று அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள். அதையேதான் நான் இப்போதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் மன்னர் மானியத்தை ஒழித்தீர்கள், நீங்கள் வங்கிகளை தேசியவுடமை ஆக்கினீர்கள், 20 அம்சத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்

தீர்கள், நாங்கள் நண்பர்களாக இருந்தோம். மும்மொழித் திட்டத்தின் மூலமாக இந்தியைக் கொண்டு வந்து தமிழை ஒழித்துவிட முயற்சி செய்தால் நாங்கள் எதிரிகளாகத்தான் இருப்போம். தமிழ்த் தென்றல் அமைச்சரின் கொடும்பாவியைக் கொளுத்துவீர்களானால் நாங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்போம், மத்திய ஆட்சியிலே இருப்பதால் மாநிலத்திலேயும் ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்று எண்ணி இந்த ஆட்சியை தூக்கியெறிய வேண்டுமென்ற முறையிலே அதிகார வரம்பை மீறி செயல்படுவீர்களானால் நிச்சயமாக நாங்கள் எதிரிகளாக மாறுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எங்களை எதிரிகளா, நண்பர்களா என்று மிரட்டுவீர்களானால், எதிரிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு இருப்பீர்களானால் நாங்கள் குறுக்கே நிற்கப் போவது இல்லை, அஞ்சப் போவது இல்லை. அந்த எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைப் பணிவான வேண்டுகோளாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே தன்னிறைவுத் திட்டங்கள் இரண்டு ஒன்றியங்களிலே செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒட்டன் சத்திரத்திலே புதிய மருத்துவ மனையைக் கட்டுவதற்காக நான் தொகுதி மக்களின் சார்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பொத்தையம் பகுதியிலே ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறேன். அதை விரைவிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வறட்சியால், வறுமையால் ஆண்டாண்டுக் காலமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற என்னுடைய தொகுதியை தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய தொகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எங்களுடைய இயக்கத்தின் சார்பிலே எங்களுடைய கருத்துக்களை அவையின் முன்னாலே நான் வைக்க விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைக்கும் போது ஒரு திருக்குறளை சொல்லி தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையை இங்கே வாசித்தார்கள்.

"பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம்
அணி என்ப நாட்டிற்(கு) இவ்வைந்து".

என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் விளக்கமும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் திருக்குறளின்படி இன்றைக்குத் தமிழகத்தின் நிலை இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே மிகப்பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாகத் தமிழகத்திலே வளம் இல்லை ; இங்கே வளம் இல்லாததன் காரணமாகச் செல்வச் செழிப்பு இல்லை ; செல்வச் செழிப்பு இல்லாததன் காரணமாக இன்ப வாழ்வு இல்லை. இங்கே பசி என்னும் நோய் மக்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இத்தனையும் இல்லாத நிலைமை தமிழகத்திலே வறட்சி காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வறட்சி நிலைமைகளுக்கு எப்படிப் பரிகாரம் காண்பது என்பதில் எல்லாம் அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கோ, வேறு வேறு பாடுகளுக்கோ இடமில்லை. இது இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய மிக முக்கியமான பிரச்சினை. மற்றப் பிரச்சினைகள் எவ்வளவு எரிகிற பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும், எரியாத பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்தத் தமிழகத்தின் மக்கள் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வறட்சியிலிருந்து தமிழகத்தை எப்படி மீட்பது என்பதைப் பற்றி தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களும் ஒற்றுமையுடன் இருந்து தமிழக மக்களின் நலன் காண பாடுபட வேண்டிய ஒரு நிலைமையிலே இருக்கிறோம்.

வறட்சிப் பணிகளுக்குக் கிட்டத்தட்ட 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும், இதை மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று எனக்கு முன் பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் வலியுறுத்தி இருப்பதைப்போல நானும் வலியுறுத்துகிறேன். மத்திய அரசு அளிக்கின்ற இந்த நிதியினை திட்டச் செலவிலே எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கழிக்கக் கூடாது ; அதை அவர்கள் மானியமாகத் தமிழகத்திற்கு அளிக்க வேண்டும். இதற்கு. அனைத்துக் கட்சிக் குழு ஒன்றை டெல்லிக்கு அனுப்பி மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையிலே மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சரவர்கள் சில முக்கியமான விவரங்களை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கமும், பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய பொருள்களின் பற்றாக் குறையும் தமிழ்நாட்டைப் பெருமளவிற்குப் பாதித்திருப்பதை நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் சுட்டிக்

காட்டியிருப்பது சாலச் சிறந்தது. மாநிலங்களின் அதிகாரங்களும், நிதி ஆதாரங்களும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் உதவியைப் பெருமளவிற்கு எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறி, மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்களும், நிதி ஆதாரங்களும் தேவையில்லாத அளவிற்கு அதிகமாக இருப்பதையும் அவர்கள் தெளிவாக இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த நிலைமைகள் தொடர்ந்து நீடிக்குமேயானால் மாநில ஆட்சிகள் நகராட்சிகளின் அந்தஸ்திற்குத் தாழ்த்தப்பட்டு விடும் என்பதையும் நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாநில நிதி அறிக்கைகளைப் பற்றிப் பொதுவாக வணிகர்கள், தொழிலதிபர்கள் அல்லது பொருளாதார நிபுணர்கள் கொஞ்சமும் கவலைப்படுவதில்லை; அக்கறை காட்டுவதில்லை. காரணம், மாநில நிதிநிலை அறிக்கை என்பது—அதிலே அவ்வளவு முக்கியமான விஷயங்கள், இவர்களைப் பாதிக்கக் கூடியவை இருக்காது. ஏனென்றால் கொழுத்த வரிகளான இன்கம்டாக்ஸ், எக்சைஸ் போன்றவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கையிலே இருக்கின்றன. இன்னொரு நல்ல வருமானம் கொடுக்கக்கூடியது சொத்து வரி, அதை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடம் ஒப்படைத்தாகி விட்டது.

இப்படி இரண்டுக்கும் நடுவிலே திண்டாடுகிற மாநில அரசுகளுக்கு ஒன்றே ஒன்றைத் தவிர—அந்த ஒன்றான விற்பனை வரிக்கும் இன்றைக்கு ஆபத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நிலைமையிலே மாநில அரசின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கி கொள்வதற்கான வழிவகை தெரியாமல், புரியாமல் எல்லா மாநில அரசுகளும் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா மாநிலங்களின் நிதியமைச்சர்களும் இதைத்தான் தங்களது நிதி நிலை அறிக்கையிலே தவறாமல் சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்றைக்கு அது அன்றாட வழக்கமாகி விட்டது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மாநில நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றித் தமிழகத்திலே யார் கவலைப்படுகிறார்கள்? விவசாயிகள் கவலைப்படுகிறார்கள். காரணம் நீர்ப்பாசனம் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கும் கடன் சுமைகள் ஆகிய இவைகளைப்பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள்; ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சலுகைகள் இருக்குமா என்று ஆராய விரும்புகிறார்கள். இவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி கவலைப்பட முடியாத

அளவில், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதி நிலைகளை அதிகரிக்கக் கூடிய ஆதாரங்களுக்கான விஷயங்கள் எதுவுமில்லை.

அதுவும் நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் இன்னொன்றையும் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். திட்டக் குழுவின் ஆலோசனை என்ன? ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மாநில்த்தின் திட்டங்களுக்கு நிதி ஆதாரங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த மாநிலமே செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய நிதியமைச்சரவர்களும், திட்டக் குழுவும் ஆலோசனை வழங்கியிருக்கிறது. நல்லவேளையாக நம்முடைய நிதியமைச் ரவகள் அப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை ஏற்று இங்கே அதிகமான வரிகளை போடாமல் நிதானம் காட்டியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

[இரவு 7-20]

ரூ. 20 கோடிக்கு மட்டுமே அவர்கள் புது வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். திட்டக் குழுவின் ஆலோசனையை அவர்கள் ஏற்றிருப்பார்களானால் இன்னும் நிறைய வரிகளை பல்வேறு துறையிலே அவர்கள் போட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், அதிலே அவர்கள் நிதானம் காட்டியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இருந்தாலும் பெட்ரோலுக்கும், டீசலுக்கும் விற்பனை வரி வீதத்தை அவர்கள் உயர்த்தியிருப்பது சரியல்ல என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், அதன்மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை நிச்சயமாக உயரும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. அதில், 6 மாத காலத்திற்கு முன்னாலேதான் நம்முடைய அரசு பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்தி இருக்கிறது. 6 மாதங்களிலே இன்னொரு உயர்வு என்று சொன்னால் அது சாதாரண மக்களை ரொம்பவும் பாதிக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பெட்ரோலியப் பண்டங்களுக்கு நம்முடைய நிதியமைச்சர் என்ன காரணத்தினாலோ இந்த வரியை உயர்த்தினார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் ஆரோக்கியமானவர், திடகாத்திரமான உடலைக் கொண்டவர் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. அவருக்கு இந்தத் தொற்று நோய் எப்படி வந்தது? வரியை உயர்த்துகிற தொற்று நோய் எப்படி வந்தது? அடிக்கடி டெல்லிக்கு போய் வருவதாலே, அங்கே அடிக்கடி வரியை உயர்த்துகிறார்கள், பெட்ரோலியப் பொருள்களின் வரியை உயர்த்துகிறார்கள், அதன்மூலம் வருமானம் பெறுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே, தமிழ்நாட்டிலும் அவர்கள் இந்தப் பெட்ரோலியப் பண்டகங்ளின் விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருக்கிறார்

கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. இது ஒரு தேவையில்லாத உயர்வு என்பதையும் சாதாரண மக்க களையும் , ஏழை எளிய மக்களையும் பாதிக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றின்மீது மத்திய அரசு விதிக்கக் கூடிய எக்சைஸ் வரிகளைக் குறைந்த பட்சம் மாநில அரசு பொறுப்பேற்று நடத்துகிற போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வழங் கப்படுகிற பெட்ரோலிய பண்டங்களுக்காவது குறைத்தால், அல்லது அதை ரத்து செய்தால் நிச்சயமாக இந்த வரி உயர்வு தேவையில்லை. மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய மாநிலப் போக்குவரத்து கழகங்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பெட்ரோலிய பண்டங்களுக்காவது எக்சைஸ் வரியை ரத்து செய்ய வேண்டு மென்று ஏற்கெனவே நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்தியிருக் கிறேன். அப்படிச் செய்யும்படி, மத்திய அரசை இயங்கச் செய்வார் களானால், நிச்சயமாக பஸ் போக்குவரத்துக் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. பெட்ரோல், டீசல் போன்ற பண்டங்களின் விற்பனை வரியை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

இன்னொன்று, நம்முடைய அரசு நடத்துகிற போக்குவரத்துக் கழகங்கள்,—சேரன், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் போன்றவை, நல்ல லாபத்துடன் நடந்து, சூப்பர் டாக்ஸ் கட்டு கிற அளவுக்கு, வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன. அதிலே ஒரு முக்கியமான கொள்கை முடிவினை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டு மென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்கம் டாக்ஸ் சூப்பர் டாக்ஸ் கட்டுவது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், மாநில அரசு நடத்துகிற போக்குவரத்துக் கழகங்களா னாலும், வேறு நிறுவனங்களானாலும், அவைகளுக்கு மத்திய அரசு வரியிலிருந்து, விலக்கு கொடுப்பார்களானால், அதனுடைய முழுப் பலனும் ஆதாயமும் மக்களுக்கு வந்து சேரும். ஆனால், இன்றைய தினம் மாநில அரசு நடத்துகிற நிறுவனங்களின் நிலை என்ன என்பதற்குச் சில உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான கம்பெனிகள் மொத்தம் 46. அதிலே, பார்ட்லி கவர்ன்மென்ட் ஓன்ட் கம்பெனிகள், பகுதி நேர அரசு கம்பெனிகள் 2. அதைப் போல், சப்சிடியரி கம் பெனிகள் 5 இருக்கின்றன. அந்தக் கம்பெனிகளிலே என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், தமிழ் நாட்டு வனத் தோட்டக் கழகம் என்ற ஒரு அமைப்பினை நம் முடைய மாநில அரசு வைத்திருக்கிறது. அது தமிழ்நாடு அரசுக்கு 1979 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு குத்தகைத் தொகை கொடுத்தது என்று பார்த்தால், ரூ. 1,24,90,947 கொடுத்திருக் கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு

வருமான வரியாக இந்த வனக் கழகம் எவ்வளவு செலுத்த வேண்டி வருகிறது என்றால், ரூ. 4,81,71,000. அதிலே கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் பூராவும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரியாக கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இந்தத் தமிழ்நாடு வனத் தோட்டக் கழகம் இருக்கிறது.

அதைப் போலவே, Tamil Nadu Industrial Investment Corporation என்ற மாநில அரசு வைத்திருக்கக்கூடிய அமைப்புக்கு இன்கம் டாக்ஸ் எவ்வளவு? ரூ. 30 இலட்சம், 1979—80-ல்.

அதைப்போல தமிழ்நாடு அக்ரோ இன்டஸ்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் இன்கம்டாக்ஸ் 15.3 லட்சம் ரூபாய், தமிழ்நாடு ஸ்மால் இன்டஸ்டிரிஸ் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் வருமான வரி 17,77,000 அண்ணா டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் இன்கம் டாக்ஸ் என்ன தெரியுமா?. இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்த அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு 1979லே கிடைத்த லாபம் 13.59 லட்சம் ஆனால் வருமான வரி 12.10 லட்சம். இந்த போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு கிடைத்த மீதி நிகர லாபம் 1.49 லட்சம் ரூபாய். வருமானத்திலே பெரும்பகுதியை லாபத்திலே பெரும்பகுதியை மத்திய அரசுக்கு இன்கம்டாக்ஸ் மூலமாக கட்டக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலைமை அரசு நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் இருக்கிறது. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே என்ன நிலைமை? 1979லே 22.55 லட்சம் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல தமிழ்நாடு டிரான்ஸ்போட் டெவலப்மன்ட் கார்ப்பரேஷன் 19,55,000 ரூபாய் ஆதாயம், வருமான வரி 11,29,339 ரூபாய். இந்த அமைப்பில் மிஞ்சியது 8 லட்சம் ரூபாய்கள்தான். மாநில அரசு நடத்துகின்ற கார்ப்பரேஷன்களிலும் மற்றஅமைப்புகளிலும் வரக்கூடிய ஆதாயத்திலே பெரும்பகுதி மத்திய அரசுக்கு வருமான வரியாக செலுத்தக்கூடிய நிலைமை இருப்பது பற்றி இந்த அரசு சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான முடிவை எடுக்க வேண்டும். இந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள், மற்ற நிறுவனங்கள் அரசாங்கத் துறையில் இருந்தால், அதனுடைய பிரிவாக இருந்தால், இதற்கு வருமான வரி இல்லை. இது தனியாகக் கார்ப்பரேஷனாக வைக்கும்போது கம்பெனியாக வைக்கும் போது மத்திய அரசுக்கு வருமான வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இவை அரசு சிந்தித்து, கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருமான வரி இதற்கெல்லாம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய அரசில் விதிவிலக்குப் பெற வேண்டும்.

இந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கும், கம்பெனிகளுக்கும் ஒரு குறை இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இதற்கு ஆடிட்டர் ஜெனரல் அலுவலகத்தின் ஆடிட் கிடையாது. அந்த மாதிரி நிலை இருப்பது அரசுக்கு நல்லதல்ல. பல்வேறு ஊழல் நடப்பதற்கு, பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு அது வழி வகுக்கும். இதிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய லட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் அரசு ஊழியர்கள் அல்ல, அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கும் அத்தனை சலுகைகளும் அவர்களுக்கு கிடையாது. இதுபோன்று நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதைப் பற்றி கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வருமான வரியைப் பற்றி சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இங்கே சென்னையிலே விற்பனை மீதான சர் சார்ஜ்ஜை 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதம் ஆக நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மதுரையிலே, சேலத்திலே, கோவையிலே, திருநெல்வேலியிலே, திருச்சியிலே, பெருநகரங்களிலே 5 சதவீதம் சர்சார்ஜ் இந்த அளவுக்கும் இருக்கிறது. இது நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் பட்சபாதம் காட்டுவதாக இருக்கிறது. நகரத்திலே ஒரு பொருளை வாங்குவோமேயானால், 10 சதவீதம் சர்சார்ஜ் போட்டு, அந்தப் பொருளின் விலை உயர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நகரப்பகுதியை ஒட்டிய கிராமப் பகுதியிலே இந்தப் பொருள்களை வாங்கினால் வரி கிடையாது. சர்சார்ஜ் கிடையாது. இது சரியல்ல. இதிலே பட்சபாதம் இருக்கக்கூடாது. அதிலும் வளைந்த செங்கோலை நிமிர்த்த தனது உயிரையே ஈய்ந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பெயரை ஏற்றிருக்கிற நம்முடைய நிதி அமைச்சர் இந்த பட்சபாதத்தை நகர மக்களுக்கும், கிராம மக்களுக்கும் காட்டுவது சரியல்ல முறையல்ல என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி விகிதங்களை நீங்கள் மாற்றும் போதும் திருத்தும் போதும், உயர்த்தும்போதும், குறைக்கும் போதும் அண்டை மாநிலங்களை மனதிலே கொண்டு இந்த வரி விதிப்பை திருத்தி அமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஏனென்றால் இன்று அண்டை மாநிலங்களிலே என்ன நிலைமை, என்ன வரி விகிதம் என்பதைப் பார்க்காமல் நாம் அதைச் செய்வோமானால் நம்முடைய வியாபாரம், அண்டை மாநிலத்திற்கு நிச்சயமாகப் போய்விடும். நமக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற அண்டை மாநில பகுதிகளுக்கு அந்த வியாபாரம் போய்விடும். நம்முடைய மாநிலத்துக்கு வருமானம் குறையும் அபாயம் இருப்பதை மனதிலே கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்றுநான் வற்புறுத்துகிறேன்.

[இரவு 7-30]

மாநிலங்களின் மொத்த வருவாயில் எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு அதனுடைய மொத்த வருவாயில் 60 சதவீதம் வருமானம் விற்பனை வரியின் மூலம் கிடைக்கிறது. இது ஒரு உச்ச கட்டத்திற்கு வந்து விட்டது. அதாவது, ஸ்டாக்நேஷன் பாயிண்ட்டிற்கு வந்து விட்டது. அவ்வளவுதான். இதற்கு மேலும் விற்பனை வரியை உயர்த்துவது, அல்லது அதிகரிப்பது என்ற நிலைமையை மக்கள் தாங்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு இது வந்து விட்டது. இப்படி வந்து விட்டதாலே இன்றைக்கு மாநில அரசுகளின் நிதி ஆதாரங்களுக்கு பெரிய அபாயம் வந்து இருக்கிறது. என்ன அபாயம் என்றால், இந்த விற்பனை வரியை ஆரம்பத்தில் ராஜாஜீ அவர்கள் கொண்டு வந்த நேரத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு 1/2 பைசா என்று இருந்தது. அது இன்றைக்கு மாறி மாநில அரசுகளின் மொத்த வருவாயில் 60 சதவீதம் விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கிறது என்கிற நிலைமை வருவதால் மத்திய அரசுக்கு இதன் மீது ஆசை வந்து இருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரியை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டு விற்பனை வரிக்கு பதிலாக எக்சைஸ் வரியைப் போட்டு, உங்களுக்கு வேண்டுமானால் உரிய பங்கை நாங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம், இதை எங்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று மாநில அரசுகளைப் பார்த்து சொல்லக் கூடிய ஆசை மத்திய அரசுக்கு வந்து இருக்கிறது. நீங்கள் பாடுபட்டு இந்த விற்பனை வரியை எப்படி எல்லாம் வசூலிக்கிறீர்கள் என்று பார்த்த பின்னாலே மாநில அரசுகளின் கையில் இருந்து இதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய ஆவல் மத்திய அரசுக்கு வந்து இருக்கிறது.

அண்மையில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் விற்பனை வரிக்கு பதிலாக எக்சைஸ் டியூட்டி விதித்ததைப் பற்றிய விவாதம் நடந்து இருக்கிறது. ஏற்கனவே 1950—52 வாக்கில் மாநில அரசின் கையில் இருந்த சர்க்கரை, புகையிலை ஜவுளி மீது விற்பனை வரியை விதிக்கின்ற அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இருந்ததை மாற்றி, கொழுத்த வருவாய் கிடைக்கின்ற இந்த மூன்று பொருள்கள் மீது விற்பனை வரிக்கு பதிலாக எக்சைஸ் டியூட்டி விதிக்கும் அதிகாரத்தை அன்றைக்கு மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்கு மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மேலும் சில பொருள்கள் மீது எக்சைஸ் டியூட்டி விதிப்பதற்கான அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்க வேண்டும், அதற்கு அனுமதி மாநில அரசுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை சொன்னபோது, அநேகமாக எல்லா முதலமைச்சர்களும் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும்

கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் இதை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கவே முடியாது, எங்களுடைய இந்த உரிமையில், அதிகாரத்தில் தலையிடுவது சரியல்ல என்று முதல் நாள் நடந்த மாநாட்டில் எதிர்த்தாகி விட்டது. ஆனால் முதல் நாள் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்திய அரசியலில் இது வரையில் ஏற்பட்டு இருக்காத ஒரு விசித்திரமான சூழ்நிலை உருவாக்கப் பட்டது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன்.

மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே இப்படி அநேகமாக எல்லோரும் ஒரு மனதாகக் கருத்தைச் சொன்ன பின்னாலே அந்தப் பிரச்சினையை அத்தோடு விட்டு விடுவது தான் இது வரையில் இருந்து வந்த பழக்கம். உலகப் பெரும் தலைவராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதம அமைச்ச ராக இருந்த போது கூட அது தான் நடந்தது. அவருடைய விருப்பத்தை மாநிலங்கள் மீது திணிப்பதற்கான முயற்சியில் என்றுமே ஈடுபட்டது கிடையாது. இங்கே முதல் நாள் முதல மைச்சர்கள் மாநாட்டில் இப்படி பேசிய பிறகு, அதாவது எல்லா மாநில முலமைச்சர்களும் அநேகமாக அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை எதிர்த்து அபிப்பிராயம் சொல்லியாகி விட்டது—மறு நாள் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அத்தனை முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து இது கட்சியின் கட்டளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி ஒப்புக் கொள்ள வைத்து, எந்த முதலமைச்சர்கள் முதல் நாள் மாநாட்டில் மத்திய அரசு இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொள்ளவதை எதிர்த்தார்களோ, அதே முதலமைச்சர் கள் மறுநாள் மாநாட்டில் அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒப்புக் கொள்ள வைக்கப் படுகிறார்கள். குஜராத் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் சோலங்கி அவர்கள்—எனக்கு ரொம்பவும் வேண்டிய நண்பர்—அவர்தான் முதல் நாள் இந்த அதிகாரம் மாநில அரசின் அதிகாரத்தில் இருந்து மத்திய அரசுக்குப் போகக் கூடாது என்று கடுமையாக எதிர்த்தார். மறு நாள் அவரே அந்த மாநாட்டிலே அந்த அதி காரத்தை மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று தீர் மானத்தை முன் மொழிகிறார். இதை நான் அரசியல் கட்சி மாச்சரியத்தில் சொல்லவில்லை. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இது நாட்டின் ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு உகந்ததா? மாநில முதலமைச் சர்களை பலவந்தப் படுத்தி, நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, அவர்களைச் சுயேச்சையாக செயல் படுவதைத் தடுத்து, முதல் நாள் அவர்கள் வலுவாக எதிர்த்த ஒன்றை மறு நாள் அவர்களையே ஒப்புக் கொள்ள வைக்கிற இந்த நிர்ப்பந்த முறை இந்திய அரசியலின் அடிப்படை பெடரல் தத்துவத்தை சிதைத்து விடும் என்பதை

அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இது நல்லதல்ல என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இது எதைக் சுட்டிக் காட்டுகிறது இந்தியாவின் அரசியல் நிர்வாக துறையில் தன்னுடைய பிடியை மத்திய அரசு இறுக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பற்கு செய்து வருகிற இடைவிடாத முயற்சிக்கு இது ஒரு சரியான உதாரணம். வேறு உதாரணம் தேவையில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தன்னுடைய நிர்வாகப் பிடியை இறுக்கிக் கொள்ள மத்திய அரசு தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சரியான உதாரணம். இது இந்தியாவின் ஆரோக்கிய மான அரசியலுக்கு, தெளிவான அரசுக்கு உகந்ததல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரி முறையை இந்த அரசு சற்று திருத்தி அமைப்பது பற்றி ஆராய வேண்டும். இப்போதுள்ள முறை மிகவும் சிக்க லாக இருக்கிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி, பலமுனை விற் பனை வரி, விற்பனை வரி விலக்கு என்று மூன்று விதமாக இப்போது விற்பனை வரி இருக்கிறது; மூன்று தொகுப்பாக இருக்கிறது. இதிலே வரி விலக்கு என்பது சாத்தியமான முறையில் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் வரி விதிப்புக்கு என்ன இலக்கணம் என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு நிதி நிலை அறிக்கையின் போதும் சில பொருட்களுக்கு வரி விலைக்கு அளிக்கப்படுகிறது; சில பொருட்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு இலக்கணம் என்ன? எப்படி வரி நிர்ணயம் செய் கிறார்கள் என்பதை அரசு தெளிவு படுத்த வேண்டும். மாநிலங் களுக்கிடையே தாராளமாக விற்பனை நடக்க விதிமுறைகள் தெளிவாக இல்லை. இதை மனதிலே கொண்டு, விற்பனை வரிச் சட்டத்தை மேலும் எளிதாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது சம்பந்தமாக நம்முடைய குஜராத் மாநிலத்திலே இருக்கிற ஒரு முறையை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அங்கே ஆண்டு விற்பனை ஒரு இலட்சம் ரூபாய் இருந்தால் அதற்கு சுயமாக வரி விதிப்பு செய்ய, 'செல்ஃப் அசஸ்மென்ட்' செய்து கொள்வதற்கும் அதற்கேற்ற வகையில் வரி செலுத்துவதற்கும் ஆன ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறையை தமிழ் நாட்டிலே பரிசீலனை செய்தால் அதன் விளைவாக பல நன்மைகள் மக்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்து, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தாலிக்கு தங்கம் தருகிற ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தின் நோக்கம் நல்லது. அதை நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இது காரிய சாத்தியமற்றது. இது எந்த நோக்கத் திற்காக ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவ குறைந்த விலையில் தாலிக்கு தங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அந்த நோக்கம் நிறைவேறப் போவதில்லை. ஆகையால் இத் திட்டத்தை பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றமடைவார்கள். ஆகவே, இது மாதிரித் திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு, ஏற்கெனவே செயல் பட்டுவரும் ஆதரவற்றோர், முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல் படுத்தலாம் ; இன்னும் விரிவுபடுத்தலாம். இன்னும் நிறைய பேர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கெனவே நடக்கிற நல்ல திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு முதியோர் பென்ஷன், ஆதரவற்றோர் பென்ஷன் நிறைய பேர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல்லா யிரக்கணக்கான மனுக்கள் ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. எம். எல். ஏ.யிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் ; கிடைக்கவில்லை. அலுவலகத்திலே கேட்டால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது; வேதனையாகவும் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே உதவித் தொகை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர் இறந்து விட்டால், அந்த இடத்தில் புதிதாக ஒருவரை சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பணம் இல்லை என்பதுதான். ஆகவே, தகுதி படைத்த எல்லோருக்கும் உதவித் தொகை வழங்குகின்ற முறையிலே அந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே மதுவிலக்கைப்பற்றி எல்லாம் நண்பர்கள் சொன்னார்கள், அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை, அவரவர் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய நிலை என்ன என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரி யும். நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் ஆழந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம் ; அதை தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டு மென்பது எங்கள் கட்சியின் கொள்கை. இதிலே நம்முடைய இந்திரா காங்கிரஸ் துணைத் தலைவர் நண்பர் சுந்தரராஜ் இங்கே பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதிலும் நான் சொன்

னதற்கு அவர்கள் ஒரு பதிலைச் சொன்னர்கள். பெரும் தலைவர் காமராஜர் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, இன்றைக்குப் பிரதமராக இருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் கலந்துகொண்ட செயற்குழு கூட்டத்திலே எல்லா மாநிலங்களும் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அதை அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பினார்கள் என்று நான் சொன்னதற்கு கீழ்க்கண்ட பதிலைச் சொன்னார்கள். அதற்கு என்று மத்திய அரசு ஒரு கமிட்டி போட்டது. அந்தக் கமிட்டி ஒரு முடிவை எடுத்தது. மதுவிலக்குப் பிரச்சினை என்பது மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது, ஆகவே, இதிலே தலையிட முடியாது என்று அந்தக் கமிட்டி யோசனை சொன்ன காரணத்தாலே மத்திய அரசு அதில் தலையிடவில்லை என்று திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

[இரவு 7-40]

மத்திய அரசுக்கு இதிலே அதிகாரம் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஒப்புகொண்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்பது மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட பிரச்சியையாகும். ஆகவே, மத்திய அரசு இதிலே தலையிட முடியாது என்று அழுத்தமாகச் சொல்லி நண்பர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் உதவியதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்களும் சொல்கிறோம், மாநில அரசிற்கு உட்பட்ட மது சம்பந்தமான வகையில் எரிசாராயம் சம்பந்தமான வகையில் விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நண்பர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் சொன்ன அடிப்படையில் தான் சொல்கிறோம்.

அதைப்போல் இங்கே நம்முடைய நண்பர் திரு. சித்தன் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். "மத்திய அரசு போடுகின்ற கமிஷனை எதிர்க்கின்றவர்கள் மத்திய அரசின் நிதியைத் தேடி ஓடுகிறார்களே, ஆகவே, நிதி வேண்டும் என்றால் மத்திய அரசு வேண்டும், கமிஷன் போட்டால் மட்டும் அதை எதிர்க்கிறீர்களே, இது என்ன நியாயம்" என்று கேட்டார்கள். அப்போது எனக்கு ரொம்பவும் வருத்தமாக இருந்தது. பிராந்திய உணர்வு கொண்டவர்கள் இதைக் கேட்டு இருந்தால் நான் வருத்தப்பட்டிருக்க மாட்டேன். ஒரு நல்ல தேசிய வாதி சித்தன் அவர்கள். அவர்களுடைய குடும்பமே தேசியக் குடும்பம். அவருடைய தந்தை ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர். அவரும் நானும் எந்த தேசிய இயக்கத்திலே ஒன்றாக இருந்தோமோ

எப்படி தேசிய உணர்வோடு வாழ்ந்தோமோ அந்த தேசிய உணர்வுக்கு விரோதமான முறையிலே மத்திய அரசைப் பார்த்து நிதி கேட்கலாமா என்று சொல்வது தவறு. இந்த அவையிலே திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே வீற்றிருந்தார்கள். மத்திய அரசினைக் குறை கூறி அண்ணா அவர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு முதல்வராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய பக்தவச்சலம் அவர்களும் மத்திய அரசு நிதியுதவி கொடுப்பதைப் பற்றி நீங்கள் எல்லாம் விமரிசித்துப் பேசக்கூடாது என்று ஒருநாளும் சொன்னதில்லை. ஆத்திரப்பட்டதில்லை. மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றி விமரிசனம் செய்வது என்பது எல்லாம் கட்சினராலும் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்று. அது ஒன்றும் தேச விரோதமான காரியம் அல்ல. ஆகவே, நீங்கள் அப்படிச் சொல்வது இந்த தேசம் பிளவு படுவதற்குரிய வழியைத்தான் வகுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்து, அவர்கள் பேசுகின்றபோது இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு ஜனதாக் கட்சி மத்திய அரசிலே இருந்தபோது திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்களின் மீது குரோவர் கமிஷன் நியமிக்கப்படவில்லையா என்று திரு. சித்தன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதைப்போல இன்றைக்கு மத்திய அரசு எரி சாராய ஊழல் புகார் பற்றி விசாரிப்பதற்கு கமிஷன் நியமிக்க இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். உண்மை தான். குரோவர் கமிஷன் ஜனதாக் கட்சியின் ஆட்சிக்காலத்திலே நியமிக்கப்பட்டது. ஆனால், அன்றைக்கு கர்நாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை திரு. சித்தன் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு இயற்கையிலேயே நினைவு மறதி கொஞ்சம் அதிகம். ஆகவே, மறந்து விட்டார்கள். திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? அன்றைய தினம் அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸிலே ஒரு தூண் போன்றவர். அவர்கள் கர்நாடக மாநில இந்திரா காங்கிரஸின் சார்பில், ஜனதா அரசு குரோவர் கமிஷன் நியமித்ததை எதிர்த்து அறிக்கை விட்டார்கள். அறிக்கை மட்டும்தான் விட்டார்களா என்றால் கர்நாடக மாநில இந்திரா காங்கிரஸைக் கூட்டி ஏகோபித்த ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு குரோவர் கமிஷனை எதிர்த்தார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல. குரோவர் விசாரணைக் கமிஷன் விசாரணை ஆரம்பித்த அன்று அந்த விசாரணைக் கமிஷன் மன்றத்தின் முன்னாலே இந்திரா காங்கிரஸின் சார்பிலே பெரிய ஆர்ப்பாட்டத்தையே நடத்தினார்கள், அதன் காரணமாக தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு

பொது விவாதம்

கண்ணீர்ப்புகைப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அப்போது இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களைக் கைது செய்தார்கள். அன்றைய தினம் பகிங்கரமாக இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி குரோவர் விசாரணைக் கமிஷனை எதிர்த்திருக்கின்றது. ஆகவே, திரு. சித்தன் அவர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்திரா காங்கிரஸைச் சார்ந்தவர்கள் குரோவர் கமிஷன் விசாரணையை மன்றத்திற்குள்ளே புகுந்து, மேஜை, நாற்காலிகளை எல்லாம் உடைத்தார்கள். பிறகு, குரோவர் அவர்களை போலீசார் பாதுகாப்பிலே அழைத்துச் செல்லவேண்டிய பரிதாபமான நிலைமை உருவாகியது. இங்கே ஆளுகின்ற கட்சிக்கு அது போன்று எல்லாம் செய்யத் தெரியவில்லை. எரி சாராய விசாரணைக் கமிஷனை எதிர்த்துத் தீர்மானம் போட்டதோடு நின்று விட்டார்கள். ஆகவே, அதனால்தான் அதாவது இந்திரா காங்கிரஸின் நண்பர்களைப் போன்று அவ்வாறு செய்வதற்குத் அ.தி.மு.க. நண்பர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதால்தான் நண்பர் சித்தன் அவர்கள் அப்படி கேட்கிறாரோ என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசு கமிஷனை எதிர்த்து இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் அதைச் சொன்னேனே தவிர, அப்படியெல்லாம் இங்கே உள்ள ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்களின் பேச்சைப் பற்றி பெரிய விவாதம் இந்த அவையிலே நடைபெற்றது. நான் அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரையிலே நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்களின் பேச்சு, தமிழகத்தின் மானம் காக்கும் பேச்சு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அவர் பேச்சைத் தவறு என்று சொல்கிற நண்பர்களுக்கு, மத்திய அமைச்சர்களில் பலர், பல்வேறு மாநிலங்களிலே போய் பேசிய பேச்சுக்களை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்காளத்தைச் சேர்ந்த மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் கல்கத்தாவிலே போய் பேசுகிறபோது, அந்த அரசைப் பற்றி என்ன சொன்னார் என்றால், 'The West Bengal Government should be thrown into the Bay of Bengal' என்று சொல்லியிருக்கிறார். மேற்கு வங்காள அரசை தூக்கி, வங்காளக் கூடாக் கடலிலே எறிய வேண்டும் என்று, அந்த மாநிலத்தின் மத்திய அமைச்சர் கல்கத்தாவிலேயே போய் பேசியிருக்கிறார். இதுபோன்ற பேச்சுக்கள் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டினை வளர்க்க உதவாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, பினாமி நிலங்களில் உள்ள ஓட்டை உடைசல்களை அடைத்தால், அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதியளிக்கும் என்று இங்கேயுள்ள நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. தங்கவேல் ராஜ் அவர்கள் செலல்லியிருக்கிறார். இந்த அவையிலும் அதைப் பற்றி விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த பினாமி நிலத்தைப் பற்றிய சட்டம் கொண்டு வரப்பெற்றபோது, அதற்கான விவாதம் இங்கே நடைபெறும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளைய பெருமாள் அவர்களைத் தவிர, வேறு யாரும் அவர்களுடைய கட்சியில் பேச முன் வரவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் இளையபெருமாள் அவர்கள் அந்த சட்டத்தை வரவேற்று பேசியமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக அவருக்கு என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படி பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்திலே ஓட்டை உடைசல்கள் இருந்திருந்தால், அதை இங்கேயே எடுத்துச் சொல்லி, தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அவையிலேயே அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் இருந்தன. ஆனால், இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் டெல்லியிலிருந்து அனுமதி வழங்கப் பெறாமல் திருப்பி அனுப்பப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி அது திருப்பி அனுப்பப்படுமேயானால் அதற்கு யார் காரணம்! அப்படி அந்தச் சட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்க முடியாத அளவிற்கு அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, அதை யார்தடுத்து வருகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும், நண்பர் இளையபெருமாள் அவர்களுக்கும் தெரியும். அதை நான் சொல்ல முடியும். அவர் சொல்ல முடியாது. ஆயினும் அப்படிச் சொல்வது அவையின் மரபுக்கு உகந்தது அல்ல என்பதினால் சொல்லவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே ஒன்றைச் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அப்படி அந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசினர் திருப்பி அனுப்புவார்களேயானால், நான் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதை மீண்டும் இந்த அவையிலே கொண்டு வாருங்கள், மீண்டும் அதை நிறைவேற்றி அனுப்புங்கள். இப்படி 3 தடவை திருப்பி அனுப்பட்டும். நீங்களும் 3 தடவை நிறைவேற்றி அனுப்புங்கள், பிறகு அந்த சட்டம் தானாகவே சட்டமாகும். தமிழக மக்கள் உங்களை பாராட்டுவார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரசு மதுரையிலே உலகத் தமிழ் சங்கத்தை அமைப்பது என்று முடிவு செய்து, அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். நான் மதுரை

யைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்திற்காக அல்ல. தமிழை வளர்த்த ஊர் அது. தமிழ் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதற்காகத் தேவையான நடவடிக்கைகளை பல நூற்றாண்டுகாலமாக எடுத்துக் கொண்ட நகரம் அது. அத்தகைய மதுரை மாநகரிலே உலகத் தமிழ் சங்கத்தை ஏற்படுத்துவது நல்ல முடிவுதான். ஆனால், அதனுடைய நோக்கங்களும் பணிகளும் திட்டமிடப்பட்டு வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

உலகம் முழுவதிலும் உள்ள தமிழ் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தச் சங்கத்திலே வந்து பங்கேற்க வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும். பல்வேறு வெளி மாநிலங்களிலும், வெளி நாடுகளிலும் இந்த உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்று ஒன்று கூடி கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவோ, சொற்பொழிவுகளை நடத்தவோ முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் வகையில், இந்தச் சங்கத்தில் விதிமுறைகள் வகுக்கப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே இரண்டாவது பெரிய நகரமாக இருப்பது மதுரை மாநகரம். அந்த நகரத்திலே விமான நிலையம் சரியான முறையிலே இல்லை. போயிங் ரக விமானங்கள் வந்து அங்கே இறங்குவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் அந்த விமான நிலையத்தில் செய்யப்பெறவில்லை. வெளிநாட்டவர்கள், இந்த போயிங் ரக விமானத்தில்தான் வரவேண்டியவர்களாக இருப்பதினால், அவர்கள் சிற்பக் கலைக்கும், கலாச்சார பண்பாட்டிற்கும் தலைசிறந்த மதுரை நகரத்திற்கு வர முடியாமல், சென்னையிலிருந்து மகாபலிபுரம் சென்று, அப்படியே திரும்பிப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

[இரவு 7-50]

ஆகவே, மதுரை விமான நிலைய ஓடுபாதையை விரிவுபடுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை நமது அமைச்சரவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்தில் அண்மைக் காலத்தில் பெரும் தொழில்கள் எதுவும் அமைக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசு தொழிற்சாலைகள் எதுவும் அண்மைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக பல ஆண்டுகளாக தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியில் பெரியதொரு தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் அதிகரித்திருக்கிறது. என்ஜினிரியிங் டிக்ரீ, டிப்ளமா பெற்றவர்கள் ஏற்கனவே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகவே, எச்.எம்.டி. யூனிட் ஒன்றை தமிழ்நாட்டில் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நமது ஆட்சி எடுக்க வேண்

டும், மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எச்.எம்.டி. யூனிட்டை மதுரையில் அமைத்தால் நான் மிக்க நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.

மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் மக்களுக்கு மலிவான போக்குவரத்து வசதி இல்லை. சென்னையில் மலிவுப் போக்குவரத்து வசதி இருக்கிறது. அதோடு கூட, மதுரையைச் சுற்றி மின் ரெயில் விடும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை நகரில் குடிநீர் பற்றாக்குறை உச்சகட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது. அந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்கி மதுரை மாநகர மக்களுக்கு குடிநீர் தங்குதடையின்றி கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு திட்டம் தீட்ட வேண்டும். ஏற்கெனவே போடப்பட்டு இருக்கிற திட்டங்கள் அமலாகவில்லை. மதுரை மாநகரில் உள்ள பம்பிங் ஸ்டேஷனுக்கு முழுநேர மின்வசதி இல்லை. அதனால், மதுரை மக்களுக்கு தினமும் இரண்டு மணி நேரம்தான் நீர் கிடைக்கிறது. அந்நிலையை மாற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இறுதியாக இந்த அரசு தன்னிறைவுத்திட்டத்தின்கீழ் 69 வட்டாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு மேலும், 150 வட்டாரங்களில அத்திட்டத்தை விரிவாக்க இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். மற்ற வட்டாரங்களிலும் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை விரைவில் அமுல் நடத்த வேண்டும்.

மதுரை, கோவை பெண் தொழிலாளர்களின் நலன்களைக் கவனிக்க 50 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் அமைக்க இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். 33 வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு நன்றி.

விவசாயிகள் கடன் சுமையைக் குறைக்க அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதே போல் அரசு அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

வேலைக்கு உணவுத் திட்டம், தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் இவை சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதில் நிறைய ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதைக் கண்காணித்து இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த அரசு தக்க எனடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு என்க்கு இந்த வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்துள்ள தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது மாநில வளர்ச்சிக்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் தமது அறிக்கையில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

"கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்திய கூட்டாட்சி அமைப்பின் நடைமுறைப் போக்கானது, மாநிலங்களின் மனப்பான்மையில் ஒரு விதமான விரக்தி நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. மாநிலங்கள் வெறும் சுங்கம் பெறும் மாநகராட்சி மன்றங்களைப்போல் மிக விரைவாக மாறிவருகின்றனவோ என்று கருதும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மாநிலங்கள் நாளுக்குநாள், மேலும், மேலும் விரக்தி அடைந்துகொண்டே போகின்றன. மத்திய அரசானது அரசமைப்புச் சட்டத்தை மறுபார்வையிடவும் மறுஆய்வு செய்யவும் வேண்டும் என்பதைத்தான், மாநிலங்கள் இப்பொழுது கோரிக்கையாகக் கொண்டிருக்கின்றன" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையை பத்திரிகைகளில் பார்த்துவிட்டு தமிழக மக்கள் எல்லோரும் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

நாம் சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டு காலமாகியும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வருவதற்கு முன்பாக, சுதந்திரம் பெற்ற 30 ஆண்டுகளாக கிராமங்களிலே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் தன்னிறைவு பெறுகின்ற வகையிலே திட்டங்கள் தீட்டப்படவில்லை. புரட்சித் தலைவர், எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டம் தீட்டப்படுள்ளது. இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றி, முன்பு ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது இந்த சட்டமன்றத்திலும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், கிராமத்திலேவாழ்கின்றமக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளான சாலை வசதிகள், பாலவசதிகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள், பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள், தாய்-சேய் நல விடுதிகள் போன்றவற்றை செய்தால்கூட, இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள சிலர் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இதை, தமிழகத்திலே உள்ள கிராம மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்று நமது தமிழகத்தில் வறட்சியானது மிகவும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 8 மாவட்டங்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டதாக அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, முடிவாக இப்போது அதிகாரிகள் சரியான தகவலைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு, தமிழகத்திலே முதல்வர் அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும், அந்தந்த மாவட்டங்களிலே சுற்றி வந்ததற்குப் பிறகு 11 மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 11 மாவட்டங்களில், என்னுடைய மாவட்டமாகிய நெல்லை மாவட்டத்திலே, அந்தப் பகுதியில் தாமிரபரணி ஓடுகின்ற காரணத்தினால், அந்த மாவட்டத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் நீக்கி விட்டார்கள். எனவே, ஆய்வு செய்து ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது குறித்து ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே என்னுடைய தொகுதியாகிய விளாத்திகுளம் மாத்திரமல்லாமல், நெல்லை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக விளாத்திக்குளம், ஓட்டப்பிடாரம், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோயில், இராதாபுரம், நாங்குனேரி, ஆகிய பகுதிகள் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேற்றைய முன்தினம் வந்த காலைப் பத்திரிகையிலேகூட என்னுடைய மாவட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதற்காக, இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, மானாவாரிக் கண்மாய்களும், குளங்களும் பெருகவில்லை. ஆயக்கட்டு நஞ்சைகளில் போதிய தண்ணீர் இல்லாமல் சாவியாகப் போய் விட்டன. அதனால், மானாவாரி மகசூலும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குளங்களில் தண்ணீர் பெருகாத காரணத்தினால், கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்று இல்லை என்ற காரணத்தினால், அங்குள்ள மக்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த குறிப்பிட்ட பகுதிகளை வறட்சி பகுதிகளாக அறிவித்து, அதற்கான நிதியை ஒதுக்குவதோடு அல்லாமல், அங்கே நிலவரியை வஜா செய்ய வேண்டும்; கடனுதவியை ஒத்தி வைக்க வேண்டும். இதற்கான உத்திரவிட்டாலும்கூட, அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஜப்தி செய்வதற்கு உத்தரவிடுகிறார்கள். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இதற்காக நாம் திட்டங்கள் தீட்டி, போர்க்கால நடவடிக்கைகள் போல் எடுப்பதை தமிழக மக்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, இந்த மன்றத்திலே, இதைப்பற்றி குறை கூறுகின்றவர்கள், அவர்கள் நெஞ்சத்தைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதிலே தீவிரமாக போர்க்கால நடவடிக்கை போல் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, செயல்பட்டு வந்தார்கள் என்பதை இந்த தமிழக மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

அதே நேரத்திலே, ஒட்டப்பிடாரத்தைச் சேர்ந்த 53 கிராமங்கள் அடங்கிய அந்தப் பகுதிக்கு குடிநீர் வழங்க, 53 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 10 கிராமங்கள் தவிர, மற்ற கிராமங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஏறத்தாழ 6 மைல்கள் நடந்து சென்று குடிநீர் வழங்கப்படுகின்றது. எனவே, இந்த மற்றப் பகுதிகளையும் வறட்சி நிவாரணப் பணியிலோ அல்லது மற்றப் பணியிலோ சேர்த்து, குடிநீர் வடிகால் திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அரிசி, மண்ணெய், சீனி போன்றவை வழங்கப்படுகின்றது. அப்படி வழங்கப்படுகின்ற கடைகளிலே, ஏற்கனவே ஒரு கார்டுக்கு குடும்பத்திலே இருவர் இருந்தாலும், 10 பேர்கள் இருந்தாலும் 6 கிலோ அரிசிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் நபர்வாரி அடிப்படையிலே அரிசி வழங்குவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு, வேலைகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால், அதிகாரிகளை நியமிப்பதிலே காலதாமதமான காரணத்தினால், சில வேலைகள் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இதை மேலும் 3 மாத காலத்திற்கு நீட்டித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி காரணமாக, அங்குள்ள மக்கள் வெளி மாவட்டங்களுக்குச் செல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற நெல்மேனி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை சுமார் 7 கோடி மதிப்பில் ஆய்வு செய்து, அதுபற்றி அரசு ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த வேலையைத் துவங்கினால், அங்குள்ள மக்கள் பக்கத்து மாவட்டங்களுக்குச் செல்லாமல், அங்கே வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கின்ற நிலைமை உருவாகும். அதே சமயத்தில், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த குளங்களை பரவலாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். புதிய சிறு பாசனத்திற்கான பல்வேறு மதிப்பீடுகள் சென்னைக்கு வந்து, இங்கே ஒப்புதலுக்காக வந்திருக்கிறது. முத்துகுமாரபுரம், கருப்பூர், டி. புதுப்பட்டி, பூதலப்புரம், கின்னூர், சுப்புலாபுரம், குமாரசக்களபுரம், முத்தையாபுரம் ஆகிய இடங்களுக்கு சிறுபாசனத் திட்டங்கள் அமைக்கத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப்பெற்றது.)

[இரவு 8-00]

*திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, 1981—82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே எவ்வளவு தான் இங்கே விவாதங்கள் நடந்தாலும், கொடுக்கப்படுகிற நேரம் குறைவாக இருந்தாலும் நிதி அறிக்கை என்னும் முகத்தான் ஒரு புத்தகம் வடிவமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையே நான் திருப்பி திருப்பிச் சொல்லாமல் மிகச் சிறப்பான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி விட்டு, ஆகாத பெண்டாட்டி கால் பட்டால் குற்றம், கை பட்டால் குற்றம் என்று சொல்வார்களே, அதேபோல எவ்வளவு தான் திட்டங்களை நல்ல முறையிலே வைத்தாலும், இந்த மாமன்றத்திலே அதிலே குறை காண்பதிலேயே நோக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறவர்கள் மத்தியிலே நான் ஒரு கருத்தை வெளியிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை 'கணக்குப் பிள்ளை பட்ஜெட்' என்று சொன்னார்கள். சிலர் சினிமா மாயை என்றார்கள். நான் அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பதில் சொல்லும் முகத்தான் கடந்த கால வரலாற்றினை, நடந்து வந்த காலடிச் சுவடுகளை கொஞ்சம் திரும்பி பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்திலே மாண்புமிகு காமராஜர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக ஒரு கருத்தை சொல்வார்கள். '' ஏய்! திட்டம் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத்தான் போய் சேர்கிறதுங்கறேன் ; ஏழைகளுக்கு போய் சேரவில்லைங்கறேன் '' என்று காமராஜர் அவர்கள் எவ்வளவு தான் திட்டங்களைப் போட்டாலும் அது பணக்காரர்களுக்குத் தான் சேர்கிறது, ஏழைகளுக்கு போய் சேர்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இதே கருத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொர்க்கவாசல் திரைப்படத்திலே, கதை வசனத்திலே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டுச் சொன்னார்கள். '' சாலை ஓரத்தில் சிலர், வேலையற்றதாலே மனதிலே விபரீத எண்ணங்கள் பல, இதுதான் காலக்குறி வேந்தே!'' என்று சொன்னார்கள். சாலை ஓரத்திலே இருப்பவன், தெருவிலே பாட்டுப்பாடிக் கொண்டிருப்பவன், தெருவிலே பெட்டிக் கடை வைத்துக் கொண்டிருப்பவன், எல்லாம் மாமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக உட்காருகிறபோது தான் நாட்டிலே ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைப் பார்க்கிற மனப்பக்குவத்தைப் பெற்று, மக்களாட்சித் தத்துவத்தின்படி மக்களுக்காக வாதாட முடியும். இதே கருத்தை அமரர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடித்து வெளிவந்த படம், கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சொன்னார்கள். சினிமா மாயை என்று சொல்கிற நண்பர்களுக்காக இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பாட்டிலே அதை

குறிப்பிட்டார்கள். ''எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே, இன்னும் எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே, நல்ல நாட்டிலே, சத்தியம் தவறாத உத்தமர் போலவே நடிக்கிறார்; சத்தியம் தவறாத உத்தமர்கள் போல நடித்தவர்கள் எல்லாம், ஏற்கனவே கொள்ளை அடித்தவர்கள் எல்லாம், எவ்வளவோ கமிஷனை சந்தித்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நம்மைப் பார்த்து, நல்லாட்சி நடத்துகின்ற நம்மைப் பார்த்து வருகிறது பார், வருகிறது பார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை குறிப்பிடுவதற்காகத்தான், நான் கடந்த கால, நடந்து வந்த காலடிச் சுவடுகளை திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். ''சத்தியம் தவறாத உத்தமரைப் போலவே நடிக்கிறார், சமயம் பார்த்து பல வகையிலும் கொள்ளை அடிக்கிறார்; பக்தரைப் போல பகல் வேஷம் போட்டு பாமர மக்களை வலையினில் மாட்டி இன்னும் எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே'' நாட்டு மக்களுக்காக, நாடு முன்னேற திரைப்படத்திலே இதே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஏதோ சினிமா கதை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. சினிமா அரசியல் எப்படி உருவானது, நடிகர் எப்படி நாடாளுகிறார், நாடாளுகிறவராக எப்படி ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார் அவர் எந்த திரைப் படத்திலே என்ன கருத்தைச் சொன்னார்; இன்றைக்கு எப்படி வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக அந்தக் கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாடோடி மன்னன் திரைப்படத்திலே மார்த்தாண்டன் என்கின்ற ஒரு வேடத்திலே புரட்சித் தலைவர் நடிக்கிறார். அந்த மார்த்தாண்டன் முடிசூட்டு விழாவிற்குச் செல்கிறார். அந்த சினிமாவிலே ஒரு குருதேவர் வருகிறார். ** **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ** என்று சொன்னது நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்: சினிமாவிலே வருகிற குருதேவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே. அதற்கு இன்னொருவர் சொல்வார், சொன்னாலும் புரியாது மண்ணாளும் வித்தை அது. நாட்டிற்கு மன்னனாக்க முடிந்ததே தவிர மனோகரியின் மணவாளனாக்க முடியவில்லையே இந்த மதிகெட்ட மந்தியால் மனோகரியும் வீராங்கனும் தனித்திருக்கும் காட்சியைக் காட்டினால் ஆத்திரத்தில் மார்த்தாண்டன் இட்டுவிடுவான் கையெழுத்தை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

பிறகு மாற்றிவிடலாம் இந்த நாட்டின் தலை எழுத்தை. நம் திட்டப்படி சட்டங்களைப் போட்டுக் கொள்ளலாம். அஹ்ஹஹ் ஹா ஹா. இது திரைப் படம். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் சில காரண காரியங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத் தான் நான் சில உதாரணங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சில உதாரணங்களைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே அந்தப் பாத்திரத்திலே புரட்சித் தலைவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்வார். அது 1958-ஆவது ஆண்டு, ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அந்தப் பாத்திரத்திலே சொன்ன கருத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்போது அமைச்சர் சொல்வார். வீராங்கா, எப்படியாவது நாடு காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் நாடு நாசக்காரர்களின் கையிலே மாட்டிவிடும். புறப்படு வீராங்கா' அப்போது சொல்வார், புரட்சித் தலைவர். அமைச்சர் அவர்களே, நீங்கள் மாளிகையிலிருந்து மக்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நான் மண் குடிசையிலிருந்து மாளிகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே அடுத்துக் கட்டுவதற்கு எந்த ஆடை என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கே அடுத்துக் கட்டுவதற்கு ஆடையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மக்களாட்சி தத்துவத்தின்படி நான் சொல்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற காலம் என்றைக்கு வருகிறதோ அன்றைக்குத் தான் நான் ராஜா வேடம் போடுவேன் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னதை இன்றைக்கு பட்ஜெட்டிலே நிறைவேற்றிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது சினிமா மாயை என்று சொல்கிறார்கள். தெருவெங்கும் பள்ளிகள் கட்டுவோம், கல்வி தெரியாத பேர்களை இல்லாமல் செய்வோம். இந்த பட்ஜெட்டிலே கிட்டத்தட்ட முக்கால் பங்கு கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்துச் சொல்கிறபோது, ஆளுக்கொரு வீடு கட்டுவோம், அதில் ஆயக்கலைகளை சீராகப் பயில்வோம், வேடிக்கையாகவே நாளினைப் போக்கிட கேள்வியும் ஞானமும் ஒன்றாகத் திரட்டுவோம், இன்னும் எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே, என்று அன்றைக்குச் சொன்ன கருத்துக்கு ஒப்ப ஏழை மக்கள், அடித்தளத்திலே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் நன்மைக்காக இந்த பட்ஜெட்டை இந்த மாமன்றத்திலே அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுவதோடு இந்த மாமன்றத்திலே என்னுடைய பவானிசாகர் தொகுதிபற்றி (மணியடிக்கப்பட்டது). சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. ப. தீர்த்தராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று இந்திரா காங்கி

1981 மார்ச் 28] [திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

நிலைச்சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதியசோதா அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். நாங்கள் துதிபாட வந்தவர்கள் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் துதி பாடுகிற இயக்கமாகச் செயல்படவில்லை. பொறுப்புள்ள எதிர்க் கட்சியாகச் செயல்படுகிறோம், எதிரிக் கட்சியாகச் செயல்பட வில்லை, எதை வேண்டுமானாலும் எரிக்கின்ற கட்சியாக செயல் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே கலைப்பு கலைப்பு என்று பேசிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. வெளியே இருக்கின்ற நாலரைக் கோடி மக்களும் இந்த அரசை காப்போம் காப்போம் என்று கரகோஷம் இட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ள நல்ல திட்டங்களை வரவேற் கிறோம்.

[இரவு 8-10]

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் மேற்கொண்ட பணி களை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மனதார பாராட்டுகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே மற்ற மாநிலங் களிலே இல்லாத அளவிற்குச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பெரு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம், ஊரக ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் என்று பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு நல்லமுறையில் செயல் பட்டு வருகின்றது. ஆனால் அவைகளைச் செயல்படுத்துகின்ற விதத்திலே சில அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளைக் கண் காணிக்க வேண்டுமென்பதையும் என்னுடைய கருத்தாகச் சொல் லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஊர்தோறும் ஆடிட்டோரியங்களைக் கட்டாமல் ஊர் தோறும் அழகாக பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டியிருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே எங்கள் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை என்று மாறப் போகிறது என்ற ஏக்கம் எங்கள் அனைவருக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினாலே எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள ஒன்றியங்களையாவது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, மீண்டும் ஒராண்டு அந்த ஒன்றியங் களை தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே எடுத்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. வற்றாத காவிரி நதி ஓடுகின்றதே தவிர நாங்கள் வறட்சிப் பகுதியில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்வித் துறையிலே எங்கள் மாவட்டம் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறது. நேற்றைய பேப்பரிலேகூட வந்திருக்கிறது. தின மலர் பத்திரிகையிலே தர்மபுரி பின்னடைகிறது என்ற தலைப்பிலே போட்டிருந்தார்கள். படித்தவர்களுடைய சதவீதம், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சதவீதத்தினுடைய எண்ணிக்கையைவிட மிகக் குறைவாக 28 சதவீதமாக உள்ள நிலையிலே இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறுவதற்குத் தனிச் சிறப்பு நிதி ஏதாவது ஒதுக்கிச் செய்து கல்வியிலே எங்கள் மாவட்டம் முன்னேற்றம் அடைவதற்காக வழிவகைகளைச் செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே மேற்படிப்புக்கான வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. தர்மபுரியிலே இருக்கின்ற கல்லூரிகளில் மேற்படிப்புக்கான வசதிக்கு அரசு வழிவகை செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த ஆண்டு மருத்துவக்கல்விக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட 1,050 இடங்களிலே தர்மபுரிக்கு மூன்று நான்கு இடங்கள்தான் கிடைத்தன என்பதை மிக வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் பாராட்டத்தக்க அளவிற்கு இன்றையதினம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதைக் கண்டு அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் தூத்துக்குடி அனல் மின்சக்தி நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது அங்கேயிருந்த அதிகாரிகள் கூடச் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் பின்னாலே இன்றுதான் மிகச் சிறந்த முறையிலே விரிவாக்கப்படுகின்ற முறையிலே திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். இதைக்கண்டு நாங்கள் பெருத்த மகிழ்ச்சியடைந்திறோம்.

ஆனால் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மிகப்பெரும் மோசடி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்காணிக்கின்ற விதத்திலே அரசு சற்று கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல

வேண்டுமென்றால், என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள அலுவலகத்திலேகூட ஒரு அதிகாரி இருக்கின்றார்; ஒரு சர்வீஸ் என்று சொன்னால் குறைந்தது 500 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலையை யாராலும் மாற்ற முடியாத நிலையிருக்கிறது என்பதை மிகவும் வேதனையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதி மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. காட்டிலாக்கா இருக்கின்ற காரணத்தால் 30 மைல், 40 மைல்களுக்கு அப்பால் மருத்துவமனைக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற பொதுமக்களுடைய நிதி உதவியோடு 6 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி அரசுக்குக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த இடத்திலே அரசு மருத்துவமனை ஒன்றை அவசியம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். ஏனென்றால் ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னால், அவரைப் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் 30 மைல், 40 மைல்கள் தூக்கி வர வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அவசியம் மருத்துவமனை ஒன்றை அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காமல் அவர்கள் மோசமான வழிகளில் செல்கிறார்கள் என்று எங்கள் மாவட்டம் அவப்பெயருக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. அந்த நிலை மாற நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு அங்கே வேலை வாய்ப்பிற்கு வழி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹோசூரிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வந்தவர்களால் போடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலே போடுவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் வேலைவாய்ப்பையாவது எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள படித்த இளைஞர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. குறைந்தபட்ச வேலை கூட அங்கே உள்ளவர்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை. வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வருபவர்களுக்குத்தான் அங்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நிலை மாறுவதற்கு அரசு கண்ணுங்கருத்தோடும் இருந்து இந்த மாவட்டத்திலேயிருக்கின்ற படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று இந்த மாமன்றத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களை ஒருசில நிமிடங்களிலே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பல உறுப்பினர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்றும் ஒரு சில உறுப்பினர்கள் அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியும், அதே நேரத்திலே சில உறுப்பினர்கள், சொல்லப்போனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இதை எப்பொழுதும் போல எக்காளம் பேசியும் உள்ளார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரை இந்திய துணைக் கண்டமே பொருளாதாரத்தில் மிகவும் சோர்வடைந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு தமிழக ஏழை மக்களுக்கு மாற்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு உடை கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், போட்டுக்கொள்வதற்காவது ஒரு உடையாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அறியும் போது நாங்கள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அதே நேரத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் காலங்களிலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதற்கான ஆரம்பநிகழ்ச்சியாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருப்பதை எண்ணி மகிழ்ச்சியுறுகிறோம்.

கிராமப் புற வளர்ச்சியிலே அடித்தளமாக அமைவது கிராமப் புற பொருளாதாரமாகும். கிராமப்புற பொருளாதாரத்திலே இரண்டு முக்கிய துறைகள் ஈடுபட்டுள்ளன. ஒன்று விவசாயத் துறை, மற்றொன்று கால்நடை வளர்ப்பு. அதிலே, விவசாயத் துறைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மூலம் தேவையான அளவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதிக்கு ரூ. 150 கோடியை ஒதுக்கியிருப்பது, விவசாயத் துறையினுடைய வளர்ச்சியை மிகப் பெரிய அளவிலே உருவாக்கும் என்பது நிச்சயம்.

அது போல, கால்நடைப் பராமரிப்பிற்கு எந்த ஆட்சியும் இதுவரை செய்ய முடியாததை, இந்த ஆட்சியிலே அதிக அளவிலே திட்டங்கள் தீட்டியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, மாவட்டந்தோறும், இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒன்றியங்கள் தோறும் ஒரு மாதிரி பண்ணையை அமைக்கும் திட்டத்தைத் தமிழக அரசு கொண்டு வரவேண்டுமென வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். விஞ்ஞான முறைப்படி அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நாட்டுமக்களுக்கு எடுத்துரைக்க ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒவ்வொரு கால்நடை உதவி மருத்துவரை

நியமித்து, நாட்டுமக்களுக்கு நல்ல பணி ஆற்றுவதற்கான வழி வகைகளை தமிழக அரசு செய்யவேண்டுமென்பதையும் வேண்டு கோளாக வைக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, குடிநீர் பற்றாக் குறை மிகப் பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. பூலாம் பாடியிலிருந்து வெண்ணந்தூருக்கு காவிரி நீர் கொண்டு வரும் திட்டத்திலே, குருசாமிபாளையைத்தையும் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென தமிழக அரசை வேண்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ராசிபுரம் நகரத்திற்கு தற்சமயம் பனைமரத்துப் பட்டியிலிருந்து வரும் குடி தண்ணீரில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் தரப்படுகிறது. மீதி, மூன்றில் இரண்டு பங்கு சேலம் நகரத்திற்கு வீணாக அளிக்கப்படுகிறது. காரணம், ஏற்கனவே காவிரி நீர் மேட்டூரிலிருந்து சேலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியின் பராமரிப்பை இராசிபுரம் நகராட்சியின்வசம் ஒப்படைத்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் முழு அளவு தண்ணீரையும் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த இராசிபுரம் நகரத்திற்கே அளிக்கவேண்டுமென்றும் அப்படி அளிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தொகுதியில் உள்ள மல்லூருக்கும் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அத்தனூர், மாக்காளிப்பட்டி ஆகிய ஊர்களும் பய னடையும் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நெய்தலுக்கு மட்டும் பெயர் பெற்ற தொகுதி அல்ல என்னுடைய தொகுதி. செய்யும் தொழிலுக்கும் பெயர் பெற்ற தொகுதி. ஆகவே, நெசவாளர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிற என்னுடைய தொகுதியிலே இன்றைக்கு இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப் புள்ள கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் அரசு கொள்முதல் செய்யலாம் இன்றைக்கு சேலத்திலே கைத்தறி கண்காட்சியை அரசு அமைத்துள்ளது. அந்தக் கைத்தறி கண்காட்சியிலே தரப்பட்டிருப்பது 10 சதவீத தள்ளுபடிதான். ஏனைய நாட்களிலே தலைவர்களுடைய பிறந்த நாட்கள் அல்லது தீபாவளி போன்ற பண்டிகை நாட்களிலே 20 சதவீதம் தள்ளுபடி தருகின்ற அரசு, இன்றைக்கு கைத்தறி துணிகள் மலிந்து கிடக்கின்ற இந்த நேரத்திலே 10 சதவீதம் ஆகக் குறைத்திருப்பதற்குக் காரணம் புரியவில்லை. அதை 20 சதவீதம் ஆக அதிகப்படுத்தி ஓரளவிற்காவது, நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுடைய வயிற்றிலே கஞ்சி ஊற்றுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றுக்கு முன்தினம் எதிர்க்கட்சியினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் பேசும்பொழுது கழகத்தினுடைய ஆட்சி அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்கின்றது என்று செல்வராஜ்

என்பவருக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்ததைப்பற்றிச் சொன்னார். எங்களுடைய ஆட்சி துஷ்பிரயோகம் பற்றி பேசுகிற நீங்கள், உங்களைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமேயானால், முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர் இராயப்பாவையும், முன்னாள் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் மகாதேவன் அவர்களையும் பற்றி கேட்டால் உங்களுக்கும் உங்கள் தலைவருக்கும் எப்படிப்பட்ட துஷ்பிரயோகத்தில் நீங்கள் இருந்தீர்கள் என்பது உங்களுக்குப் புரியும் என்று கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாக அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசுகிறநேரத்தில் எங்களையெல்லாம் மாய வலையில் சிக்கிவிட்டீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் சிங்கம், நாங்கள் நிச்சயமாக எப்படியும் தப்பித்து விடுவோம். ஆனால் நீங்கள் நீந்த வேண்டுமென்பதற்காக கூவம்நதியிலே நீந்தச் சொல்லாதீர்கள். கடப்பாறை நீச்சல் நிச்சயமாக நீங்கள் போட்டுவிடுவீர்கள் என்று சொல்லி இந்த அளவு பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

(இரவு 8—20)

*திரு. பி. துரைராஜ்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 1981—82ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பதை வாழ்த்தி வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்தல் காலத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்னென்ன வாக்குறுதியைக் கொடுத்ததோ அவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இந்த அரசு சமர்ப்பித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே இந்த அரசை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

குறிப்பாக கல்விக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே இந்த அரசை பாராட்ட நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் 1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு இருப்பதை பாராட்டி, அதற்காக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கும் 1650 ஆசிரியர்

களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணும்போது உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே போன்று நெல்லை மாவட்ட மக்கள் கோரிக்கைக்கிணங்க, நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒரு பொறியியல் கல்லூரி அமைக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு நெல்லை மாவட்ட மக்கள் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கல்வித் துறையிலே இன்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்தவிதமான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போது, அவருடைய சீரிய முயற்சியினால் இன்றைய தினம் கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் மேல்நிலைப் பட்டப் படிப்புகளைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியான சங்கரன்கோவிலைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறட்சியின் நிலை மிகவும் கடுமையாக உள்ளது. எனவே அந்த சங்கரன் கோவில் பகுதியை வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து, அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய ஆண்டு வருமானத்தை 3,000-ல் இருந்து 6,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இலவச வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருந்து வந்தது. அதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருந்தாலும் மீண்டும் பரிசீலித்து அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கரன்கோவில் தொகுதி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதியாகும். அங்கே நதியோ, ஆற்றுப் பாசனமோ கிடையாது. எனவே அங்கே கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கேரளத்திலே உள்ள தண்ணீர் வீணாகக் கடலிலே கலந்துக் கொண்டு இருக்கின்றது. அந்தத் தண்ணீரை இந்த அரசு பெற்று, என் தொகுதியில் உள்ள கீரி ஆற்றுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், அந்தத் தொகுதி மக்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இதயத்திலே வைத்துப் பூஜிப்பார்கள், பாராட்டுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சங்கரன்கோவில் தொகுதியில் சங்கரன்கோவில் நகரம் மிக முக்கியமான நகரமாக இருக்கின்றது. அந்தப் புகழ் வாய்ந்த நகரத்தில் அடிக்கடி திருவிழாக்கள் நடக்கும். அந்த சங்கரன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள 20 மைல் சுற்று வட்டாரத்திற்கு எந்தவிதமான தீ அணைப்பு நிலையமும் இல்லை. எனவே இந்த நகரத்தில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு சங்கரன்கோவில் நகரத்தில் ஒரு பணிமனையை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கரன்கோவிலில் வட்டாட்சியாளர் அலுவலகத்துக்கு புதியதாகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வேலை நடந்துக் கொண்டு இருக்கின்றது. அதை விரைவுபடுத்தி அடுத்த ஆண்டிலாவது அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இறுதியாக அந்தத் தொகுதி மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்காக வழிவகைகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்துக் கொள்கிற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடந்த 5-6 நாட்களாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது பல்வேறு விமர்சனங்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கப் பட்டன. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே வரியில் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு 'கலங்கரை விளக்கம்'. கரையிலே நின்று நாலாபக்கமும் ஒளிக் கதிர்களை வீசி கலங்களுக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்குபோல் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தமிழ் நாட்டில் உள்ள 4? கோடி மக்களுக்கும் வழி காட்டியாக இருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பாலைவனத்தில் பயணம் செய்கிற ஒருவனுக்கு வழியில் ஒரு நீர்ச்சோலையைக் காண்பது போல், வறட்சியால் வாடும் மக்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப் பிரசாதமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இருந்தாலும் சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். குறையுள்ள பட்ஜெட்டாக இது அவர்

களுடைய கண்களுக்குத் தெரிகின்றது. அது அவரவர்கள் கண்ணோட்டத்தைப் பொறுத்தது. எனவே அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், மாண்பு மிகு நாவலர் அவர்கள் நிதி நிலைமையை முட்டுக் கட்டையாகக் கருதாமல் வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளபடும் என்று சொல்லியிருப்பது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாகும். இருந்தாலும், இரவும், பகலும் மாறி மாறி வருவதைப் போல், ஒரு ஆண்டு வறட்சியும், அடுத்த ஆண்டு வெள்ளமும், புயலும் ஏற்பட்டு, இப்படி வறட்சிக்காகவும், வெள்ளத் தடுப்புப் பணிக்காகவும் அரசு கோடிக் கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டு வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் வந்தபின் காக்கும் நிலைமையாகத் தான் இருந்து வருகின்றன. எப்படி வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அலைவது என்று சொல்வார்களோ அதைப் போல், இன்றைக்கு வற்றாத ஜீவ நதிகளாக வடக்கிலே பல நதிகள் ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறபோது, அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு மண்ணுக்குள் ஒளிந்து கொண்டு இருக்கும் நீரைத் தேடி நாம் ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஒரு பக்கம் வறட்சி நிலைமை இங்கே, அதன் காரணமாக உயிரைக் காப்பாற்ற இங்கே போராடிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் வட மாநிலங்களிலே உயிரைக் குடிக்கிற அளவிற்கு பெருமழை பெய்து, பல நதிகளில் தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வீணாக அவைகள் கடலில் சென்று கலக்கின்றன. இங்கே பயிர்கள் எல்லாம் காய்கிறபோது, அங்கே பனிக் கட்டி உருகி வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதைப் பார்க்கிறோம்.

இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு பற்றி பேசுகிறவர்களிடத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காஷ்மீரத்தையும், கன்னியாகுமரியையும் வெறும் வார்த்தைகளால் இணைத்தால் மட்டும் போதாது. கங்கையையும், காவிரியையும் இணைக்கிற அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வாருங்கள், இது நீண்ட நாட்களாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்ற திட்டம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொலை நோக்கத்தோடு, நிரந்தரமான பரிகாரம் காணத்தக்க வகையில் அணுகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க, இந்தத் திட்டத்தை ஒரேயடியாக நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும், பகுதி பகுதியாக, படிப்படியாக நிறைவேற்றுகிற அளவிலே மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதற் கட்டமாக தென் மாநிலங்களுடைய நதிகளை ஒன்றோடு ஒன்றாக இணைக்கிற அந்த முயற்சியை மேற்கொள்ள மத்திய அரசை நம்முடைய மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதன் மூலம்தான் வறட்சி, வெள்ள அபாயம் ஆகிய இவைகள் தவிர்க்கப்படமுடியும், நிரந்தரமான பரிகாரமாக இவைகள் இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

அடுத்து மது விலக்கைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதுவும் இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு அதன் மீது கருத்துச் சொல்வதற்கோ அல்லது விமர்சனம் செய்வதற்கோ எந்தவிதத் தகுதியும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். காரணம் மது விலக்கை அவர்கள் ஒத்தி வைத்தார்கள். அப்படி ஒத்தி வைத்தது மட்டுமல்ல, ஒத்தி வைத்ததையும் ஒதுக்கி வைத்தவர்கள் அவர்கள். இதே மாமன்றத்திலே 1971-ல் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு வாதத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். "கொழுந்து விட்டெறியும் நெருப்பு வளையத்தின் உள்ளே கொளுத்தாத கற்பூரமாக எத்தனை நாளைக்குத்தான் தமிழகம் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியும்" என்ற வாதத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். அந்த வாதம் இன்றைக்கும் பொருந்தும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதைப் பற்றிப் பேசுகிற காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கட்சித் தலைவராக இருக்கிற பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் '' கன்சாலிடேஷன் ஆப் நேஷனல் கெயின்ஸ் '' என்ற புத்தகத்திலே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'' இந்த நாட்டிலே சட்டம் போட்டு மதுவை ஒழிக்க முடியவில்லை. பல்வேறு கலாச்சாரங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், பொருந்தாத முரண்பாடுகள் நிறைந்த இந்திய நாட்டில் மது விலக்கைச் சட்டம் போட்டு அமல் படுத்துவது அநேகமாகத் தோற்றுப்போய்விட்டது. மதுவின் தன்மையைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதோடு ஆட்சி நின்றுவிடவேண்டுமே தவிர சட்டம் போட்டு மது விலக்கை அமல் படுத்த முனைவது நோயை விட நோய் தீர்க்கும் மருந்து மோசமானது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது'' என்று அவர்கள் கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள்

எனவே, இந்த அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற நிலைமையை அனுசரித்து மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நல்ல முடிவை எடுத்து இருக்கிறது என்று சொல்வேன். இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[இரவு 8—30]

சேலம் நகரம் வளர்ந்துவரும் ஒரு நகரம். அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டால், அது அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, தர்மபுரி மாவட்டம், பெரியார் மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து அதிகமான மாணவர்கள் படித்து பயன்படவும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்திலே இரும்பாலை செயல்படத் தொடங்குகிற நேரத்தில் அதற்கு அருகாமையில் இருக்கிற என்னுடைய தொகுதியில் பல உப தொழில்களை ஏற்படுத்த வசதி இருக்கிறது. அதனால், நிறைய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே இருக்கிறவர்கள் தொழில் தொடங்க முன்வந்தால் அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, ''சிப்காட்'' மூலம் மேச்சேரியிலும், தாரமங்கலத்திலும் ஆக இரண்டு தொழில்பேட்டைகளை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாரமங்கலம் நெசவாளர் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, தாரமங்கலத்தில் நூற்பாலையின் கிளை ஒன்றை தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மேச்சேரி பகுதியில் வருடம் முழுவதும் மானாவாரி தக்காளி ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. மேலும், அங்கே பெருமளவில் ''வாட்டர் முலாம் பழம்'' கிடைக்கிறது. அவைகளை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள அங்கே ஒரு ''பழத் தொழிற்சாலையை'' ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்; பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்ததற்காக முதலிலே உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 3,150 கோடி ரூபாய் நமக்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் மூன்றில் ஒரு பகுதி, 1,023 கோடி ரூபாய் மின்சாரத்திற்காக செலவிடுவது பற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம். ஆனால், அதே நேரத்தில் அவர்கள் திட்டமிட்டபடி நடக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். இங்கே பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்றோம். சென்ற ஆண்டிலேயும் பேசினோம். ஆனால், பேசிய அளவுக்கு, செலவழித்த பணத்திற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடியவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மின்சார இலாகா பற்றி 1978—79, 1979—80-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு மின்சார இலாகா அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போல எல்லா அமைச்சர்களும் இங்கே பேசியதற்கு, யார், யார் என்னென்ன பேசினார்கள், பேசியதில் எது சாத்தியமானது, எது சாத்தியமில்லை; எது முடியும், எது முடியாது என்பதற்கு ஒரு முடிவு எடுத்தாலொழிய ஏதோ விளையாட்டுக் கூடமாக, விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் என்ற எண்ணங்களை மாற்றார்கள் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு இடமளிக்ககூடாத முறையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதையோ பேசுகின்றார்கள், ஏதோ சொல்லுகிறோம் என்றில்லாமல், அதிலே என்ன கருத்து இருக்கிறது, அதன் சாத்தியக்கூறு என்ன, சாத்தியக்கூறு இல்லை என்றால் ஏன் இல்லை என்பதை ஆராய்ந்து, தெரிவிக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பலர் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அருமை நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். மத்திய அரசின் சட்டங்களிலே நமக்கு இடையூறு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சில சட்டங்களிலே இடையூறு இருக்கலாம். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி இருந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? வரி விதிப்பிலே, வருமான வரி, விற்பனை வரி இவைகளிலே அதிக பட்சம் எடுத்துக்கொள்வதாகவும், கார்ப்பரேஷனாக நாம் வைத்துக்கொள்வதால் அதிகம் எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொன்னார்கள். உண்மை. அதில் எனக்கு ஒன்றும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால், அப்படி எடுத்துக்கொண்ட பணத்திலே 1967-68-இல் 1,779.21 இலட்சம் மத்திய அரசின் ஆய்வுத் துறை

யிலே கிடைத்தது நம் மாநிலத்திற்கு. அதைப்போலவே நமக்கு மத்திய அரசின் உதவி மானியம் 2,876·04 இலட்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப்போலவே 1968–69ல் 2,201.99 இலட்சமும், 1969–70ல் 2,229.01 இலட்சமும், 1970–71ல் 2,723.57 இலட்சமும், 1971-72ல் 3,361.96 இலட்சமும், 1972–73ல் 4,011.14 இலட்சமும், 1973–74-இல் 4,519·69 இலட்சமும் நம் மாநிலத்திற்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் நான் பாராட்டி இருப்பேன். கிடைத்தது போதாது, இன்னும் அதிகமாகத் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் அதுலே எனக்கு ஒன்றும் குறையில்லை.

இன்று பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சி இந்த தேசத்திலே உள்ள மக்கள் பேரிலே பற்றற்றுவிட்டது போலவும், ஏதோ அவர்கள் வேறு போலவும், நாம் வேறு போலவும் யார் கையிலேயோ ஆட்சி இருக்கின்றதோ என்பதுபோலவும் எண்ணுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால்தான் இன்று பாட்டுப் பாடவும், சினிமா கதை பேசவுமான நிலைமை ஏற்பட்டு நீ எங்கே வாங்கினாய், நான் எங்கே வாங்கினேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சட்டமன்றம் பெரிய பெரிய மேதைகள் எல்லாம் இருந்த இடம். பேரறிஞர்கள் இருந்த இடம் இது. அவர்கள் எல்லாம் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது பெரிதல்ல. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், சரி, எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி . . .

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, பாட்டு பாடியது பற்றி ஏதோ தவறாக . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் உங்களை ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. பாட்டுப் பாடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்றுதான் சொன்னாரே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இளைஞராக இருக்கின்றார்கள். இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கின்ற உண்மை நிலையை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் ஒரு அவல நிலையிலே இருக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய கால கட்டத்திலே இருக்கிறோம்.

மக்கள் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இறப்பதற்கு 30 நாட்களுக்கு முன்பு ஒன்று சொன்னார்கள். இங்கே எதிர்க்கட்சியினராக இருக்கின்ற நாங்களும் காமராஜர் அவர்களைப் போற்று

கிறோம். அண்ணா அவர்களையும் போற்றுகிறோம். உயர்வாகக் கருதுகிறோம். இராஜாஜி அவர்களையும் போற்றுகிறோம். பெரியார் அவர்களையும் போற்றுகிறோம். அம்பேத்கார் அவர்களையும் போற்றுகிறோம். ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் இவர்களை எல்லாம் போற்றுகின்றனர். அவர்களுடைய தலைமை, திறமை, உயர்வு ஆகியவற்றை எல்லோரும்தான் போற்றுகிறோம். அவர்களுடைய தியாக உணர்வை நாம் அனைவருமே வாழ்த்துகிறோம். அப்படி அவர்களை எல்லாம் போற்றுகின்றபோது நம் கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு எதையும் சொல்வதில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற அவல நிலையினை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை மீண்டும் ஒரு தடவை சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்களும் அதை உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் நான் இதைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பட்ஜெட்டிலே முக்கியமாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் பற்றி ஒன்றுகூட சொல்லப்படவில்லை. சட்டங்களை நாம் உருவாக்குகிறோம். வழக்கறிஞர்கள் தங்களுடைய வாதத்தால் சில சமயங்களில் உண்மைக்கு மாறானதை உண்மையாகவும் உண்மையை உண்மைக்கு மாறானதாகவும் ஆக்குகிறார்கள். அதனால், உண்மையான குற்றவாளிகள் தப்பித்து விடுகிறார்கள். சில சமயங்களில் நிரபராதிகள் கூட தூக்குமேடை ஏறுகிறார்கள். ஆகவே, அது சட்டத்தின் குற்றமல்ல. வாதாடுகின்ற வழக்கறிஞர்களின் திறமையைப் பொறுத்தது அது. ஆகவே, அது போன்று சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்ற ஒரே காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்தாலோ அல்லது மத்திய அரசின் மீது பழியைப் போட்டுவிடலாம் என்று நினைத்தாலோ அது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, நமது நிர்வாகத்துக்கும் நல்லதல்ல. அது ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிக்கும் நல்லதல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாமெல்லாம் மாநில அரசுகளுக்கு என்று சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறோம். இங்கே அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் மத்திய அரசு, மற்றும் மாநில அரசு ஆகியவற்றுக்கு என்று இருக்கின்ற விதிமுறைகளை தெரிந்தவர்கள்தான்.

1962 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அப்போது நடந்த ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போது பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பாரதப் பிரமராக இருந்தார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் ராமசாமி கவுண்டரின் சகோதரர் பெரியசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே, விவசாயத்திற்கு வருமான வரி விதிக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினை வந்தபோது அதுபற்றிப் பேசினார்கள். அப்போது அவர்கள் இது மாநிலத்திற்கு உட்பட்ட விஷயம், ஆகவே, வருமான வரி விவசாயத்திற்கு விதிக்கின்ற பொறுப்பு மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டும். ஆகவே, மாநில அரசுகள் இதுபற்றிக் கேட்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியல்லாமல் சட்டம் இயற்றக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். உடனே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அது உண்மை, ஆகவே இந்த பில்லை இப்போது பாஸ் பண்ண வேண்டாம், மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய ஆலோசனையைத் தெரிந்து கொண்டு மாநிலங்களின் சம்மதம் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேலாக பெற்றால்தான் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

[இரவு 8-40]

ஆகவே, சட்டத்தை மாற்றுவதினாலோ, திருத்துவதினாலோ அதிலே ஓட்டைகள் இருப்பதினாலோ, ஏதோ பெரிய தவற்றை மாநில அரசு செய்துவிட்டது என்றோ, அந்த திருப்பியனுப்புவதினால் ஏதோ மத்திய அரசு கெட்டிக்காரத்தனமாக நடந்து கொள்கிறது என்றோ பொருள் இல்லை. என்னுடைய அருமைச் சகோதரர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கூட, அந்தச் சட்டம் திருப்பியனுப்பப்படுவதற்கான காரணம் எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எனக்கு உண்மையிலேயே ஒன்றும் தெரியாது. உலகத்திலே என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்கிற சக்தி எனக்கு ஓரளவிற்கு உண்டு என்றாலும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி எனக்கு என்ன நிலைமை என்று தெரியாது என்றுதான் சொல்கிறேன். எது எப்படி இருந்தாலும், இந்த அரசு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிறது, அந்த நம்பிக்கையிலே தான் இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தினால்தான், இந்த சபையிலே ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் மட்டும் அல்லாமல், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு, தங்கள் ஆதரவைத் தெரிவித்து ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை.

அதைப்போலவே மதுவிலக்குச்சட்டம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் 1937 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலே தான் பிறந்த சேலம் ஜில்லாவிலே முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த ஒரு ஜில்லாவிற்குத்தான் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது

அந்த ஜில்லாவிலே கலெக்டராக இருந்த வெள்ளைக்காரனுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே போட்டிகள் ஏற்பட்டது. ஜாதிபிரஷ்டம் பண்ணப்பட்டது. அத்தனையும் தாங்கிக்கொண்டு அந்தச் சட்டத்தை ஏற்று நடத்தினார்கள். அவருடைய கடைசி காலத்திலே ஒரு முறை கலைஞருடைய வீட்டிற்கு மறைவாகச் சென்றார்கள். அப்படிச் செல்கிறபோது நானும் என்னைப்போன்றவர்களும், அவரிடம் சொன்னோம். 'உங்களுடைய தள்ளாத வயதிலே ஏன் இந்தப் பிரச்னைகள். இப்படி எல்லாம் செல்ல வேண்டாம். உங்களுடைய கருத்துக்களை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போவார்களா?' என்று சொன்னோம். அதற்கு அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், 'நீ சிறு பிள்ளை இளையபெருமாள். உனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய கடமை இது. அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போடும்படி நான் மக்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கட்சியிலே அறிஞர் அண்ணாதுரை போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் நிச்சயமாக எனக்கு உதவி செய்வார்கள். அதுவும் அல்லாமல் கலைஞர் அவர்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவர்' என்று சொன்னார்கள். பிறகு அவர்கள் இந்த மதுவிலக்கிலே தோல்வி அடைந்தார்கள். அது வேறு விஷயம்.

ஆனால், தலைவர் காமராஜர் மட்டும் சொன்னார். 'இளையபெருமாள், இந்த அரசியலைக் கண்டு பயப்பட வேண்டாம். பதவி வேண்டும் என்பவர்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் போகட்டும். பதவி தேவையில்லை—அது இல்லை என்றாலும் கொள்கை வேண்டும் என்பவர்கள் இங்கே என்னோடு உட்கார்ந்து கொள்ளட்டும். நாம் இப்போது ஒரு சூழ்நிலையில்தான் இருக்கிறோம். சினிமா உலகத்தின் பகட்டும், பட்டம் பதவி ஆசைகளும், குறுக்கு வழியிலே பணக்காரர்கள் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணமும் அரசியல்வாதிகளிடையே தோன்றக்கூடிய அவல நிலைமைக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தினால்—இந்தச் சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலம் வரும். யாரெல்லாம் பொய் சொன்னார்களோ, யாரெல்லாம் சூது செய்தார்களோ, யாரெல்லாம் வஞ்சக வழி செய்தார்களோ, யாரெல்லாம் மக்கள் நெஞ்சிலே நஞ்சை ஊற்றினார்களோ அவர்கள் எல்லாம் அழியக்கூடிய காலம் வரும். அன்றுதான் உண்மையான சோஷலிசம் வரும். அன்றுதான் ஏழைகளுக்கு உண்மையான ஒரு நல்லாட்சி உருவாகும்' என்று சொன்னார்கள்.

அவர் சொன்ன அதே நிலைமையை நாம் இன்றும் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். மக்களுடைய வரிப்பணம் வீணான வழியிலே செலவழிவதற்கும், நீ பெரியவனா, நான் பெரியவனா என்ற சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடுவதற்கும் நாம் நம்முடைய காலத்தையும், பணத்தையும் வியர்த்தம் செய்து வருகிறோம். ஆகவே,

1981 மார்ச் 28] [திரு. எல். இளையபெருமாள்

இங்கேயுள்ள ஆளும் கட்சி தரப்பினரோ, அல்லது எதிர்க்கட்சித் தரப்பினரோ, யாராயினும் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த பெரிய தலைவர்களுக்கெல்லாம் நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். சட்டசபை என்றால் என்ன? நாம் எதற்காக இங்கே கூடியிருக்கிறோம் நம்முடைய பணிகள் என்ன என்பதை அவரவர்களுடைய கட்சியினருக்கு விளக்க வேண்டும். அந்த மதிப்பிற்குரிய பெரியவர்களை, அறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களை, நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அவரை வழி காட்டியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நம்முடைய பணிகளை நாம் செவ்வனே சய்ய வேண்டும். காலத்தையும் பணத்தையும் விரையம் செய்யும் வகையிலே, சபாநாயகர் அவர்களுக்கு தர்ம சங்கடத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய அவல நிலையிலே, நாம் நடந்துக் கொள்ளக்கூடாது. எல்லோரும் ஒரு மனதுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே கொலை வழக்கு சம்பந்மாக சட்டம் இருக்கிறது. கொலை செய்தால் தூக்குத் தண்டனை உண்டு என்று எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. அப்படி தெரிந்தும் கூட ஆத்திரத்தின் காரணத்தினால், பொறாமை காரணத்தினால், பேராசைக் காரணத்தினால், அரசியல் வாதிகள் உட்பட அதற்கு மறைமுகமாக ஆதரவாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், கொலைகள் நடைபெறுகின்றன. கொலையுண்டவர்கள் எல்லாம் செத்துவிட்டார்களே, ஆகவே இந்தச் சட்டம் இருந்து பிரயோஜனம் இல்லை. எதற்காக இந்தச் சட்டம் என்று அதை எடுத்துவிட்டார்களா? இல்லையே. அல்லது போடுகின்ற கொலை வழக்குகள் அனைத்தும் வெற்றி பெறுகிறதா? இல்லை. உண்மையான குற்றவாளிகள் சிலபேர் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவேதான் மற்ற சில மாநிலங்களிலே எல்லாம் மதுவிலக்கு எடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வட மாநிலங்களிலே அது காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த கட்சியாக இருந்தாலும் சரி—வட மாநிலங்களிலே கள் கிடையாது. இங்கே இருக்கும் நிறைய பேர்கள் கள் அங்கே விளைகிறது என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே தென்னை மரமும் விளையாது. பனைமரமும் விளையாது. அந்த மண் வளம் அப்படி. வேண்டுமானால், அங்கே சாராயம் இருக்கலாம், அல்லது வெளிநாட்டுச் சரக்கு போன்றவைகள் இருக்கலாம் அல்லது அதுபோன்ற வேறு சரக்குகள் இருக்கலாம். ஆனால், கள் கிடையாது. தமிழகம், கேரளா, ஆந்திரம், மைசூர் ஆகிய 4 மாநிலங்களிலேதான் தென்னையிலேயிருந்து, பனையிலேயிருந்து நேரிடையாக கள்ளை இறக்குகிறார்கள். வட மாநிலங்களில் இந்த மரங்களே

திரு எல், இளையபெருமாள்] [1981 மார்ச் 28

கிடையாது. ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் புரிந்து கொள்ளாமல் நாம் என்ன சொல்கிறோம் என்பதை புரியாமல், நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்காமல் பேசக்கூடாது. இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக, விதியையும் தளர்த்திவிட்டு பிரச்சாரமும் அவசியமா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அது தவறு. பிரச்சாரம் அவசியம் நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. சட்டத்தினால் அதை முழுமையாக தடுத்துவிட முடியவில்லை என்பது உண்மை.

ஆனால், 1952 முதல் 1966 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அதை காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி கட்டுப்படுத்தி வைக்கவில்லையா. ஆனால், 1972க்குப் பிறகு அது நிரந்தரமாக எடுக்கப் பட்டுவிட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் அதை தற்போது சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. அன்றைக்கு அதை எடுத்தது அன்றைய தி.மு.க., இன்றைய அ.தி.மு.க., நாளை வேறு என்ன தி.மு.க.வாக பெயர் வைக்கப்பட்டாலும், எடுக்கப் பட்டது உண்மை, எப்படியிருந்தாலும் நாம் எல்லோரும் தமிழர்கள்.

நம் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வரிப்பணத்தில் நாம் இன்று இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அதன் பேரில்தான் சம்பளம் வாங்கு கிறோம். விளையாட்டுத்தனமாக எதையாவது சொல்கிற அவல நிலை ஏற்பட்டு, வெளியில் இருக்கிற மக்கள், நம் சபாநாயகர் அவர்களையோ அமைச்சர்களையோ தவறாக எண்ணுவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம். ஆகவே, ஆளுங் கட்சியினர் இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூற எனக்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையில் கோரிக்கையாக வைக்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வி. சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுகள் ஆனாலும் அது மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் தொழில் கல்வியைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னபோது அரசியல் வாதிகள் தெரிந்தோ தெரியாத காரணத்தாலோ அதை ஜாதியைக் காட்டி, மதத்தைக் காட்டி, பிராமணன், பிராமணன் அல்லாதார் என்று சுயநலத்தின் காரணமாக தொழில் கல்வி பயில்வதை—படித்த மாணவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்..........

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்தத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்துணை பேர்களும் எதிர்த்தார்கள். இன்னும் சொல்

லப்போனால் அவர்களுடைய மந்திரிசபை மாறியதற்கே காரணம் அந்த குலதர்ம கல்வித் திட்டம்தான். அந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் எதிர்த்ததற்கு காரணம் அரை நாள் மாணவர்கள் படித்துவிட்டு, மீதி அரை நாள் அவர்கள் பெற்றோர்களின் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது அனைவரும் எதிர்த்தோம். காங்கிரஸ் காரர்களும் எதிர்த்தார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் பதவிகூட பறிபோயிற்று என்று வெற்றி விழாக்கூட கொண்டாடினோம் அடுத்து நடந்த குடியாத்தம் தொகுதி தேர்தலில் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து நாங்கள் அத்தனை பேர்களும் ஆதரித்து வெற்றிபெறச் செய்தோம். இதெல்லாம் வரலாறு. ஆகவே, அது நல்ல கல்வித் திட்டம் என்று இன்று மட்டுமல்ல என்றைக்கும் சொல்ல முடியாது. அத்தகைய எண்ணங்களை நாங்கள் ஆதரிக்க முடியாது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த கால சம்பவங்களை நினைவூட்டியதற்கு நன்றி. எல்லோரும், எதிர்த்தோம் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் எதிர்க்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜாதி என்று பெயர் வந்ததால்தான் தகராறு.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : குலத்தொழில் என்ற வார்த்தை வந்திருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பெற்றோர்களோடு சேர்ந்து அந்தத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறபோது இயல்பாக குலத்தொழில் வருகிறது. அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அத்தகைய நிலைமைக்கு எப்படி ஆதரவு கொடுக்க முடியும்?

திரு. எல். இளையபெருமாள் : அரை நேர பள்ளிப்படிப்பு என்று சொன்னார்கள், பாக்கி அரை நேரம் குலத்தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்பது இப்போது சொன்ன வார்த்தைகள். இப்போது சொல்கிறேன். அன்று பத்திரிகைகளில் வந்த வார்த்தைகள், குலத்தொழில் என்று போட்டது உண்மை. இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்களா இல்லையா என்பதை நான் கிட்டேயிருந்து கேட்கவில்லை. ஆனால், அப்படிச் சொல்லி இருந்தால் அந்த வார்த்தைக்காக எதிர்த்தோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை.

என்னைப்பொறுத்தவரையில் அவர்களோடு நான் நேராகப் பேசுகிறபோது ''நான் சொன்ன கருத்து இப்படித்தான் சொன்னேன் அப்பா, இப்படித்தான் நடந்தது'' என்றார்கள். அவர்கள் பதவி துறக்கிற நேரத்தில்கூட நான் அவர்களோடு பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்ததால் இந்த உண்மையைச் சொல்கிறேன். அரை நேரப் படிப்பு என்று சொன்னார்கள், இப்போது என்ன நடக்கிறது? முனிசிபாலிட்டிகளிலும், கார்ப்பரேஷன்களிலும்......

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைச் சொல்கிறேன். இப்போது நாம் சிலயிடங்களில் இடம் போதாத காரணத்தால் அரை நேரம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் பெற்றோர்கள் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும் என்று வர்ணாஸ்ரம தர்மத்திற்கு மறைமுகமான ஆதரவை அவர்கள் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், நிச்சயமாக அதற்கு நாங்கள் இடம் கொடுக்க மாட்டோம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : அமைச்சர், அவர்களோடு போட்டிப்போட்டு நான் சொல்லவில்லை. வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தை ஒத்துக்கொள்ளாதவன் நான். அதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், தொழில் கல்வி என்று யார் செய்திருந்தாலும் அல்லது இன்று செய்தாலும் அது நல்லது. அதை யார் குலத் தொழில் என்று சொல்லியிருந்தாலும் அவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தாலும், ஆண்டவனாக இருந்தாலும் கூட அதை நான் எதிர்ப்பேன். அதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நாங்கள் ஆண்டவனை எதிர்ப்பதற்கு அதுதான் காரணம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : ஆண்டன் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏமாற்றுவதை எதிர்ப்பதில் நம்பிக்கை உடையவன் நான். ஆனால், ஆண்டவன் என்பதில் நம்பிக்கைக் குறைவு எனக்கு இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்டவனை ஒத்துக்கொள்ளவில்லைஎன்றால், ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்றால் அது அவர்கள் சுதந்திரம், எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

[இரவு 8—50]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆண்டவனை எதிர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளானதற்குக் காரணமே, ஆண்டவன் பெயரால், சாதியின் பெயரால் ஏற்றத்தாழ்வுகளை வர்ணாஸ்ரம அடிப்படையில் இன்ன இன்னார், இன்ன இன்னத் தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதன் காரணமாகத்தான், அவரே

ஆண்டவனை எதிர்க்க ஆரம்பித்தார். அவருக்குப் பின்னால் வந்த நாங்களும், அத்தகைய முறையிலே இருக்கின்ற ஆண்டவனை நிச்சயமாக எதிர்ப்போம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, அதிலே ஒன்றும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. மக்களைக் கொடுமைப் படுத்துகின்ற மதத்தை நானும் மதிப்பதில்லை என்று சொல்வதில் எனக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. நான் இப்போது இந்த விவாதத்தில் இறங்கவில்லை. இப்போது அருமைச் சகோதரர் கோவைத் தம்பி அவர்கள் சொல்கிறபோது சொன்னதற்கு, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நான் பதிலளிக்க வேண்டியிருப்பதால், நான் சொல்வதற்கு சற்றுப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவைத் தம்பி அவர்கள் தேசிய உணர்வோடு, தேசிய பாசத்தோடு, கொடி காத்த குமரன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அவர் அப்படிச் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்திலே இந்த தேச விடுதலை, மக்கள் நல்வாழ்வு என்பதிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இறந்த காலத்தில் எழுதிய உயில் பற்றி சபாநாயகர் ஆகிய உங்களுக்கும் தெரியும். அப்படி அவர் எழுதியதில், '' நான் இறந்த பிறகு என் மகள் வரவேண்டும், என் பேரன் வரவேண்டும், என் உறவினர் வரவேண்டும், என் தங்கை வரவேண்டும், என் பிணத்தை எடுக்க வேண்டும் என்று அப்படியெல்லாம் எழுதவில்லை. அவர் எழுதியதெல்லாம், '' நான் இறந்தால், இந்த நாட்டு மக்கள் என்னை நேசிப்பார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் என்னை நம்பினார்கள். நான் போட்ட திட்டங்கள் எல்லாம், இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்களுக்குச் சேரவில்லையே என்ற வருத்தம்தான். என்மீது நன்றியுள்ள இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நான் இறந்த பிறகு, என்னை எரித்த அந்தச் சாம்பலை, இந்த நாட்டிலே எல்லா இடங்களிலும் தூவி, மண்ணுக்கு எருவாக்குங்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு, அவர்கள் என்னிடம் காட்டிய பாச நன்றி உணர்வுக்கு என்னுடைய எரி சாம்பலானது உதவட்டும். அதிலே அவர்கள் நல்வாழ்வு பெறட்டும் '' என்றுதான் சொன்னார்கள். அப்படி சொன்ன உத்தமருடைய காலத்திலே மொழி வெறி, மத வெறி, இன வெறி ஆகியவற்றிற்கு இடமில்லை. அதைத்தான் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களும் நிச்சயமாகச் செய்தார். இது அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் தெரியும். இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். மற்றும் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏழை எளிய மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு ஜாதி நிலையற்ற, மத நிலையற்ற, மொழி நிலையற்ற முறையிலே ஆதரவு கொடுப்பதில்லை. அவர்கள், செத்த பிறகு, அவர்களுக்கு மணிமண்டபம் கட்டும் பாழான நிலைதான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. இதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதே குற்றத்தை நாம் மீண்டும் செய்யாமல்,

காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்கின்ற நிலைமையிலே நாம் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, நான் இப்போது பட்ஜெட்டிலே பேச வருகிறேன்.

ஆதி திராவிட சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி அவர்களுக்கு ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. மார்ச்சு 31 ஆம் தேதி முடிய இருக்கிறது. இன்றைக்கு 28 தேதியில் இருக்கிறோம. இன்னும் 3 நாட்கள் தான் இருக்கின்றன. எந்தெந்த ஜில்லாவிலே இருந்து எவ்வளவு ரூபாய் திரும்ப இருக்கிறதோ. இந்தப் பணம் முறையாக செலவழிக்கப்படவில்லை. அதைப் போல் வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு இந்த அரசு கொடுக்கின்றது என்பது வாஸ்தவம் தான். அதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் பின்தங்கிய மக்களுக்காக 30 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டு, அது இப்போது 50 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது ; அப்படி மாற்றிக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது 18 சதவீதம்தான். அவர்களுக்கு விகிதாச்சரப்படி, அரசியல் சாசனப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அல்லது மத்திய அரசு உத்தரவுப்படி ''தேர் இஸ் ரிசர்வேஷன், ஈவன் இன் புரமோஷன் எக்சப்ட் கிளாஸ் (1)'' என்ற நிலைமையை 52 முதல 81 வரையிலே செய்யாத பாவ காரியங்களை இந்த மாநில அரசு செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை ஏன் செய்கிறார்கள்? அதைக் கேட்டால் சொல்வார்கள் ஏன் உங்களுடைய மத்திய அரசு செய்யவில்லை? ஏன் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யவில்லை என்று சொல்லலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாததால்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் ஏன், அ.தி.மு.க. அதைச் செய்து மேலும் வெற்றி பெறக்கூடாது? ஆகவே, இந்த ஆதி திராவிட சமுதாயத்தை அலக்கழிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கியோர் ஆஸ்டல், முன் தங்கியோர் ஆஸ்டல் தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆஸ்டல் என்ற கேடான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம். இதைப் பற்றி நான் முதல்வர் அவர்களிடம் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது இங்கேயும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இனிமேல் ஏழை மாணவர்கள், அது பிராமண பையனாக இருந்தாலும், அவன் ஏழையாக இருந்தால் செய்யுங்கள், என்னைப் பொறுத்தவரை அரிசன மாணவனுக்கு மட்டும் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. என்னுடைய கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலேகூட, தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லா சமுதாயப் பிள்ளைகளும் ஒன்றுபட்ட, எல்லா சமுதாய மக்களும் ஒன்றுபட்ட உணர்வை

TRUTH ALONE TRIUMPHS

உண்டாக்குங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அருமைச் சகோதரர் கருப்பையா அவர்கள் சொல்கிறபோது, மத்திய அரசு பூச்சாண்டி காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது. யாரும் யாருக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. அதேபோல், சகோதரர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகிறபோது ஏழைப்பெண்கள், குடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பணக்காரர்களும் குடிக்கிறார்கள், படித்தவர்களும் குடிக்கிறார்கள், அறிவாளிகளும் குடிக்கிறார்கள், ஏன் பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அரசியல்வாதிகளும் குடிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை மக்கள் மட்டும் குடிக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேருவின் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று சகோதரர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நேருவின் நல்ல திட்டம் கொண்டு வரப்படுமென்று சொன்னார். நாட்டிலே ஏழை மேலும் ஏழை ஆகிறார்கள். பணக்காரர்கள் மேலும் வசதி உள்ளவர்களாக ஆகிறார்கள் என்று சொன்னாரே தவிர, அவர் அரசை நடத்துகின்ற காலத்தில் ஏற்பட்ட குறைகளை ஒளித்துக் கொள்ளவும் இல்லை, மறைக்கவும் இல்லை. ஆகவே அந்த நிலையை உருவாவதற்கு நீங்கள் தான் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வித் துறைக்கும், மருத்துவத் துறைக்கும் ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை போதாது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் நல்ல முறையிலே அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மின்சார இலாக்காவில் கொடுத்தது போல 1978–79 ; 1979–80ஆம் ஆண்டில் கொடுத்தது போல ஒவ்வொரு அமைச்சர் துறையும் என்னென்ன பேசினோம். என்னென்ன நடந்தது என்று கொடுக்க வேண்டும். உறுப்பினர்கள் பொய்யான தகவல்களை கொடுத்திருந்தால், அதற்காக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் தயங்கக் கூடாது என்று கூறி, அப்படி எடுத்தால் தான் உண்மையான நிலையை உருவாக்க முடியும், இல்லாவிட்டால் மக்கள் வரிப் பணத்தில் கவலையில்லாமல் வாழ்ந்தார்கள் என்று வருங்காலச் சந்ததிகள் நம்மை நிந்திப்பார்கள். அந்த பாவச் சுமையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிராமண மாநாடு நடக்கின்றது என்று சகோதரர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிராமணர்கள் மட்டுமல்ல எல்லோரும் மாநாடு நடத்தலாம். நான் ஒரு கொடுமையினாலே கஷ்டப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே நம்முடைய நீதி

நூல்கள், வேதங்கள் முதலியவற்றில் ஜாதி என்பது எங்கும் சொல்லப்படவில்லை; பின்னால் வந்த ஆட்கள் தான் இதை யெல்லாம் செய்தார்கள்; இன்று பிராமணர்களை விட பிராமணர்கள் அல்லாதார் தொல்லை தான் இப்போது தமிழகத்திலே இந்தியாவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆட்சியாக இருந்தாலும், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆட்சியாக இருந்தாலும், பிராமணர் அல்லாதாரின் தொல்லை தான் அதிகம் இருந்துக் கொண்டிருக் கிறது என்பதை மறுத்துவிடுவதில் பயனில்லை.

அதை யார் செய்தாலும் குற்றம் என்று தகக் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், ஜாதி பெயரை யாரும் போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்ற வகையிலே அரசு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆதி திராவிடர் என்று கொண்டு வந்தாலும் அதிலே ஆயிரம் பெயரை வைத்து கொண்டிருப்பதிலே பயனில்லை. இவற்றில் எல்லாம் அரசு நட வடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த சந்தர்ப்பம் தந்த தற்காக நன்றியைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 30—3—1981 காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8—58 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

243. தமிழ்நாடு 1957ஆம் ஆண்டு திரைப்பட (முறைப்படுத் துதல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள் (திரைப் படம்) துறையின் 1980ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 25ஆம் நாளிடப்பெற்ற 903ஆம் எண் அரசாணையில் வெளி யான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1955ஆம் ஆண்டு திரைப்பட)முறைப் படுத்துதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 19/1955) 10 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்
எதுவுமில்லை.